

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 10

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

22 MAART 1993

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)

N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	463
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	472
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	473
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	477
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	482
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	482

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	484
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	488
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	489
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	495
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	496
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	498

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	500
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	501
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	504
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	505
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	506

REGISTER	508
---------------------------	------------

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

N. DE BAISELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

**Vraag nr. 86
van 8 februari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Heffing ter bescherming oppervlaktewateren — Laattijdige berekening waterverbruik

Een beheerder van een appartementsgebouw vestigt mijn aandacht op een moeilijkheid bij de betaling van de heffing ter bescherming van het oppervlaktewater aan de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM).

Die heffing wordt berekend op basis van het waterverbruik zoals die genoteerd wordt door de drinkwaterverdelers. Blijkbaar zijn niet alle waterdistributiemaatschappijen even snel met het doorgeven van die gegevens aan de VMM. In Mechelen bijvoorbeeld werd de heffing voor de periode 1990-1991 pas in 1993 gefactureerd.

Voor appartementsgebouwen waar slechts een verbruiksmeter voor het hele gebouw voorhanden is, is er het probleem dat in zo'n tijdsspanne een aantal bewoners ofwel overleden, ofwel verhuisd zijn. Dat maakt de inning van het door hen verschuldigde deel door de eigenaar of de beheerder problematisch. Zij zien zich als het ware verplicht om de betaling op zich te nemen van het deel dat de verdwenen huurders verschuldigd zijn.

1. Heeft de VMM weet van die moeilijkheden ?
2. Zijn er al klachten ter zake binnengekomen ?
3. Wat kunnen eigenaars en beheerders doen als ze met dergelijke gevallen geconfronteerd worden ?

Antwoord

De Vlaamse Milieumaatschappij is op de hoogte van de gestelde problematiek. Tevens zijn er bij de Vlaamse Milieumaatschappij reeds meerdere klachten ter zake binnengekomen.

De Vlaamse Milieumaatschappij past in al die gevallen de bepaling van de wet van 26 maart 1971 toe, in casu artikel 35 bis paragraaf 3 : "Voor de toepassing van dit decreet wordt de persoon waaraan een openbare watervoorzieningsmaatschappij waterverbruik in het Vlaamse Gewest factureert betreffende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, onweerlegbaar vermoed de heffingsplichtige te zijn ter zake van het aan hem

gefactureerde waterverbruik afgenomen van een openbare watervoorzieningsmaatschappij, onverminderd diens verhaal op de werkelijke verbruiker van het water."

Eigenaar en beheerders kunnen in dergelijke gevallen het volgende doen :

- indien het overledenen betreft, zich tot de erfgenamen richten ;
- indien de bewoners verhuisd zijn, hun nieuwe adres opzoeken en het bij de vroegere bewoners verhalen.

Ik onderzoek de hele problematiek verder.

**Vraag nr. 87
van 8 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS**

Afvalverwerking — Energierecuperatie

Denemarken heeft reeds verschillende jaren een voor-sprong op het gebied van afvalverwerking en milieutaks. Onlangs heeft het Deens technologisch instituut een studie beëindigd die tot de conclusie leidt dat verbranding met energierecuperatie zowel economisch als ecologisch betere resultaten oplevert dan gescheiden ophaling en recyclage van briks.

Graag had ik vernomen of de minister met de resultaten van dergelijke studies en ervaringen uit het buitenland rekening houdt voor zijn toekomstig beleid ter zake.

Zo kunnen niet alleen vele nutteloze miljarden worden bespaard en besteed aan progressieve praktijken, maar ook de geloofwaardigheid van het landsbeleid zou in industriële kringen toenemen.

Antwoord

Vooreerst moet opgemerkt worden dat de ervaringen die opgedaan worden in een bepaald land of regio, geïnterpreteerd moeten worden volgens de lokale omstandigheden. Ze kunnen niet zonder meer geëxtrapoleerd worden naar de Vlaamse situatie.

Denemarken heeft steeds een grote nadruk gelegd op de combinatie van huisvuilverwerking en energievoorziening. Dit is het resultaat van een algemene maatschappelijke optie, maar wordt ook praktisch mogelijk gemaakt, onder gunstige economische voorwaarden, door de ruimtelijke ordening met uigebreide netten van afstandsverwarming voor industrie en woningen en de klimatologische omstandigheden die een grotere warmtebehoefte over een langere periode tijdens het jaar vereisen dan in Vlaanderen.

De bestemming van niet-toxisch afval kan voor Denemarken als volgt worden samengevat :

75 percent van het gewone huishoudelijke afval wordt verbrand, 2,3 miljoen ton (25 percent) van de totale niet-toxische afvalstoffen wordt verbrand in 37 installaties. De totale energieproductie bedraagt 10 à 12 miljoen GJ of 7 à 10 percent van de totale behoefte voor afstandsverwarming.

De planning tot 1997 houdt rekening met een gelijkblijvende behoefte voor verbranding, een stijging van het herbruik/recyclage en het terugdringen van het storten. Voor de verbranding wordt rekening gehouden met het sluiten van kleinere installaties en het realiseren van nieuwe, grotere eenheden.

Door het Ministry of the Environment, Denmark – Environmental Protection Agency werd een Actieplan voor Afval en Recyclage opgesteld voor de periode 1993-1997.

Als stimulerende instrumenten worden vooral milieuheffingen en convenanten aangewend.

Voor Vlaanderen wens ik de aandacht te vestigen op het Afvalstoffenplan 1991-1995 waarin voor Vlaanderen de doelstellingen en de afvalbehandelingshiërarchie zijn vastgelegd en als volgt zijn gerangschikt :

1. Preventie

Een preventiebeleid gericht op het beperken van het ontstaan en het toenemen van afvalstoffen en op het terugdringen van het gebruik van producten die milieubelastend zijn.

2. Scheiding aan de bron en recuperatie

Dit houdt het bevorderen van de terugwinning, het hergebruik en de recyclage van de afvalstoffen in.

3. Verbranding met energierecuperatie

Na een doorgedreven beleid van voorkoming en recuperatie zal er nog steeds een belangrijke stroom afvalstoffen overblijven. Het grootste deel van die fracties wordt verwezen naar verbranding met energierecuperatie. De verbranding dient te gebeuren onder strenge milieuhygiënische voorwaarden en de installaties dienen zodanig te worden geconcentreerd dat de energieproductie op een economisch verantwoorde wijze wordt uitgevoerd.

4. Stortplaatsenbeleid

Tot slot zullen de restfracties die niet in aanmerking komen voor verbranding of recuperatie, gedeponeerd worden op een gecontroleerde stortplaats.

Voornoemde afvalstoffenbehandelingshiërarchie wordt eveneens toegepast in de lidstaten van de Europese Gemeenschap.

Als regulerende en stimulerende instrumenten worden ook in Vlaanderen de milieuheffing en convenanten toegepast.

De benadering van maatregelen en beleidsvoering is vrij gelijklopend tussen Vlaanderen en Denemarken :

- Er wordt een grote verscheidenheid van heffingen, convenanten, enzovoort toegepast.
- Alle maatregelen zijn erop gericht om de prioriteiten (voorkomen, recyclage, verbranding, storten) in die volgorde na te streven.
- Alle maatregelen moeten voortdurend geëvalueerd worden op hun praktische resultaten. De heffingen worden aangepast op basis van die ervaring.

Wat betreft het aanwenden van studies/ervaringen uit het buitenland, merk ik op dat die een basiselement vormen voor de opbouw van de beleidsvorming en -voering. Het toetsen van studies en ervaringen zoals

ze worden opgezet in het buitenland blijkt onder meer uit dit antwoord. In casu is de beleidsbenadering vrij gelijklopend tussen voormelde landen.

Vraag nr. 88 van 8 februari 1993 van mevrouw V. DUA

Militaire domeinen – Overdracht terreinbeheer aan Vlaams Gewest

De diensten van Aminoal sloten voor sommige militaire domeinen beheerscontracten af met de militaire overheid, waardoor het volledige terreinbeheer overgedragen wordt aan het Vlaamse Gewest. Het betreft hier voornamelijk bossen, heideterreinen en andere natuurgebieden.

- Kan de minister mij meedelen voor welke domeinen (oppervlakte, gemeente, aard terreinen) dergelijke beheerscontracten werden afgesloten en sedert wanneer ?
- Welke diensten zijn verantwoordelijk voor het beheer ?
- Werden er recent bepaalde beheerscontracten opgezegd of wordt een opzegging in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

Domeinen die volledig worden beheerd door de dienst Waters en Bossen :

Gemeente	Oppervlakte	Aard van terrein
Brasschaat		bos en heide
Groot Schietveld	604 ha	
Klein Schietveld	495 ha	

Enkel het technisch beheer wordt aan de dienst Waters en Bossen toevertrouwd in volgende domeinen :

Gemeente	Oppervlakte	Aard van terrein
Grobbendonk	55 ha	bos en heide
00s tmalle	30 ha	bos en heide
Wester10	40 ha	bos en heide
Weelde	100 ha	bos en heide
Noorderwijk	25 ha	bos en heide
Oud Heverlee	170 ha	bos en heide
Berg	11 ha	bos en heide
Zutendaal	265 ha	bos en heide
Kleine Brogel	60ha	bos en heide
Brugge	28 ha	bos en heide
Houthulst	123 ha	bos en heide
Zedelgem	77 ha	bos en heide
Haasdonk	16 ha	bos en heide
Ursel	90 ha	bos en heide
Nazareth	5 ha	bos en heide

De domeinen worden beheerd in uitvoering' van een overeenkomst van 17 september 1963 afgesloten tussen de dienst Waters en Bossen en de militaire overheid.

Enkel voor het Leen in Eeklo (95 ha naald- en loofbos) werd het beheerscontract niet meer toegepast, omdat de provincie Oost-Vlaanderen eigenaar is geworden en het bos als een openbaar bos wordt beheerd.

Vraag nr. 89
van 9 februari 1993
van de heer J. CAUDRON

Klasse 1-stort in St.-Gillis- Waas — Omstreden vergunning

Geruime tijd dumpte de firma Sidmar ladingen industrieel afval op de stortplaats 't Hol in Sint-Gillis-Waas. De bevolking leed onder de stank en de lawaaioverlast. Groot was de opluchting toen de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen in zitting van 19 december 1991 aan Sidmar de vergunning weigerde om in Sint-Gillis een klasse 1-stortplaats te exploiteren. Voor die beslissing baseerde de deputatie zich op het Afvalstoffenplan : één grote klasse 1-stortplaats per provincie is de norm en die mag bovendien niet bedrijfsgebonden zijn.

Sidmar ging in beroep. De beslissing van de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen werd nietig verklaard bij besluit van 27 november 1992. Sidmar kreeg nu een vergunning om tot 30 september 1994 bedrijfsafval te storten op 't Hol, dat dus een klasse 1-stortplaats wordt.

1. Is de beslissing van de minister niet in strijd met het Afvalstoffenplan ?
2. Blijft Sidmar tot september '94 in Sint-Gillis afval storten of wordt er naar een alternatief uitgekeken ?
3. Zet de **beslissing** van de minister niet zowel de plaatselijke bevolking als het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen voor schut ?

Antwoord

Het Afvalstoffenplan 1991-1995 stelt als algemene leidraad dat geen bedrijfsgebonden stortplaatsen meer mogen voorkomen, tenzij voor bulkafvalstoffen en gelijksoortige afvalstoffen die in grote hoeveelheden vrijkomen op een beperkt aantal plaatsen. Het Afvalstoffenplan voorziet voor het storten van industriële afvalstoffen evenwel per provincie in één, door de overheid via participatie gecontroleerde, klasse 1-stortplaats.

Het zal het lid bekend zijn dat in de provincie Oost-Vlaanderen nog geen dergelijke stortplaats operationeel is, en er op vandaag geen concreet alternatief voor de afvalstoffen van de n.v. Sidmar bestaat. De vergunning werd dan ook verleend om de continuïteit inzake afvalstoffenverwijdering voor het bedrijf te kunnen verzekeren. De vergunning werd echter toegekend voor een beperkte termijn, verstrijkend op 30 september 1994, zodat geen afbreuk wordt gedaan aan de vijfjaarlijkse afvalstoffenplanning.

Een verdere exploitatie van de stortplaats na bedoelde datum kan slechts in overweging genomen worden, als er voldaan wordt aan de bepalingen van het Afvalstoffenplan, inzonderheid voor wat betreft de volgende aspecten :

- de exploitatie met overheidsparticipatie ;
- de beperkte openstelling van de stortplaats voor derden, met name voor afvalstoffen van aanverwante sectoren aan de staalindustrie.

Normalerwijze zal de betreffende bestaande en vergunde stortplaats verder in exploitatie blijven tot september 1994. Eventuele verdere exploitatie dient het voorwerp te zijn van een nieuwe aanvraag, die geëvalueerd zal worden rekening houdend met de bovenvermelde voorwaarden.

De exploitatie van de stortplaats is bovendien onderworpen aan strenge voorwaarden om milieuverontreiniging en hinder te voorkomen.

Vraag nr. 91
van 10 februari 1993
van de heer J. DE ROO

Verkrotte woningen in Gent — Stand van zaken

In 1988 werd er voorgesteld 5.000 sociale woningen te bouwen om de woningnood in Gent te verhelpen. Er waren namelijk, volgens drie actiegroepen die zich bezighouden met huisvesting, een 40.000-tal woningen die totaal verkrot waren. Gerekend tegen een gemiddelde bezetting van 2 inwoners per huis, zou dit betekenen dat ongeveer 80.000 Gentenaars, dit is één derde van het inwonersaantal, in slechte omstandigheden gehuisvest waren. Meteen was dit een bevestiging dat het oude woningbestand van Gent tot het slechtste van Vlaanderen behoort.

Graag had ik van de minister een antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. In hoeverre zijn de plannen in verband met de 5.000 sociale woningen reeds gerealiseerd ?
2. Hoe staat het met de verkrotting in Gent ?
3. Kan de evolutie van 1988 tot 1992 betreffende de verkrotte woningen worden weergegeven ?

Antwoord

Het antwoord op bovengenoemde schriftelijke vraag vergt een analyse en inventarisatie van de huisvestings-situatie van de stad Gent. Hiertoe werd opdracht gegeven aan het bestuur Huisvesting.

Gelet op de omvang van de gegevens, zal het antwoord rechtstreeks aan het lid bezorgd worden.

Vraag nr. 92
van 10 februari 1993
van de heer J. DE ROO

Regio Gent-Eeklo — Leegstand in woningpatrimonium

De leegstand in ons woningpatrimonium blijkt steeds toe te nemen. De woningschouwingen uitgevoerd op basis van de volkstellingen van het NIS tonen aan dat de leegstand en de verkrotting in Vlaanderen meer en meer verontrustende proporties aanneemt. In 1981 werden reeds ruim 89.000 leegstaande woningen geteld tegenover 41.000 in 1961.

Vooraf in de oudere buurten van een stad of gemeente geeft zulks aanleiding tot onesthetisch uitzicht en tot een negatief stadsbeeld, met eventueel bedreiging van de openbare gezondheid.

Kan de minister een overzicht geven van het aantal leegstaande huizen opgesplitst per gemeente voor de regio Gent-Eeklo ?

Antwoord

Volgend overzicht geeft de toestand weer op 1 maart

1981. In de jongste Algemene Volks- en Woningtelling van maart 1991 werden de leegstaande woningen niet geteld. Daarom heb ik mijn administratie de opdracht gegeven om een voorstel tot onderzoek naar de leegstaande woningen in het Vlaamse Gewest te formuleren.

Het is de bedoeling om op korte termijn over gegevens te beschikken. Zodra de resultaten gekend zijn, zullen ze ook bekendgemaakt worden.

Toestand op 1 maart 1981, volgens het NIS :

Administratieve eenheden	Totaal particuliere woningen	Onbewoonde particuliere woningen	Aandeel onbewoonde woningen in het totaal aantal particuliere woningen
Arrondissement Eeklo			
Assenede	4.791	229	4,77 %
Eeklo	7.262	375	5,16 %
Kaprijke	1.990	55	2,76 %
Maldegem	7.292	237	3,25 %
Sint-Laureins	2.418	146	6,03 %
Zelzate	4.868	267	5,48 %
Totaal	28.621	1.309	4,57 %
Arrondissement Gent			
Aalter	5.063	140	2,76 %
Deinze	8.799	331	3,76 %
De Pinte	2.840	74	2,60 %
Destelbergen	5.423	151	2,78 %
Evergem	9.722	242	2,48 %
Gavere	3.473	106	3,05 %
Gent	105.861	8.689	8,20 %
Knesselare	2.648	54	2,03 %
Lochristi	5.270	148	2,80 %
Lovendegem	2.835	75	2,64 %
Melle	3.450	88	2,55 %
Merelbeke	6.910	267	3,86 %
Moerbeke	2.031	79	3,88 %
Nazareth	3.070	105	3,42 %
Nevele	3.498	119	3,40 %
Oosterzele	3.962	126	3,18 %
St.-Martens-Latem	2.558	61	2,38 %
Waarschoot	2.693	128	4,75 %
Wachtebeke	2.263	60	2,65 %
Zomergem	2.635	105	3,98 %
Zulte	4.489	174	3,87 %
Totaal	189.493	11.322	5,97 %

Vraag nr. 93
van 15 februari 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Milieuheffing — Methylbromide

Er bestaat in havenkringen grote ongerustheid over het feit dat scheikundige middelen, zoals **methylbromide**, die gebruikt worden ter bestrijding van microbiële en dierlijke organismen die voedingswaren aantasten, aan de milieuheffingen onderworpen zouden kunnen worden.

Volgens sommige bronnen zou hierop een taks betaald moeten worden van **10.000 frank** per kg. Anderen daarentegen verwijzen naar artikel 14.2 van het voorstel van wet, dat bepaalt dat pesticiden voor niet-landbouwkundige doeleinden, wanneer zij worden toegestaan en gebruikt als ontsmettingsmiddel, van de in artikel 13 opgelegde milieutaksen worden vrijgesteld.

Kan de minister me medelen of de fumigantia en insecticiden (zie bijlage 3 bij het koninklijk besluit van 5 juni 1975 betreffende het bewaren, het verkopen van bestrijdingsmiddelen), die aangewend worden door de zogenaamde erkende en speciaal erkende gebruikers ter bestrijding van organismen die voedingswaren aantasten, (zowel microbiële zoals schimmels als dierlijke zoals insecten) onder de uitzondering vallen waarvan sprake in artikel 14.2 van het akkoord ?

Antwoord

De betrokken materie behoort niet tot mijn bevoegdheid.

De aangehaalde milieutaksen op methylbromide zijn geen milieuheffingen maar zitten vervat in de ecotaksen.

De Commissie van Financiën van de Kamer bereidt ter zake een wetsvoorstel voor.

Vraag nr. 94
van 16 februari 1993
van de heer P. BREYNE

Sociale huisvesting — Nieuwe ereloonshalen

Op 24 december 1992 werden de erkende vennootschappen ingelicht over een beslissing van de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) omtrent nieuwe ereloonshalen voor architecten vanaf 1 januari 1993.

1. Werden de erkende vennootschappen (die de contracten afsluiten met de architecten) in die materie voorafgaandelijk geraadpleegd ?
2. Heeft de bevoegde minister zijn goedkeuring gegeven aan de beslissing van de raad van beheer van de VHM?
3. Welke gevolgen heeft het nieuwe stelsel voor de globale kostprijs van de gemiddelde voor onmiddellijke verkoop bestemde nieuwbouwwoningen (waarbij de erelonen rechtstreeks doorgerekend moeten worden aan de kopers, gezinnen met bescheiden inkomen) ?

4. Indien uit de door de VHM aangekondigde evaluatie blijkt dat achteraf aanpassingen of correcties doorgevoerd moeten worden, wat zullen dan de juridische gevolgen zijn voor de lopende contracten ?

Antwoord

1. Formeel is er geen voorafgaandelijke bespreking geweest met de erkende vennootschappen. Uiteraard werd in ruime mate rekening gehouden met de op- en aanmerkingen betreffende het bestaande ereloonstelsel, die de erkende vennootschappen in het verleden ten opzichte van de VHM hebben geformuleerd.

Tevens werd in de desbetreffende omzendbrief van 24 december 1993 de mogelijkheid sterk benadrukt dat de nieuwe ereloonshalen kunnen worden bijgestuurd, indien dit ingevolge ervaringen vanuit de basis wenselijk zou zijn.

2. De beslissing van de raad van bestuur van de VHM werd mij overigens niet expliciet voorgelegd, aangezien deze procedure niet is vereist.
3. Het algemene principe is dat het honorarium zou berekend worden op basis van twee criteria, namelijk de oppervlakte van de ontworpen constructie(s) en een referentiekostprijs per vierkante meter, met dien verstande dat het honorarium verhoogt naarmate de effectieve kostprijs lager is dan de referentiekostprijs.

Het honorarium van de architect hangt af van de mate waarop hij via het voorgelegd planconcept inspeelt op de ingebouwde financiële stimulansen.

4. Juridisch beschouwd blijven lopende contracten onverkort van toepassing. De eventueel voorgestelde aanpassingen en correcties worden algemeen van kracht vanaf het ogenblik dat zij formeel in de ereloonshalen worden opgenomen.
5. In zijn beslissing van 15 december 1992 heeft de raad van bestuur van de VHM echter wijzigingen aangebracht aan de ontwerpakte. De Nationale Raad van de Orde van Architecten kon blijkbaar niet instemmen met die wijzigingen en heeft op 19 februari jongstleden een verzoekschrift ingediend bij de Raad van State tot vernietiging van de beslissing van de raad van bestuur van de VHM van 15 december 1992 tot goedkeuring van de nieuwe architectuurcontracten en de nieuwe ereloonshalen.

Op 23 februari heeft de raad van bestuur van de VHM kennis genomen van dit verzoekschrift. Hij heeft beslist zijn beslissing van 15 december 1992 en bovenvermelde omzendbrief met ingang 1 maart 1993 in te trekken.

De besprekingen met de vertegenwoordigers van de Orde van Architecten werden hervat op 8 maart 1993 na ruggespraak met een aantal bouwmaatschappijen. Aan die gesprekken nemen ook zaakvoerders van de erkende vennootschappen deel.

Vraag nr. 95
van 18 februari 1993
van mevrouw V. DUA

Superprestige Zillebeke op de Rodeberg – Ecologische schade

Op 16 januari 1993 had de Superprestige-veldrit Zillebeke plaats op de Rodeberg in het Heuvelland. Dit evenement werd toegestaan, ondanks protest van plaatselijke natuurverenigingen die een dergelijke veldrit niet verenigbaar achten met de ecologische waarde van het gebied.

Het parcours deed niet alleen een stuk van het domeinbos Hellegat aan, maar ook één van de bronweiden van de Sulferbergbeek. Voor dit gebied werd trouwens een aanvraag tot bescherming ingediend.

Er werd een overeenkomst afgesloten tussen de dienst Waters en Bossen en de organisatoren, waarin een aantal voorwaarden werden opgenomen om te grote schade aan het domeinbos te voorkomen. De organisatoren willen blijkbaar ook in de toekomst gebruik maken van die plaats om hun jaarlijkse veldrit te organiseren.

1. Welke ecologische schade werd er vastgesteld ten gevolge van de veldrit en dit over het hele parcours ?
2. In hoeverre werden de voorwaarden van de overeenkomst met de dienst Waters en Bossen met betrekking tot het domeinbos nageleefd ?
3. Werd er reeds een definitieve beslissing genomen inzake de mogelijke herhaling van dit evenement op die plaats ?

Antwoord

Uit een verslag van de plaatselijke bosdienst blijkt het volgende :

1. De organisatie van de veldritwedstrijd van 16 januari 1993 veroorzaakte geen noemenswaardige schade aan het bosbestand. In het domeinbos werd er enkel gebruik gemaakt van één weg, waar enkel de renners en geen toeschouwers of materiaalposten waren toegelaten.
2. De overeenkomst tussen de dienst Waters en Bossen en de organisatoren van de veldrit werd op alle punten nageleefd.
3. De verleende toelating beperkte zich tot de editie 1993. Ik kan het lid dan ook meedelen dat voor de volgende jaren aan de inrichters van de Superprestige-veldrit geen toelating meer zal worden verleend om het domein bos voor hun organisatie te gebruiken.

Vraag nr. 96
van 18 februari 1993
van de heer J. ULBURGHS

Afox-Rezinal in Heusden-Zolder – Aanpassingswerken en bijkomende in vesteringen

De bestendige deputatie van Limburg heeft op datum van 19 januari 1989 een exploitatievergunning verleend

aan het bedrijf Afox-Rezinal op het industrieterrein in Heusden-Zolder. Dit bedrijf werd voor de huidige exploitatie geweigerd in Duitsland en Nederland.

In een besluit van de minister werden een aantal overgangsmatregelen vastgelegd die aan Afox de verplichting opleggen om binnen een bepaalde termijn te voldoen aan de voorwaarden vervat in de exploitatievergunning verleend door de bestendige deputatie op 19 januari 1989.

1. Kan de minister een overzicht geven van de stand van zaken van de aanpassingswerken en de bijkomende investeringen om aan de voorwaarden vervat in de exploitatievergunning te voldoen ?

In het besluit wordt gesteld dat voor 1 oktober 1993 de maatregelen en de timing van de uitvoering ter informatie moet worden meegedeeld aan Aminal, bestuur Milieuvergunningen.

2. Is de mededeling aan Aminal gebeurd ?
3. Is de minister of de dienst Milieu-inspectie van Aminal ervan op de hoogte dat betreffend bedrijf gassen loost via een laag bij de grond gelegen afvoerpip (niet via de schoorstenen) waardoor voor de omwonenden de hinder onverminderd voortduurt ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van de beslissing in beroep van 11 juni 1992 vanwege de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, werden er door het bedrijf tot op heden diverse technische mogelijkheden en testen uitgevoerd ter verbetering van de emissies, zoals :

Aard van de test	Resultaat
Verhoging van verzadigingsgraad van de afgassen voor de venturi	
— extra water in de koeler	geen verbetering
— ultrasoon spoeler	geen verbetering
Vloeistof debiet in hoge-drukventuri : tussen 18 en 35 m ³ per uur	geen verbetering
Drukverschil van hoge-drukventuri : met stijgend drukverschil	merkbare verbetering van stof-emissie
Gescheiden vloeistofcircuit opmerking : sinds juni 1992 wordt dit systeem industrieel toegepast	merkbare vermindering van stof-emissie
Verlaging van debiet van afgassen	kleine verbetering van stof-emissie
Droge stoffiltratie na de natte wassing	aanzienlijke verbetering van emissie verwacht
Technische aanpassingen aan scrubber	aanzienlijke verbetering na emissie verwacht

Hieruit is gebleken dat door droge-stoffiltratie na de natte wassing of door een natte scrubbing van de afgassen met gedeeltelijke condensatie, de emissies aanzienlijk verbeterden.

2. Het bedrijf heeft aan de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting (Aminal) volgende planning medegedeeld :

- Gezien de nadelen die de droge filtratie met zich meebrengt en vermits men voor de captatie van SO₂ toch een natte scrubbing nodig heeft, werd besloten in december 1992 tot de installatie van een natte scrubbing over te gaan.
- Alhoewel theoretisch een pakking met een hoogte van 2,5 à 3 m zou volstaan, wordt er industrieel 3,5 m voorzien.
- Na de indienstname in januari 1993, zal het vaste stof en het SO₂ gehalte, in **industriële** omstandigheden bepaald worden.
- Gelijktijdig met de metingen, uitgevoerd in januari 1993, worden bijkomende proeven uitgevoerd met een aërosolscrubber die eventueel een alternatief zou kunnen zijn voor de droge filtratie of een aanvulling op de dan uitgevoerde natte scrubbing.
- Tijdens de zomerstilstand 1993 zullen eventuele bijkomende technische aanpassingen en/of investeringen uitgevoerd worden, zodat ten laatste tegen september 1993 aan alle gestelde emissievoorwaarden wordt voldaan.

Resultaten van de metingen werden nog niet medegedeeld aan de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting (Aminal).

3. Bij een inspectie ter plaatse op 2 maart 1993 werd geen laag bij de grond gelegen lozingspijp opgemerkt waardoor gassen geloosd worden.

Tijdens die inspectie werd vernomen dat in het kader van de opgelegde aanpassingswerken tijdelijk een **proefinstallatie** geplaatst werd, waarbij een deelstroom van het gas gestuurd werd door een proefgaszuiveringsinstallatie. De proeven vonden plaats van 27 januari tot 12 februari. Door die proeven waren er tijdelijk ook emissies op lage hoogte.

De aanpassingen aan de bestaande rookgaszuivering zullen gebeuren aan de hand van de resultaten verkregen met de proefinstallatie.

Vraag nr. 97
van 19 februari 1993
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Metaalverwerkend bedrijf Affilips in Tienen — Vervuiling

Naar aanleiding van een procedure van herziening van het gewestplan in Tienen blijkt **eens** te meer dat het metaalverwerkend bedrijf Affilips vooral bij de omwonenden voor controverse blijft zorgen.

In het voorstel van herziening van het gewestplan wordt voorgesteld een groot gedeelte van de landbouwzone aan het station en de nieuwe ring om te zetten in industriezone. Hierdoor wordt het terrein van de aanvankelijk op het gewestplan bepaalde industriezone waarop het bedrijf Affilips zijn activiteiten uitbaat, meer dan verviervoudigd.

Het bedrijf koopt nu reeds systematisch huizen op, die in de omgeving van het bedrijf te koop komen, zodat de buurt meer dan terecht vreest uiteindelijk een industriële buurt te worden.

Ingevolge klachten over cadmiumvervuiling in het verleden heeft het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) vier meetstations opgesteld. Uit het rapport van het IHE blijkt dat er een algemene verbetering van de emissies van cadmium, zink, lood en koper kan worden genoteerd. De metingen brachten echter nog steeds grote pieken in de luchtvervuiling aan het licht.

1. Zal de doortrekking van de zuidelijke ring, en dus een grotere verkeersdruk in de onmiddellijke buurt van het bedrijf, er niet voor zorgen dat er structureel nieuwe problemen van looduitstoot enzovoort, worden gecreëerd ?

Nu de beperking van verdere uitbreiding van het bedrijf zal wegvallen, vrezen omwonenden zeker een schaalvergroting van hun problemen.

2. Is er een tussenkomst van de minister bevoegd voor Leefmilieu in het kader van de procedure van herziening van het gewestplan ?

3. Kunnen op verzoek van de minister voor Leefmilieu bijkomende voorwaarden worden opgelegd bij de invulling van de industriële activiteiten op het ogenblik zelf van de vastlegging van het nieuwe gewestplan ? Zo ja, heeft de minister reeds van die mogelijkheid gebruik gemaakt ? Waaruit bestaan dan de strenge voorwaarden ?

4. Van wanneer dateren de laatste metingen die in de omgeving van het bedrijf werden gedaan ? Welke waarden werden er genoteerd ? Werden de normen overschreden ?

5. Is er thans voorzien in de middelen om, gelet op de historische maar zware cadmiumgrondvervuiling, de gronden van de tuinen van de omwonenden af te graven ? Bij welke dienst van het Vlaamse Gewest kunnen zij hiervoor een aanvraag doen ?

Antwoord

Met betrekking tot de immissiemetingen uitgevoerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie in de omgeving van Affilips en een evolutie van de emissieresultaten opgenomen in de atmosferische emissieinventaris sedert 1987, kan ik het volgende meedelen.

a. Immissieresultaten

In het verleden zijn er regelmatig klachten geweest over de cadmiumvervuiling afkomstig van het bedrijf Affilips. Naar aanleiding van die klachten werden door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie metingen gestart in de buurt van dit bedrijf. Het betreft één meetstation voor het meten van zware metalen in zwevend stof (cadmium, koper, lood en zink) waarbij de metingen gestart zijn in 1984 en vier neerslagkruiden waar dezelfde metalen gemeten worden in neervallend stof en waarbij de metingen gestart zijn in 1988.

Hierna volgen de meetresultaten van die meetstations :

1. Zware metalen in zwevend stof :

Het station OTIEOI dat een aantal zware metalen in zwevend stof meet, bevindt zich in de Bezemstraat in Tienen.

De hierna volgende resultaten hebben betrekking op de meetperiode van 1 april 1991 tot 31 maart 1992.

De bemonstering gebeurt op membraanfilters en wordt uitgevoerd over een periode van 24 uur.

Metaal	Aantal metingen	Jaargemiddelde	Eenheid	Maximum	P-98
Cd	341	0.01	ug/m ³	0,06	0,04
Cu	341	0.02	ug/m ³	0,14	0,09
Pb	341	0.09	ug/m ³	0,39	0,30
Zn	341	0.10	ug/m ³	0,86	0,40

In België bestaat slechts één immissiegrenswaarde namelijk die voor lood met een jaargemiddelde concentratie in zwevend stof van 2 ug/m³. Die norm wordt ruimschoots gerespecteerd (jaargemiddelde concentratie van 0,09 ug/m³).

Voor wat de niet kankerverwekkende metalen (Cd, Pb, Mn en V) betreft werden op basis van de richtlijnen van de Wereld Gezondheidsorganisatie door

het IHE "kwaliteitsobjectieven" voorgesteld. Die waarden worden gebruikt ter interpretatie van de meetresultaten en geven een aanduiding of de gewenste luchtkwaliteit van die metalen al dan niet bereikt wordt.

De kwaliteitsobjectieven in ug/m³ voor de metalen cadmium en lood zijn :

Metaal	Jaargemiddelde	P-98	Maximum
Cd	0,02	0,08	0,20
Pb	0,50	2,00	5,00

Uit deze cijfers blijkt duidelijk dat er geen overschrijdingen werden vastgesteld, noch van de immissiegrenswaarde voor lood, noch van de vooropgestelde kwaliteitsobjectieven.

2. Zware metalen in neervallend stof

In de buurt van het bedrijf Affilips bevinden zich 4 neerslagkruiken : T1, T2, T3 en T4. De kruiken blijven één maand buiten staan, waarna de maandstalen geanalyseerd worden.

Onderstaande tabel geeft de jaargemiddelde concentraties in ug/m² dag over de gehele meetperiode, dit is van september 1988 tot juni 1992 :

	Cadmium	Zink	Lood	Koper
Sept. 1988 - aug. 1989				
T1	12	340	49	358
T2	3	250	30	178
T3	5	290	44	309
T4	2	206	37	155
Sept. 1989 - aug. 1990				
T1	18	371	38	248
T2	3	200	31	69
T3	12	272	60	157
T4	2	175	25	84
Sept. 1990 - aug. 1991				
T1	12	273	60	210
T2	3	209	40	48
T3	4	183	44	105
T4	2	150	31	34
Sept. 1991- aug. 1992				
T1	9	115	32	94
T2	2	70	28	29
T3	4	100	32	56
T4	1	46	26	26

In Vlare II zijn enkel voor de metalen lood, cadmium en thallium kwaliteitsdoelstellingen opgegeven voor stafneerslag. Het betreft hier richtwaarden en geen grenswaarden.

De volgens Vlare II geldende richtwaarde voor cadmium namelijk 5 ug/m^2 dag als jaargemiddelde, wordt voornamelijk overschreden op de meetpunten 1 en 3 die het dichtst bij het bedrijf gelegen zijn onder de overheersende zuid-westelijke windrichting.

Voor lood geldt een richtwaarde van 250 ug/m^2 dag als jaargemiddelde. Die werd gedurende de meetperiode niet overschreden.

De evolutie van de zinkwaarden en in iets mindere mate van de koperwaarden zijn analoog aan de waarden van de cadmiumneerslag. Dit betekent dat die 3 elementen eenzelfde oorsprong hebben.

De evolutie van de loodneerslag heeft een eigen karakter en dit element is waarschijnlijk niet van het bedrijf zelf afkomstig, maar wel van het verkeer. In die zin zal een grotere verkeersdruk uiteraard gevolgen hebben, alhoewel de richtwaarde niet wordt overschreden.

Er werd nu ongeveer 4 jaar gemeten door het IHE. Tijdens die periode is er in de gemiddelde en de maximale waarden van de cadmiumuitval geen duidelijke trend vast te stellen. Toch worden er het laatste jaar veel lagere waarden gemeten dan het eerste jaar, maar het gemiddelde en uiteraard het maximum worden nu vooral bepaald door enkele sterk verhoogde maanden. Een dergelijk patroon is typisch voor een over het algemeen verbeterde situatie.

Uit de maxima en de gemiddelden voor zink en koper kan men afleiden dat voor die elementen een duidelijke verbetering waarneembaar is en dit wijst dus eveneens op een verbeterde controle van de stofverspreiding.

b. Emissieresultaten

Het bedrijf Affilips werkt vanaf 1987 op vrijwillige basis mee aan de atmosferische emissie-inventaris. Resultaten van een meetcampagne uitgevoerd op 13, 17, 18 en 19 februari 1992 door AIB Vinçotte, werden aan de VMM (Emissie-inventaris Vlaamse regio) bezorgd.

Volgende parameters werden onderzocht :

1. zwaveldioxide en andere zwavelverbindingen (zwaveltrioxide en zwavelzuur) ;
2. stikstofoxiden ;
3. koolmonoxide ;
4. totaal organische stoffen ;
5. zware metalen en hun verbindingen ;
6. totaal stofconcentratie ;
7. concentratie aan asbestvormige vezels ;
8. anorganische stofvormige gasvormige fluoriden en chloriden.

Uit de resultaten van de uitgevoerde metingen door AIB Vinçotte (het integrale verslag wordt rechtstreeks

aan het lid bezorgd) blijkt dat de emissiewaarden ver beneden de toegestane grenswaarden liggen. De samenstelling van de afgassen is volledig conform met de bepaling opgenomen in de exploitatievergunning en met de bepaling opgenomen in de exploitatievergunning en met de TA-Luft regelgeving waarvan de bepalingen grotendeels werden overgenomen in de Vlare II-regelgeving.

De onderstaande tabel geeft de evolutie aan van de emissies op jaarbasis van een aantal contaminanten vanaf 1987 tot 1992.

Contaminant	1987	1988	1989	1990	1991	1992
SOx (kg)	1.963	2.586	2.429	1.401	1.405	1.504
NOx (NO2) (kg)	1.136	1.196	1.405	1.594	1.550	1.603
dls (kg)	99	130	122	108	108	115
As (g)					25	
Mn (kg)					21	
Cu (kg)	2.465	2.767	2.059	2.353	4.681	6.968
Cd (kg)	19	44	5	14	23	71
Al (kg)	3.241	4.329	-	8.311	8.278	9.237

De SO₂-emissie werd berekend aan de hand van het opgegeven zwavelgehalte van de gebruikte brandstoffen. De NO_x- en de stofemissies werden geschat op basis van TNO-emissiefactoren voor verbrandingsprocessen.

Hieruit blijkt duidelijk dat er een stijgende trend merkbaar is sedert 1987 voor Cu, Cd en Al.

c. Besluit

Uit de immissie- en emissieresultaten aanwezig bij de VMM blijkt dat er voor het bedrijf Affilips in Tienen voornamelijk problemen worden genoteerd voor wat het metaal cadmium betreft.

Niettegenstaande er bij de immissiemetingen van cadmium in neervallend stof gedurende het laatste jaar (1992) veel lagere waarden worden genoteerd in vergelijking met het eerste jaar (1988), worden er bepaalde maanden nog steeds sterk verhoogde Cd-concentraties gemeten.

Bovendien blijkt uit de emissie-inventaris dat er een stijging van de Cd-emissie wordt vastgesteld sedert 1987.

Het dossier van de verontreiniging van de omgevende tuinen is momenteel in behandeling bij Aminoal—be-stuur Milieu-inspectie in Leuven.

Het is inderdaad zo dat de huizen waarvan de tuintjes verontreinigd zijn, systematisch opgekocht worden door het bedrijf. Dit is een bewuste strategie van het bedrijf omdat ze het niet meer moreel verantwoord vinden om daar een nieuwe bewoning te creëren. Op die manier willen ze een bufferzone aanleggen tussen het bedrijf en de omgeving.

Een studie in verband met de saneringsstrategie van de verontreinigde tuinen omheen het bedrijf werd uitgevoerd in opdracht van het bedrijf in kwestie, dat

bereid is om over te gaan tot sanering. Maar omdat sommige bewoners nogal weigerachtig staan ten opzichte van een sanering, werd deze tot op heden nog niet uitgevoerd.

Wat ten slotte de betrokkenheid betreft van de minister bevoegd voor Leefmilieu in het kader van de procedure van herziening van het gewestplan, wens ik erop te wijzen dat zowel de inherzieningstelling als de voorlopige en definitieve goedkeuring van een gewestplan, behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering. Hoewel niet uitdrukkelijk vereist in de procedure van totstandkoming van een gewestplan, behoort het tot de mogelijkheden dat de Vlaamse regering in zijn beslissing tot inherzieningstelling een **milieueffectenrapport** vraagt, om de onderscheiden vormen van hinder te evalueren.

Overigens, en buiten de procedure van gewestplanherziening, wordt door het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen van andere dan hinderlijke inrichtingen waarvoor een milieu-effectenrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, de verplichting opgelegd om de infrastructuurwerken vereist voor industrieterreinen groter dan 100 ha te onderwerpen aan een milieueffectenrapportering.

Bij de vastlegging van een bestemming in het gewestplan kan de Vlaamse Executieve bijkomende voorschriften opleggen voor bepaalde bestemmingen. Dit kan dus ook voor industrieterreinen, die nader bepaald kunnen worden afhankelijk van de aard van de industriële activiteit. Het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen biedt reeds een mogelijkheid tot nadere bepaling van de industriegebieden, namelijk : gebieden voor vervuilende industrieën en gebieden voor ambachtelijke bedrijven of gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Het initiatief tot het opleggen van bijkomende voorwaarden bij de invulling van een industriële activiteit berust bij de persoon die belast is met de opmaak van het ontwerp. De beslissing daarover komt uiteraard toe aan de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 105
van 26 februari 1993
van de heer H. MARSOUL

Ministeriële commissies en comités — Gegevens

1. Van welke commissies, comités, raden, conferenties en dergelijke neemt het departement van de minister het secretariaat waar ?
2. Kan de minister mij ook telkens de **oprichtingsdatum** meedelen en verwijzen naar de publikatie in het Belgisch Staatsblad ?
3. Welke commissies, comités, raden, conferenties, en dergelijke werden gedurende de laatste tien jaar afgeschaft ?
4. Maakt elk van hen jaarverslagen ? Waar worden die bewaard ? Kunnen ze geraadpleegd worden ?

5. Wie bewaart het archief ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

De heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, zal een gecoördineerd antwoord geven.

T. KEICHERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 144
van 9 februari 1993
van de heer M. BOURGOIS

Werken aan N 8 in Geluveld (Zonnebeke) — Plannen

Volgens persberichten zijn er op de N 8 Ieper-Menen ter hoogte van Geluveld, een deelgemeente van Zonnebeke, werken gepland die in hoofdzaak te maken hebben met de verbetering van de verkeersveiligheid op die inderdaad niet ongevaarlijke weg.

Vanzelfsprekend sta ik volledig achter dergelijke ingrepen, maar toch rijzen er een aantal vragen. Uit contacten met de diensten van Bruggen en Wegen blijkt namelijk dat er hieromtrent helemaal nog geen plannen zouden bestaan, en dat in ieder geval die plannen eerst en vooral aan het gemeentebestuur moeten worden voorgelegd.

Graag vernam ik van de minister welke concrete plannen er nu precies bestaan voor de N 8 in Geluveld en welke werken er uitgevoerd zullen worden. Voor wanneer is het begin van de werken gepland en hoeveel tijd zullen ze in beslag nemen ?

Antwoord

De geplande werken in de doortocht van Geluveld zullen worden uitgevoerd in het kader van de aanname "Aanpassen van allerhande kruispunten en zeer korte wegvakken op gewestwegen in West-Vlaanderen : periode 1992-1995".

De werken zullen in hoofdzaak bestaan uit de materialisatie van de maatregelen die een tweetal jaar terug op de weg werden gemarkeerd voor het reduceren van de rijwijd in de doortocht tot 6 meter.

Tevens is gedacht aan de materialisatie van de gemarkeerde vluchtheuvel ter hoogte van de **Tuinwijk** die een poorteffect zou creëren bij het binnenrijden van de doortocht uit de richting Ieper.

De voetgangersoversteekplaatsen kunnen door het lokaal vooruitbrengen van de voetpaden beter worden geaccentueerd.

De plannen worden nu meer uitgewerkt en het gemeentebestuur zal binnenkort geraadpleegd worden om de voorstellen van het bestuur te evalueren en eventuele opmerkingen te formuleren.

De effectieve uitvoering is gepland voor het najaar 1993.

vraag nr. 155
van 16 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Ring rond Brussel in Groot-Bijgaarden — Lawaaihinder

De inwoners van Groot-Bijgaarden die langs de ring rond Brussel wonen, doen hun beklag over de grote lawaaihinder.

Zijn die klachten gewettigd ?

Zo ja, hoe denkt de minister dit te verhelpen ?

Antwoord

Langs alle autosnelwegen komt er lawaaihinder voor. Of er van overlast gesproken kan worden, is afhankelijk van de specifieke plaatselijke omstandigheden en van de afstand tot de autosnelweg.

Er kan pas geoordeeld worden of de klachten gewettigd zijn nadat geluidsmetingen zijn uitgevoerd.

Bij de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer zijn geen klachten van lawaaihinder bekend langs de ring om Brussel in Groot-Bijgaarden.

Vraag nr. 157
van 16 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Fusiegemeente Dilbeek — Personeelsformatie

Hoeveel formatieplaatsen waren er voor de zes deelgemeenten van de fusiegemeente Dilbeek voor 1976 ?

Hoe is de huidige personeelsformatie samengesteld ? Graag het aantal leden opgedeeld volgens statuut.

Antwoord

De statistische gegevens inzake de organieke betrekkingen voor de gemeenten Dilbeek, Groot-Bijgaarden, Schepdaal, Itterbeek, Sint-Martens-Bodegem en Sint-Ulriks-Kapelle vóór de totstandkoming ingevolge fusie van de nieuwe entiteit Dilbeek en de huidige organieke personeelsformatie van de gemeente Dilbeek zullen aan het lid persoonlijk bezorgd worden.

Vraag nr. 162
van 19 februari 1993
van de heer M. OLIVIER

Binnenvaartterminal in Avelgem — Noodzakelijke investeringen

Sedert enkele jaren is er aan de Schelde in Avelgem

een binnenvaartterminal opgericht. Na een moeilijke start is de exploitant er verleden jaar in geslaagd ongeveer 7.00 containers te verhandelen.

Nieuwe investeringen zijn noodzakelijk. In dit kader wordt door de exploitant in een grote portiekkraan geïnvesteerd. Daarvoor moet tevens worden geïnvesteerd in de fundering van de looprails. In die werken kan de Gemeenschap tegemoetkomen. Die ontwikkeling kadert in de beleidslijnen Splasch 2002.

1. Met welk bedrag komt de minister tegemoet ?
2. Wanneer wordt die tegemoetkoming vastgelegd ?

Antwoord

1. De tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest bedraagt 80 percent van de kosten voor de aanpassing van de kaamuur, hetzij 5.315.345 frank.
2. De bedoelde tegemoetkoming werd goedgekeurd op 2 maart 1993.

II. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 61
van 8 februari 1993
van de heer J. DEMEULENAERE

Nieuw Belgisch Kamerorkest — Herstructureringsplan

Op bladzijde 26 van het verslag van de commissie Cultuur over de begrotingsbespreking 1993 verklaart de minister het volgende : "Er is aan het orkest opgedragen om nog voor 1 december 1992 een herstructureringsplan in te dienen".

Hieruit blijkt duidelijk dat het Nieuw Belgisch Kamerorkest (NBK) een miljoenschuld heeft.

1. Wat houdt dit herstructureringsplan van het NBK in ?
2. Welk advies heeft de bevoegde commissie en/of administratie gegeven ?
3. Wat heeft de minister hieromtrent beslist en wie zal de schulden dragen ?

Antwoord

1. Bij wijze van verduidelijking moet vooreerst worden gesteld dat aan het Nieuw Belgisch Kamerorkest geen herstructureringsplan maar wel een saneringsplan werd gevraagd. Dit plan moet de basis vormen voor een gezond financieel beheer, en bijgevolg voor het voortbestaan zelf van het orkest, waarvan de artistieke relevantie en kwaliteit overigens niet in vraag wordt gesteld.

Het op 11 december 1992 ingediende saneringsplan bevat hoofdzakelijk voorstellen voor de afbetaling van de uitstaande schulden.

2. Op mijn vraag heeft de bevoegde administratie het voorgelegde document grondig geanalyseerd aan de hand van de dossierstukken. In haar advies stelt de administratie dat een definitieve evaluatie van de inhoud en de effectiviteit van het voorgelegde **saneeringsplan** slechts mogelijk wordt nadat het Nieuw Belgisch Kamerorkest een aantal bijkomende documenten zal hebben voorgelegd.
3. In die aangelegenheid werd nog geen definitieve beslissing genomen, aangezien er wordt gewacht op de gevraagde bijkomende informatie van het Nieuw Belgisch Kamerorkest. Wel kan ik meedelen de voorschottenregeling 1993 voor het Nieuw Belgisch Kamerorkest voorlopig werd ingetrokken, in afwachting van meer duidelijkheid over de toekomst van het orkest.

Vraag nr. 62
van 8 februari 1993
van de heer J. DEMEULENAERE

Culturele ambassadeurs — Criteria voor toekenning titel

Volgens het verslag van de commissie Cultuur over de begrotingsbespreking 1993 (blz. 5) moet de kandidaat-ambassadeur beantwoorden aan een aantal cultureel-kwalitatieve criteria.

Graag had ik van de minister het volgende vernomen :

1. Welke cultureel-kwalitatieve criteria zijn dat ?
2. Wie heeft die criteria opgesteld ?
3. Hoe worden de criteria in concreto toegepast op de gekozen initiatieven ?
4. Werd de toepassing voor alle toegekende ambassadeurstitels uitgevoerd door een commissie of een administratie ? Zo ja, welke ?
5. In welke mate moet elk initiatief in zijn naamgeving het label Vlaams dragen ? Quid met de toepassing hiervan op de dansgezelschappen **Rosas** of het gezelschap rond Wim Vandekybus ?

Antwoord

1. Kwaliteit is het uitgangspunt. Culturele kwaliteit kan een subjectief criterium lijken, maar is integendeel bij de deskundigen uit de diverse disciplines betrekkelijk objectief vast te stellen, zij het zonder de onwrikbare zekerheid die in de exacte wetenschappen wordt benaderd.
 Normen als professionaliteit, technische vaardigheid, artistieke zeggingskracht, actualiteit van de boodschap en uitstraling nationaal en internationaal, vormen doorgaans de basis van de beoordelingen die de culturele evaluaties begeleiden. In casu van het ambassadeurschap zou men deze normen kunnen beschouwen als concrete criteria.
2. Deze criteria zijn algemeen geldend en werden niet afzonderlijk uitgeschreven.
3. Op elk van de gekozen gegadigden kunnen de bovenervermelde normen toegepast worden en voor elk

van hen zal een hoge graad van invulling van die criteria gelden.

4. De eerste selectie van de kandidaat-culturele ambassadeurs, op basis van de culturele kwaliteit, gebeurde onder mijn uiteindelijke verantwoordelijkheid, op advies van en na overleg tussen de bevoegde administraties en mijn kabinet. De uiteindelijke keuze van de culturele ambassadeurs geschiedde in samenspraak met de minister-president van de Vlaamse regering, waarbij naast de culturele kwaliteit, eveneens aandacht wordt geschonken aan de internationale reputatie en de Vlaamse profilering van het initiatief.
5. Het is de voornaamste wens van de Vlaamse regering dat de betrokkenen zich duidelijk profileren als "Cultureel ambassadeur van Vlaanderen". De vermelding "Vlaanderen" in de naam zelf is prettig meegenomen, maar geen *conditio sine qua non*.

Vraag nr. 63
van 8 februari 1993
van de heer J. DEMEULENAERE

Opera voor Vlaanderen — Overname gewezen personeelsleden

Eind december werd aan de minister gevraagd in welke mate ex-OW-personeel door de v.z.w. Vlaamse Operastichting (VLOS) moet worden overgenomen (cf. arrest Raad van State en de eisen van de vakbonden).

1. Graag had ik van de minister vernomen of en in welke mate hij hierop wenst in te gaan.
2. Zo ja, hoe zal de VLOS de kostprijs van die operatie dragen ? Hoe zit het met de kwaliteitsgarantie voor de VLOS ?
3. Zo neen, welke maatregelen zal de minister voorstellen ?

Antwoord

1. Het arrest van de Raad van State is gebaseerd op twee individuele klachten en geldt bijgevolg niet voor alle ex-personeelsleden van de Opera voor Vlaanderen.

Overigens wordt in het bedoelde arrest niet gesteld dat de Vlaamse Operastichting de betrokken personeelsleden zonder meer moet engageren.

2. Aangezien de overnameoperatie bij de huidige stand van zaken beperkt blijft tot twee personeelsleden, zal de Vlaamse Operastichting met de betrokkenen onderhandelen om na te gaan of zij onder de geldende arbeidsvoorwaarden in dienst wensen te treden. Uiteraard zal het kwaliteitsaspect hierbij ook voorop moeten staan.
3. Momenteel dienen er geen verdere maatregelen te worden genomen. Wel moet er nauwlettend over worden gewaakt dat het bereikte kwaliteitsniveau en -profiel van de Vlaamse Operastichting niet in het gedrang komt door de gevoerde polemiek en de gebeurlijke uitspraken die kunnen volgen naar

aanleiding van diverse gedingen die momenteel door ex-OVV-personeelsleden, opgenomen in het sociaal passief, zijn aangespannen.

**Vraag nr. 64
van 8 februari 1993
van de heer J. DEMEULENAERE**

Musea — Gegevens

Sommigen beweren dat niet altijd de juiste mentaliteit tentoongesteld wordt voor het voeren van een echt publiek beleid in verband met de musea.

Van vele musea, meestal van volledig privaatrechtelijke oorsprong, zijn de middelen te beperkt om grote zaken te realiseren.

In het verleden zijn er voor enkele musea een aantal belangrijke investeringen gedaan, zowel qua werking als qua infrastructuur.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de publiekgerichtheid van het KMSK (Antwerpen) en het MUHKA (Antwerpen) ?
2. Graag had ik volgende informatie gekregen :
 - a. het aantal bezoekers, zowel betalende als niet-betalende ;
 - b. het bedrag van de eigen inkomsten uit ticket- en aanverwante verkoop (catalogi) ;
 - c. de bijdragen van sponsoring, uitgesplitst in natura, financiële inkomsten, alsook de bijdragen van de Nationale Loterij ;
 - d. het bedrag van de totale uitgaven met betrekking tot het personeel en de werking (geen aankopen).
3. In welke mate kan een gedeelte van die gegevens vergeleken worden met een aantal belangrijke Brusselse bi-culturele musea en Nederlandse musea ?

Antwoord

Het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten (KMSK) in Antwerpen en het Museum voor Hedendaagse Kunst in Antwerpen (MUHKA), beschikken over een afzonderlijke educatieve dienst. Met een zeer brede waaier van verschillende activiteiten trachten zij het geïnteresseerde publiek zoveel mogelijk bij de werking van het museum te betrekken.

Bovendien worden de mogelijkheden van de educatieve diensten nog in hun activiteiten ondersteund door de overheid, met name het bestuur Beeldende Kunst en Musea van de administratie Kunst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Dit bestuur (de dienst School en Museum) geeft 4 maal per jaar een "Nieuwsbrief" uit, die expliciet de werking en het aanbod van de educatieve diensten in de Vlaamse en Brusselse musea een bredere bekendheid geeft in het onderwijs.

1. KMSK in Antwerpen

De begeleiding van bezoeken in het museum maken een zeer groot deel uit van de activiteiten van de

educatieve dienst van dit museum en zijn gericht zowel op individuele bezoekers als bezoekers die deel uitmaken van groepen en klassen.

Voor volwassenen zijn er eerst en vooral de wandelvoordrachten in de tentoonstellingen. De wandelvoordrachten worden zeer regelmatig georganiseerd, zeker in de periodes van de grote projecten. Onder leiding van ervaren gidsen en/of specialisten kan de bezoeker dan kennismaken met het getoonde onderwerp.

Naast de wandelvoordrachten worden ook cursussen ingericht voor volwassenen over diverse onderwerpen betreffende de collectie van het museum.

Een belangrijk deel van de activiteiten van de educatieve dienst richt zich ook naar de kinderen en de jongeren onder het publiek. Vooral de ateliers, onder deskundige begeleiding en georganiseerd naar de verschillende leeftijdsgroepen, kennen een groot succes. Als thema van de ateliers wordt meestal gedurende enkele weken eenzelfde onderwerp gehanteerd bijvoorbeeld een belangrijke kunstenaar, een kunstinstelling, enzovoort.

Het publiek wordt op de hoogte gebracht van de mogelijkheden van de educatieve dienst door diverse publikaties van het museum : de "Museumkrant", educatieve vouwbladen, een jaarprogramma enzovoort.

Er zijn ook nog occasionele activiteiten die bij het publiek de werking van een museum, het gebouw, de collectie beter bekend moeten maken zoals open-deurweekends, een audio-visueel programma, museumzoektochten enzovoort.

MUHKA in Antwerpen

Ook de educatieve dienst van dit museum besteedt een belangrijk deel van haar activiteit aan het begeleiden van groepen en individuele bezoekers in de tijdelijke tentoonstellingen of de vaste collectie van het museum. Vooral jongeren bezoeken dit Museum voor Hedendaagse Kunst en de rondleidingen zijn aangepast aan de verschillende leeftijdsgroepen.

Een belangrijk aandeel in de publiekgerichte werking van het MUHKA is de regelmatige verspreiding van de educatieve publikaties van dit museum. Naast een algemene infolder die bij elke tentoonstelling verschijnt en gratis verkregen kan worden, zijn er ook telkens drie educatieve publikaties te koop : één voor volwassenen, één voor kinderen ("Kinderpraat") en één voor jongeren. Voor deze laatste groep is ook een lespakket te verkrijgen indien ze bijvoorbeeld in klasverband een tentoonstelling of het museum zelf willen bezoeken.

Bij elke tentoonstelling worden ook museumspelen gemaakt : deze doosjes met voorwerpen en afbeeldingen inzake de lopende tentoonstelling, staan gratis ter beschikking van iedereen aan de receptie van het museum.

Alle Vlaamse scholen worden bij het begin van het schooljaar aangeschreven en op de hoogte gebracht van het programma van het museum en de speciale mogelijkheden voor de scholen.

Het geheel van de educatieve begeleiding, waarvoor ken- en inspiratie wordt opgedaan door deelname aan internationale congressen en studiedagen, houdt ook de organisatie in van bijzondere projecten zoals tekenwedstrijden voor kinderen, een TV-programma voor kleuters.

2. Cijfers

— KMSK

a. aantal bezoekers : 143.584 (1992)

betalend :

8.059 — tentoonstelling "Vic Gentils", voor rekening van het museum ;

48.483 — tentoonstelling "America, Bruid van de zon", voor rekening van AEB ;

niet-betalend : 87.042.

b. eigen inkomsten : 3.758.876 frank.

c. bijdrage van sponsoring : nihil.

d. uitgaven voor

personeel : 85.500.000 frank ;

werking : 28.700.000 frank.

— MUHKA

a. aantal bezoekers :

1990 : 31.450

1991 : 29.038

1992 : 39.248

b. eigen inkomsten :

1990 : 1.756.950 frank

1991 : 1.900.000 frank

1992 : gegevens financieel jaarverslag zijn nog niet beschikbaar

c. bijdrage sponsoring :

1990 : 5.066.131 frank

1991 : 3.302.727 frank

1992 : 3.500.000 frank

bijdrage Nationale Loterij :

1990 : 6.000.000 frank

1991 : 5.000.000 frank

1992 : 4.000.000 frank

d. uitgaven :

1990 : — totaal jaarbudget : 50.459.345 frank

— personeel : 29.545.509 frank

— diverse goederen en diensten : 12.173.473 frank

— tentoonstellingen : 6.169.572 frank

1991 : — totaal jaarbudget : 54.670.163 frank

personeel : 30.615.130 frank

diverse goederen en diensten : 12.173.473 frank

tentoonstellingen : 6.169.572 frank

3. Niettegenstaande de beperkte middelen waarover onze musea beschikken, kan de werking van de educatieve diensten van het KMSK en het MUHKA de vergelijking met Nederland doorstaan.

Elke vorm van publiekgerichte werking van een museum wordt in belangrijke mate bepaald door de dynamische leiding van het museum en de bezetting van de educatieve diensten.

Ook ten opzichte van de bi-culturele instellingen in Brussel moeten onze Vlaamse musea zeker niet onderdoen wat de uitstraling en de werking betreft.

De korte omschrijving van de activiteiten van de educatieve diensten van twee musea in Antwerpen, toont duidelijk aan dat in die instellingen zeker een publiek beleid wordt gevoerd.

Vraag nr. 65

van 11 februari 1993

van de heer J. PEETERS

Bestuur Jeugdwerk — Inspectiedienst

In het bestuur Jeugdwerk is een inspectiedienst die de erkende jeugdorganisaties controleert.

1. Hoe groot is de personeelsformatie voor die inspecties ?
2. In hoeverre is de formatie momenteel effectief opgevuld ?
3. Hoeveel controles vonden plaats in het jaar 1992 ?
4. Welke jeugdorganisaties werden aan controle onderworpen ? Graag kreeg ik een nominatieve lijst.

Antwoord

1. De personeelsformatie bevat 6 inspecteurs.
2. Momenteel zijn er 2 plaatsen effectief opgevuld.
3. In de loop van 1992 werden er 306 inspecties uitgevoerd, als volgt onderverdeeld :
 - 42 bij landelijke jeugdverenigingen ;
 - 21 bij regionale jeugdverenigingen ;
 - 19 bij jeugdateliers ;
 - 48 bij jeugdhuizen ;
 - 27 bij jeugdverblijfscentra ;
 - 2 bij jeugdmuziekateliers ;
 - 99 bij vakantiespeelpleinverenigingen ;
 - 40 bij werkingen met kansarme jongeren ;
 - 6 bij culturele manifestaties.
4. De nominatieve lijst zal rechtstreeks aan het lid worden opgestuurd.

Vraag nr. 66

van 11 februari 1993

van de heer D. VAN MECHELEN

Reclameboodschappen op radio en televisie — Geluidsniveau

Onlangs bepaalde de hoge raad voor het omroepwezen van Frankrijk dat reclameboodschappen op radio en

televisie voortaan niet meer boven het geluidsniveau van de andere uitzendingen mogen uitkomen. Die maatregel vloeide voort uit een onderzoek waaruit bleek dat 95 percent van alle reclameboodschappen harder klonk dan de programma's die voor of na de reclame werden uitgezonden.

Ook in Nederland worden geregeld klachten tegen het geluidsniveau van reclameblokken ingediend.

Het blijkt echter dat de makers van die reclameboodschappen niets onwettigs doen omdat zij — gebruikmakend van de technische mogelijkheden — het geluid harder laten klinken zonder dat het aantal decibels, verhoogt.

1. Heeft de minister weet van soortgelijke klachten in Vlaanderen ?
2. Bestaat er een specifieke reglementering betreffende het toelaatbare geluidsniveau van reclameboodschappen op radio en televisie ?
3. Op welke wijze wordt het geluidsniveau van de audiovisuele reclame gecontroleerd ? Is er reeds een onderzoek dienaangaande ingesteld ?
4. Wat is het standpunt van de minister hieromtrent ?

Antwoord

1. Elke omroep ontvangt klachten over het geluidsniveau, inzonderheid wat de radio betreft. De klachten variëren volgens de gevoeligheden van de luisteraars. Sommigen zijn van oordeel dat het geluidsniveau van de muziek te hoog is ten opzichte van dat van het gesproken woord ; anderen zijn evenwel van het tegenovergestelde overtuigd.

Klachten over het geluidsniveau van reclameboodschappen op radio en televisie zijn mij niet bekend.

2. Artikel 5 paragraaf 1 van het decreet van 12 juli 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie bepaalt dat de reclame duidelijk herkenbaar en onderscheiden moet zijn van de programma's. Het decreet maakt nergens gewag van het geluidsniveau van de reclameboodschappen.
3. Het niveau wordt niet gecontroleerd.
4. Controle lijkt mij, gelet op het ontbreken van enige klacht, niet noodzakelijk. Ik vestig de aandacht van de Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring op Radio en Televisie op de vraag van het lid.

Vraag nr. 71
van 22 februari 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Toeristisch verkeer met fiets en openbaar vervoer — Bevordering

Vorig jaar heeft de NMBS beslist dat fietsen niet meer kunnen worden meegenomen door reizigers die opstappen in stations zonder bediening. Dit jaar zal het aantal stations zonder bediening nog met 60 worden verhoogd. In vele tientallen opstapplaatsen zal de treinreiziger-toerist zijn fiets niet meer kunnen meeneemen.

Toch is de bevordering van toeristisch verkeer met fiets en openbaar vervoer noodzakelijk om het ecologisch draagvlak van het toerisme te vrijwaren.

1. Is de minister het eens met de NMBS-maatregel die het milieuvriendelijk toerisme afremt en dus indirect het vervuilend autogebruik voor toeristische doeleinden stimuleert ?
2. Heeft de minister al stappen ondernomen bij de NMBS opdat de fiets in elk station kan worden meegenomen op de trein en opdat die formule actief zou worden bevorderd ?

Antwoord

Vanuit toeristisch oogpunt valt het te betreuren dat beperkingen zouden worden opgelegd aan het gecombineerd trein-fiets-verkeer.

Ik heb de NMBS aangeschreven over die aangelegenheid. Ik wil het lid er echter wel op wijzen dat de NMBS een autonome federaal instelling is die volledig buiten mijn bevoegdheid valt.

De bevordering van het fietstoerisme behoort tot de aandachtspunten van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme.

Begin mei wordt de Vlaanderen Fietsroute trouwens officieel geopend. Wat de verdere toekomstige beleidsmaatregelen betreft, kan ik het lid melden dat het congres van het VCGT (25 juni 1993) die problematiek uitvoerig zal behandelen.

Vraag nr. 76
van 26 februari 1993
van de heer H. MARSOUL

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 105
 van 26 februari 1993
 blz. 472

Antwoord

De heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, zal een gecoördineerd antwoord geven op de vraag.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKE'J

Vraag nr. 81
van 8 februari 1993
van de heer J. DE ROO

Doctors in genees-, heel- en verloskunde — Academische graad en homologatie diploma

Het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten, heeft de academi-

sche graad van “doctor in de genees-, heel- en verloskunde” vervangen door “arts”.

Overtuigd dat hieruit geen discriminatie voortvloeit met betrekking tot de uitoefening van de geneeskunde in België en in de EG (uiteraard is niet zozeer de titel van belang als wel de inhoud van het gevolgde studieprogramma) vraag ik toch wat de gevolgen in de praktijk zijn.

De Franse Gemeenschapsraad houdt immers vast aan de term “docteur”, wat anders in de oren klinkt dan “arts”.

Zal een Vlaamse arts dezelfde kansen hebben als zijn Waalse collega “docteur” als zij beiden kandidaat zijn om zich te specialiseren in het buitenland ?

Daarenboven worden de diploma's van afgestudeerde Vlaamse artsen niet meer gehomologeerd, terwijl dit een voorwaarde is om toegelaten te worden tot het volgen van een specialisatie in het buitenland.

Ook hier worden Vlaamse studenten benadeeld ten opzichte van hun Waalse collega's.

Werd hiermee rekening gehouden bij het nemen van de beslissing tot afschaffing van de homologatie ?

Antwoord

1. Een Vlaamse arts heeft dezelfde kansen als zijn Waalse collega docteur bij de specialisatiekandidaatstelling in het buitenland. Dat de term “docteur” wat anders in de oren klinkt dan “arts”, zal zijn kansen niet verkleinen.

Het arrest nummer 78/92 van 17 december 1992 van het Arbitragehof (Belgisch Staatsblad van 19 januari 1993) verwierp de beroepen tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, ingesteld door het Vlaams Artsensyndicaat, de Vlaamse Dierenartsvereniging en het Verbond der Belgische Beroepsverenigingen van geneesheren-specialisten. Die verenigingen vochten de bepaling aan dat voortaan de academische graad van “doctor” voorbehouden wordt aan degenen die een speciale doctoraatsopleiding hebben gevolgd en een proefschrift in het openbaar hebben verdedigd. Zij voerden aan dat de bestreden bepaling een verschil in behandeling zou invoeren tussen enerzijds degenen die in Vlaanderen afstuderen en anderzijds degenen die in Wallonië afstuderen. Zoals gezegd, werden de beroepen door het Arbitragehof verworpen.

Bovendien werd de heer Willy Claes, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken op 22 oktober 1992 reeds door de administratie Hoger Onderwijs aangeschreven om de toepasselijke Europese richtlijnen vormelijk aan te passen aan de vernieuwingen, die sinds oktober 1992 van kracht werden.

2. Het artikel 201 van het vermelde decreet schrapt de bekrachtiging van de diploma's. Die opheffing had uitwerking vanaf 1 oktober 1991.

Overeenkomstig artikel 58 van het decreet zijn de diploma's door hun uitreiking krachtens het decreet van rechtswege erkend en bekrachtigd. De handeling van uitreiking door de rector vervangt de handeling van bekrachtiging.

Iedere buitenlandse ambassadeafdeling in Brussel, bevoegd voor onderwijs, werd door de administratie Hoger Onderwijs op de hoogte gebracht van de nieuwe situatie.

De afschaffing van de homologatie bevestigt de autonomie van de universiteiten en vermindert de administratieve rompslomp.

Vraag nr. 82 van 8 februari 1993 van de heer D. RAMOUDT

Kwaliteit hoger onderwijs — Aantrekken gespecialiseerde leerkrachten

In het hoger toeristisch onderwijs wordt het vak toeristische aardrijkskunde gegeven door licentiaten aardrijkskunde. Waar van een leerkracht toeristische aardrijkskunde toch enige kennis van het toerisme en van de toeristische infrastructuur mag worden verwacht, geven daar soms leerkrachten les die de stof allerminst beheersen. Dat is te betreuren omdat blijkt dat voor die studierichting wel degelijk bekwame leerkrachten ter beschikking zijn, maar dat die geen enkele kans krijgen omdat in die specialiteit andere docenten via de reffectatielijst prioriteit hebben.

1. Is het niet in het belang van de kwaliteit van het hoger onderwijs dat zo bekwaam mogelijke docenten worden aangetrokken ?
2. Zouden voor het hoger onderwijs van de leerkrachten niet andere en bijkomende bekwaamheden moeten worden geëist ?
3. Zouden de reffectatielijsten niet alleen mogen gelden voor het onderwijsniveau waarin de betrokkenen voordien les gaven, zodat de directies niet langer de voorrang zouden moeten geven aan te reffecteren leerkrachten afkomstig uit een lager onderwijsniveau, in geval zij over kandidaturen van meer gespecialiseerde mensen beschikken ?

Antwoord

1. Het vak toeristische geografie in het economisch hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, afdeling management toerisme en recreatie, wordt in de lessentabellen gerangschikt als technisch vak.

Het is evident dat de inrichtende machten in het belang van het onderwijs zo bekwaam mogelijke leerkrachten zouden aantrekken.

2. Op grond van de huidige reglementering zijn de vereiste bekwaamheidsbewijzen voor het ambt van leraar technische vakken in het HOKT opgenomen in artikel 10 punt 11 van het koninklijk besluit van 22 april 1969.

Ik meen dat, juist om de keuzemogelijkheid van de inrichtende machten niet te beknotten, het niet aangewezen is die bekwaamheidsbewijzen nader te specificeren.

3. Volgens de thans geldende reglementering inzake terbeschikkingstelling en reffectatie gelden de verplichtingen voor de inrichtende machten inzake reffectatie enkel voor hetzelfde ambt.

Personeelsleden ter beschikking gesteld in een lager niveau moeten derhalve niet bij wijze van reffectatie in het HOKT in dienst genomen worden.

Het is enkel wanneer die personeelsleden niet kunnen worden gereffecteerd dat een inrichtend macht ze bij wijze van wedertewerkstelling, en dan nog onder bepaalde voorwaarden, in dienst moet nemen.

Vraag nr. 85
van 12 februari 1993
van de heer G. ANNEMANS

Scholen — Onwettige afwezigheden leerlingen

De kranten "De Nieuwe Gazet" en "Het Laatste Nieuws" berichtten op 27 januari jongstleden over een grootscheepse razzia in het leegstaande winkelcomplex Euroshopping in Mechelen. Hierbij werden heel wat sporen van druggebruik gevonden : spuiten, verbrand zilverpapier, pillen, snuifbusjes, resten van joints, maar ook messen, patronen en gestolen goederen. Bij de gecontroleerde personen bevonden zich ook honderd (100 !) meisjes van een nabijgelegen school.

Betref het hier een controle tijdens de schooluren of tijdens de middagpauze ?

Had de betrokken school de afwezigheid van de leerlingen genoteerd ? Zo neen, welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om de scholen te dwingen onwettige afwezigheden sneller en correcter te registreren en te melden ? Welke instructies zijn in dit verband reeds aan de inspectie doorgegeven ? Welke sancties zijn er voor scholen die onwettige afwezigheden niet of slechts zeer laat tijdig laten registreren ?

Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om het spijbelen strenger te laten bestraffen ?

Veel schoolreglementen voorzien in een clause die leerlingen verbiedt tijdens de middagpauze drankgelegenheden, snackbars en cafés te bezoeken. Hierop wordt slechts zeer zelden toegezien. Wat is de verantwoordelijkheid van een school ten aanzien van leerlingen die zich tijdens de middagpauzes buiten de school begeven ?

Bij herhaaldelijke onwettige afwezigheden van schoolplichtige leerlingen wordt in principe de kinderbijslag ingehouden. Heeft de minister die regel tot nu toe consequent laten toepassen ? Zo ja, in hoeveel gevallen werd de uitbetaling van kinderbijslagen stopgezet of verminderd ?

Antwoord

Ik heb de bevoegde inspectie de opdracht gegeven een onderzoek in te stellen naar de aanwezigheid van leer-

plichtigen bij de razzia in het leegstaande winkelcomplex Euroshopping in Mechelen.

Van zodra de inspectie mij de resultaten van haar onderzoek meedeelt, zal ik het lid rechtstreeks antwoorden.

Vraag nr. 86
van 15 februari 1993
van de heer L. STANDAERT

Sociale dienst gemeenschapsonderwijs — Oprichting

Op 3 juni 1992 stelde ik de minister vraag nummer 73 in verband met de sociale dienst van het gemeenschapsonderwijs (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 9 van 6 juli 1992, blz. 356). In zijn antwoord stelde de minister dat een bedrag van 19,2 miljoen in september 1992 zou worden overgeheveld naar de ARGO voor de sociale dienst onderwijs.

Nu zes maanden later blijkt er nog steeds geen sociale dienst operationeel te zijn.

1. Kreeg de ARGO de beloofde 19,2 miljoen in september 1992 ?
2. Zo ja, waarom functioneert nog steeds geen sociale dienst onderwijs ?
3. Wie is verantwoordelijk en moet de nodige stappen nemen voor de oprichting ervan ?
4. Wat gebeurt er in afwachting met de reeds ingediende dossiers ?

Antwoord

1. Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 9 december 1992 betreffende de herverdeling van de basisallocaties binnen de sectie 35 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1992 (Belgisch Staatsblad van 10 februari 1993) werd een bedrag van 19,2 miljoen frank vrijgemaakt voor overdracht naar de basisallocatie van de centrale administratie van de ARGO. Dit bedrag werd via een uitbetalingsbesluit op 4 maart jongstleden overgemaakt aan de ARGO.
2. De ARGO werd gevraagd een voorstel van besluit uit te werken dat door de Executieve zal worden geformaliseerd. In de volgende fase zal de sociale dienst kunnen functioneren.
3. De centrale raad van ARGO.

Op basis van het bovenvermeld besluit van de Vlaamse Executieve van 9 december 1992, en steunend op artikel 4 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, nam de centrale raad in zijn zitting van 21 januari 1993 de principiële beslissing om een sociale dienst voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs op te richten onder de vorm van een v.z.w.-structuur, naar het voorbeeld van de v.z.w. Sociale Dienst Vlaamse Gemeenschap. Aan die beslissing wordt verder uitvoering gegeven, op de wijze zoals ik heb vermeld in mijn antwoord op de vorige vraag.

4. Aangezien er momenteel geen sociale dienst voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs bestaat en dus ook de bevoegdheden en het werkingsreglement niet zijn afgebakend, bestaat er geen juridische grond om ingediende dossiers te behandelen. Aan de betrokken personeelsleden wordt gevraagd met de indiening van een dossier te wachten tot de sociale dienst effectief is opgericht.

Vraag nr. 90
van 18 februari 1993
van mevrouw M. VOGELS

Onderwijs aan migranten — Voortzetting

Het belangrijke innovatieproject "Secundair Onderwijs aan migranten", waarbij reeds 53 secundaire scholen uit de diverse netten betrokken werden, ging van start op basis van :

- de Beleidsnota (februari '91) over het onderwijsbeleid ten aanzien van migranten ;
- het besluit ter zake van de Vlaamse Executieve ;
- de ministeriële omzendbrief SO.Z (91)8, einde juni 1991.

Tijdens het schooljaar '91-'92 gingen een 30-tal scholen van start. In 1992-93 participeren 53 scholen uit de verschillende onderwijsnetten aan het innovatieproject. Vanaf volgend schooljaar kunnen alle scholen uit regio's met veel migranten aan het project deelnemen.

Deze scholen krijgen hiervoor extra voorzieningen, onder meer een bijkomend aantal uren/leerkracht per doelgroepopleiding en (alleszins tot op heden) een basispakket uren/leerkracht per school die aan het innovatieproject deelnam.

De eerste ervaringen wijzen uit dat het innovatieproject noodzakelijk was en positieve resultaten boekt. Momenteel is enkel bekend dat het project volgend jaar wordt voortgezet. De modaliteiten liggen echter nog niet vast.

Scholen die nog in het project willen stappen, moeten nu kunnen plannen en dus zo spoedig mogelijk concrete informatie krijgen over reglementen en modaliteiten vanaf het schooljaar '93-'94. Ook scholen die reeds bij het project betrokken zijn, moeten tijdig over de nodige informatie beschikken.

1. Is er reeds een beslissing genomen over de modaliteiten van het innovatieproject vanaf het schooljaar '93-'94 ?
2. Hoe en wanneer worden de modaliteiten aan de scholen bekendgemaakt ?

Antwoord

De Vlaamse regering moet de beslissing nog nemen. Momenteel ligt een voorstel ter advies bij de inspectie van Financiën. Dit houdt in :

1. een voortzetting van het innovatieproject in de eerste graad ;

2. een vervolg voor scholen die het innovatieproject hebben doorlopen.

Als het besluit eenmaal is goedgekeurd, worden de scholen door middel van een omzendbrief op de hoogte gebracht.

Gezien de weg die het voorstel moet afleggen, is het waarschijnlijk dat de omzendbrief kort na de paasvakantie in de scholen zal aankomen.

Vraag nr. 91
van 18 februari 1993
van de heer L. APPELTANS

Onderwijs aan kinderen zonder vaste woonplaats — Maatregelen

In maart 1984 nam het Europees Parlement een resolutie aan over de opvoeding van kinderen van wie de ouders geen vaste verblijfplaats hebben (zigeuners, schippers, foorkramers, circusmensen, enzovoort).

Naar aanleiding van die resolutie gaf de Commissie van de Europese Gemeenschap opdracht tot twee studies. Een eerste handelde over het schoolonderwijs aan kinderen van zigeuners en de zogenaamde "voyageurs" (rondtrekkende woonwagenbewoners die geen eigenlijke zigeuners zijn) en was klaar in 1985. Een tweede handelde over het schoolonderwijs aan kinderen van schippers, circuspersoneel, foorkramers en rondtrekkende handelaars. Deze laatste studie was klaar in 1987.

Kan de minister mij meedelen welke concrete maatregelen er bij ons genomen werden in het licht van de aanbevelingen die in beide studies werden geformuleerd ?

Antwoord

1. Op basis van de twee vermelde studies hebben de Raad en de ministers van Onderwijs, in het kader van de raad bijeen op 22 mei 1989 twee resoluties goedgekeurd. De eerste resolutie heeft betrekking op het onderwijs aan kinderen "wier ouders geen vaste verblijfplaats hebben" (89/C153/01) ; de tweede betreft het onderwijs aan kinderen van zigeuners en reizigers (89/C153/02).

De beide resoluties bepalen onder meer dat de Commissie voor 31 december 1993 een verslag moet uitbrengen over de uitvoering van die resoluties.

2. Het departement Onderwijs bereidt momenteel 2 rapporten voor waarin voor de Europese Commissie een stand van zaken wordt geschetst voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft.

Dit onderwerp is ingeschreven in de agenda van de Raad van Onderwijsministers in de tweede helft van het jaar. België is op dat ogenblik voorzitter. Zo kan nauw toegezien worden op de uitvoering en opvolging van die resoluties.

3. Op het departement Onderwijs is momenteel een werkgroep bezig met de voorbereiding van een gestructureerd en doelgroepoverstijgend beleidsvoorstel voor trekkende bevolking. Het voorstel is gepland voor november 93.

Er werd evenwel niet gewacht op het voorstel om reeds een aantal impulsen op het terrein te geven. Er werden proefprojecten opgezet en ondersteund :

- kleuteronderwijs aan kinderen van schippers :
 - 2 havenklasjes : 1 in Gent en 1 in Antwerpen ;
 - een mobiele consulent ;
- een toeleidings- en socialisatieproject voor Romzigeuners in Mortsels ;
- een kleuterproject voor kermiskinderen in Vlaanderen.

Daarnaast loopt momenteel aan de Universiteit Gent een onderzoek dat de diverse aspecten van het onderwijs aan kinderen van de trekkende bevolking in beeld moet brengen.

Al die inzichten en ervaringen zullen worden gebundeld in een witboek dat als basis moet dienen voor de uitwerking van een aangepast beleid.

Vraag nr. 93
van 26 februari 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Scheepsjongeren — Bedrijfsstages aan boord

De wet op de leerplichtverlenging tot 18 jaar had tot gevolg dat jongeren van die leeftijd het vissersvak op zee nog volledig moeten aanleren. De leeftijdsverhoging van het Scheepsjongerenfonds naar bijvoorbeeld 19 jaar, is noodzakelijk om de doelstelling te verwezenlijken, namelijk zoveel mogelijk scheepsjongeren aan te werven.

Overigens wordt voor het deeltijds leren geen uitzondering gemaakt in de visserijsector. Volgens de Redercentrale heeft het weinig zin om mensen die hun gewone schooltijd achter de rug hebben en dus een brevet, werk en inkomen hebben, van boord te halen, om hen aan land, 240 uren per jaar onderricht te geven op school, dat hen zeker niets essentieels bijbrengt. Het is daarom wenselijk om het deeltijds leren om **te** zetten in een bedrijfsstage aan boord van een vissersschip, zeker als het gaat om leerlingen die het zeevisserijonderwijs gevolgd hebben en een brevet bezitten.

Waarom wordt die problematiek **in** afwachting van een wetswijziging, niet geregeld in een collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten in het nationaal paritair comité voor de zeevisserij ?

Antwoord

1. Om de onderwijsverplichtingen (cf. wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht) te verzoenen met het specifieke karakter van de zeevisserijsector, werden op onderwijsvlak de volgende initiatieven genomen :

- 1.1. Het vastleggen van een geëigend reglementair kader bij besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1991 (Belgisch Staatsblad van 27 augustus 1991) houdende de organisatie van het secundair zeevisserijonderwijs ; dit besluit slaat zowel op het voltijds secundair zeevisse-

rijonderwijs (momenteel in 5 onderwijsinstellingen) als op het deeltijds secundair zeevisserijonderwijs (in 3 zogenaamde centra voor deeltijds secundair zeevisserijonderwijs).

- 1.2. Een overeenkomst (reeds sedert 30 december 1971) tussen enerzijds de Belgische Staat (momenteel de Vlaamse overheid, vertegenwoordigd door de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken) en de Rederscentrale v.z.w. in Oostende, met betrekking tot de praktische opleiding van de leerlingen van de visserij scholen. Hierbij staat ieder jaar van 1 september tot en met 30 juni een oefenschip, met name de 0.29 Broodwinner, ter beschikking van alle desbetreffende scholen en centra, om onder welbepaalde modaliteiten de opleiding van jongeren zo praktijkgericht mogelijk te concipiëren.
- 1.3. Een overeenkomst (reeds sedert 1 november 1990) tussen enerzijds het Nautisch Centrum v.z.w. in Oostende en anderzijds diverse partijen waaronder de Vlaamse overheid, vertegenwoordigd door de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, met betrekking tot de gebruikmaking van simulatie-apparaatuur. De bedoeling hiervan is identiek aan deze geformuleerd onder punt 1.2.

2. Wat de problematiek van de nationale paritaire comités en het afsluiten van collectieve arbeidsovereenkomsten betreft, verwijs ik naar de bevoegde federale minister van Tewerkstelling en Arbeid.

Vraag nr. 96
van 26 februari 1993
van de heer H. MARSOUL

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 105
 van 26 februari 1993
 blz. 472

Antwoord

De heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, zal een gecoördineerd antwoord geven op deze vraag.

Vraag nr. 109
van 8 maart 1993
van de heer J. DE MOL

ARGO — Aanstelling ondervoorzitter-secretaris

In de persmededeling van de vergadering van 21 december 1992 van de Vlaamse regering lees ik dat de Vlaamse minister een besluit ter goedkeuring zal voorleggen dat de voorwaarden en modaliteiten bepaalt voor de contractuele aanwerving van een algemeen secretaris bij de centrale raad van de ARGO. Verder wordt vermeld dat die algemeen secretaris zal worden aangeworven voor een periode die eindigt bij het verstrijken van de mandaten van voorzitter en ondervoorzitters.

Graag vernam ik van de minister de stand van zaken dienaangaande. Verder, en hierbij aansluitend, wou ik van de minister vernemen of het niet wenselijk is dat de functie van secretaris, die zich in essentie beperkt tot notulist, niet kan worden uitgeoefend door de ARGO-administratie met zijn personeelsformatie van om en bij de 500 eenheden.

Antwoord

Het dossier is aan de Vlaamse regering voor principiële beslissing voorgelegd. Nadien wordt het onderhandeld in het sectorcomité XVIII Vlaamse Gemeenschap en Vlaamse Gewest.

De functie van algemeen secretaris is niet beperkt tot notulist. Voor de goede werking van de ARGO is dit een belangrijke functie die ervaring in die materie vergt.

Vraag nr. 112
van 12 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Departement Onderwijs – Uitspraak omtrent racisme op scholen

Uit een krantenbericht verneem ik dat het departement Onderwijs van mening is dat het racisme in de scholen zit én in de geesten.

Graag vernam ik wat hiermee bedoeld wordt en op welke wijze een en ander vastgesteld werd.

Antwoord

Het lid verwijst naar een zinsnede in een krantenbericht. Gezien ik niet weet over welk krantenbericht het gaat en de context van de vermeende stelling niet ken, kan ik de vraag niet beantwoorden.

Indien het lid mij het betreffende krantenbericht bezorgt zal ik mijn antwoord aan hem persoonlijk doorgeven.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

vraag nr. 54
van 26 februari 1993
van de heer F. WYMEERSCH

De Lijn in Temse – Bericht over gratis vervoer voor politieke vluchtelingen

Enkele weken geleden werd er in het depot van De Lijn in Temse vastgesteld dat er een bericht was opgehangen waarin vermeld stond dat politieke vluchtelingen gratis van de diensten van De Lijn gebruik konden maken.

1. Is de minister hiervan op de hoogte ?
2. Zo ja, wanneer werd die beslissing genomen ? Door wie ? Geldt dit dan voor heel Vlaanderen ?
3. Zo niet, wat zal de minister hierrond ondernemen ?
4. Als de minister niet op de hoogte is, zal hij dan laten onderzoeken wie hiervoor verantwoordelijk is ? Wat doet hij om dit in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

In Temse is er geen stelplaats van De Lijn (wel in Hamme) en De Lijn hing geen bericht uit voor gratis vervoer voor politieke vluchtelingen.

Wel hebben politieke vluchtelingen zich op de autobussen in de streek van Temse aangeboden, die hun reis niet konden betalen.

Aan het personeel van De Lijn werd meegedeeld dat in dergelijke gevallen de bestaande procedure gevolgd moet worden voor een reiziger zonder geld.

De procedure bestaat erin dat de identiteit van de reiziger in kwestie wordt genoteerd. Buiten de prijs van het biljet voor de afgelegde afstand wordt de reiziger 50 frank administratieve kosten aangerekend, indien hij binnen de veertien dagen betaalt. Is de termijn verstreken, dan wordt hem 2.000 frank aangerekend (fraude).

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 25
van 8 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Gehandicapte jongeren – Aanvragen voor MPI's

Tijdens de laatste weken is gebleken dat steeds minder gehandicapte jongeren in aanmerking komen voor een deskundige opvang en begeleiding in een MPI. In dat verband had ik graag een antwoord op volgende vragen gekregen.

1. Hoeveel aanvragen werden er de laatste zes maanden gedaan en hoeveel daarvan werden afgewezen ?
2. Welk verschil is er met de zes maanden die aan deze periode voorafgaan ?
3. Waar kunnen de jongeren van wie de aanvraag voor een MPI werd afgewezen, terecht ?

Antwoord

1. Sedert de toepassing van de nieuwe **inschrijvingsprocedure** bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap vanaf 1 april 1992 werden tot 31 januari 1993 1.841 beslissingen getroffen.

fen over vragen voor opname in een voorziening van het ex-Fonds '81. Hiervan waren er 122 ongunstige, 29 gedeeltelijk gunstige en 1.690 gunstige beslissingen. Bij de gunstige beslissingen hadden er 464 betrekking op een opname in een internaat en 325 op een opname in een semi-internaat. Iets meer dan de helft van de ongunstige beslissing heeft betrekking op internaten en semi-internaten.

2. Ik heb vastgesteld dat er momenteel een groep van zwakbegaafde kinderen of kinderen met leer- of gedragsmoeilijkheden is die, als gevolg van de decretale bepaling inzake handicap en door de toepassing van de inschrijvingsprocedure vanaf 1 april 1992, niet tot de doelgroep van het Vlaams Fonds behoren. Terwijl die groep voorheen gebruik maakte van gehandicaptenvoorzieningen van het Fonds '81, stelt er zich vanaf de vermelde datum in een aantal gevallen een probleem inzake hun inschrijving.
3. Voor dit soort gevallen zal ik zeer binnenkort een oplossing uitwerken waardoor die personen niet plots uit de boot vallen en waardoor een opvang in de vermelde types van voorzieningen mogelijk wordt gemaakt. Daarbij zal tegelijk echter worden vermeden al te lichtvaardig de notie handicap te hanteren. Onder bepaalde voorwaarden zal de mogelijkheid worden geboden de tenlasteneming van de opnames te verzekeren, voor een beperkte duur, in afwachting van een meer structurele oplossing.

Vraag nr. 27
van 10 februari 1993
van de heer H. CANDRIES

Gemeentebegrotingen — Leningskosten

Het valt op dat gemeenten op een soms minder oordeelkundige manier een beroep doen op leningen bij het Gemeentekrediet. Er wordt soms geleend voor zeer kleine bedragen. De terugbetaling is dan over meerdere jaren gespreid. Het gevolg hiervan is een sluiske, steeds verdere marginalisering van de gemeentelijke beleidsruimte.

Ook moet dit gezien worden als een groeiende kost.

Daarom wil ik de volgende vragen stellen aan de minister.

1. Heeft de minister, vanuit de Vlaamse regering, zicht op de afbouw van de gemeentelijke beleidsruimte ?
2. Heeft de minister informatie omtrent de evolutie van de leningskosten in de Vlaamse gemeenten ?
3. Acht de minister het niet opportuun voor het aangaan van leningen een minimumbedrag op te leggen om nutteloze dossier- en leningskosten te beperken ?

Antwoord

Deze materie valt onder de bevoegdheid van collega T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 29
van 11 februari 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gezondheidsbeleid — Manifest nationaal front

Er is een nationaal front tot stand gekomen van organisaties uit de gezondheidszorg die de federale overheid openlijk een totaal gebrek aan gezondheidsbeleid verwijten en die hiervoor niet langer willen opdraaien.

Het groepeerde organisaties van ziekenhuis- en rusthuis-beheerders, lokale besturen, artsen, tandartsen, apothekers.

Deze groep bezorgde de minister het Manifest voor een gezondheidsbeleid

Kan de minister mij het volgende meedelen ?

1. Wat is de inhoud van dit manifest ?
2. Welk gevolg zal de Vlaamse regering geven aan dit gemeenschappelijk manifest ?
3. Wat is het standpunt ter zake van de Vlaamse regering ?

Antwoord

1. Ik heb het lid een exemplaar van het manifest bezorgd.
- 2 en 3. De nota is praktisch integraal gericht aan de federale regering die inzake gezondheidsbeleid vooralsnog de beslissende sleutels in handen heeft.

Binnen de (te) beperkte bevoegdheden van de Vlaamse regering zal ik eerstdaags een beleidsnota voorleggen aan de commissie Welzijn en Volksgezondheid van de Vlaamse Raad, waarin ik mijn visie ter zake zal verduidelijken.

Responsabilisering, transparantie, vereenvoudiging, beheersbaarheid en gewaarborgde afhandeling van dossiers zijn de kernwoorden die ongetwijfeld tegemoetkomen aan de verzoeken van die elf organisaties.

Vraag nr. 31
van 17 februari 1993
van de heer M. BOURGOIS

OCM W- woningen — Berekening huurprijzen

De Nationale Kas voor Oorlogspensioenen (NKOP) betaalt aan burgerlijke slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog een pensioenbedrag uit. Gezien de aard van de tegemoetkoming voegt het ministerie van Financiën dit bedrag niet bij het bruto belastbaar inkomen. Niettemin moeten we vaststellen dat bepaalde OCMW's, waaraan oorlogsslachtoffers een bescheiden woning huren, het bruto belastbaar inkomen verhogen met het oorlogspensioen om als basis te gebruiken voor de berekening van de huurprijs. Persoonlijk komt het mij voor dat die handelswijze noch logisch noch sociaal kan worden genoemd.

Bestaan er ministeriële richtlijnen voor de OCMW's, die de slachtoffers van de oorlogen beschermen tegen dergelijke handelswijze ?

Zo neen, treedt de minister mijn standpunt niet bij dat een dergelijke richtlijn absoluut wenselijk zou zijn vanuit een universeel en onvoorwaardelijk humaan respect voor het leed dat de oorlogsslachtoffers geleden hebben en nog soms lijden ?

Antwoord

Uit de gekozen terminologie meen ik te mogen afleiden dat de vraag betrekking heeft op sociale huurwoningen. In dat verband zijn er vanuit de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn geen verplichtingen opgelegd aan de OCMW's.

Inzake sociale huisvesting dient echter rekening te worden gehouden met de huisvestingscode voor het Vlaamse Gewest en de diverse uitvoeringsbesluiten ter zake door de Vlaamse Executieve genomen.

Voor zover bepaalde OCMW's die reglementering niet naleven en onderrichtingen behoeven, dient het lid zich te wenden tot mijn collega De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Vraag nr. 33
van 23 februari 1993
van mevrouw L. MAXIMUS

Verblijven voor bejaarden — Veiligheid van de bewoners

Enkele dagen voor Kerstmis overleed in het Stuyvenbergziekenhuis in Antwerpen een 87-jarige dame aan de gevolgen van brandwonden in de derde graad, waarvoor achtereenvolgens haar vingers en haar hand moesten worden geamputeerd.

Deze brandwonden werden veroorzaakt door te heet water dat uit de kraan van haar badkamer kwam. De betrokkene bewoonde een seniorie. Als verklaring voor dit ongeval werd opgegeven dat het water op de benedenverdieping waar betrokkene een flatje betrok, zo heet moet zijn opdat de achtste verdieping nog warm water zou hebben. Er zou geen mengkraan aan de waterverwarming aanwezig zijn en er zouden nog dergelijke ongevallen hebben plaatsgehad.

Graag vernam ik of er in Vlaanderen een reglementering bestaat die de uitbaters van een seniorie verplicht veiligheidsmaatregelen na te leven ter bescherming van de residenten. Zo ja, volstaat het dan dat de beheerders van de betrokken seniorie die naam wijzigen in residentie om van die verplichtingen ontheven te worden ?

Antwoord

De decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, geëördineerd op 18 december 1991, definiëren 4 residentiële voorzieningen voor bejaarden, met name woningen voor bejaarden, serviceflatgebouwen of woningcomplexen met dienstverlening, rusthuizen en dagverzorgingscentra.

Hiervoor zijn in diverse uitvoeringsbesluiten ook specifieke erkenningsnormen opgenomen. Eik serviceflatgebouw, woningcomplex met dienstverlening, rusthuis of dagverzorgingscentrum is immers onderworpen aan de erkenning door de regering. Het naleven van de ter zake geldende (brand)veiligheidsnormen vormt een essentieel onderdeel van de erkenningsnormen.

Die normen zijn opgenomen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 maart 1989 houdende de specifieke veiligheidsaspecten waaraan de serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen moeten voldoen om te worden erkend.

Specifieke voorschriften met betrekking tot de temperatuur van het stromend warm water in een bejaardenvoorziening bestaan niet, algemene bepalingen ter zake wel. Zo stellen de erkenningsnormen onder meer dat "welke ook het verwarmingssysteem **weze**, het geen vlammen, gassen of stof (mag) ontwikkelen in de lokalen die toegankelijk zijn voor de bejaarden" en dat "voldoende en behoorlijke sanitaire installaties voor de opgenomen personen en voor het personeel afzonderlijk voorhanden (moeten) zijn".

Een waterverwarmingssysteem voor een flatgebouw dat om warm water op de bovenverdiepingen te garanderen tot gevolg heeft dat op de benedenverdieping, zonder mengkraan, te heet water uit de kraan loopt, met alle verbrandingsrisico's **vandien**, is duidelijk een onbehoorlijke en onaangepaste sanitaire installatie.

Ongeacht de bestemming van een gebouw kan de schade die hierdoor door de gebruiker wordt opgelopen op de eigenaar worden verhaald. Deze materie wordt door het burgerlijk wetboek geregeld.

Specifiek voor bejaardenvoorzieningen spreekt het vanzelf dat dergelijke situatie ontoelaatbaar is. Ik heb dan ook mijn diensten opdracht gegeven deze zaak te onderzoeken. Indien het hier inderdaad een bejaardenvoorziening zoals beschreven in de decreten betreft, zullen onmiddellijk de noodzakelijke preventiewerken worden opgelegd. In dat geval kunnen de beheerders hiertoe verplicht worden, ongeacht de benaming van hun voorziening.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING

VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 32
van 21 januari 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Agenda 1993 van dienst Pers, Voorlichting en Ontvangst — Taalgebruik

Ik verneem dat de dienst Pers, Voorlichting en Ontvangst, in opdracht van de Vlaamse regering, aan alle

Vlaamse burgemeesters een mooie agenda 1993 bezorgde, met heel wat nuttige informatie erin.

Het komt echter nogal potsierlijk over dat alle **agenda**-informatie viertalig is, en stelselmatig met het Frans vooraan.

Voor België bijvoorbeeld worden de feestdagen in 1993 eerst in het Frans, dan in het Nederlands aangegeven. Voor Nederland enkel in het Nederlands, voor Frankrijk enkel in het Frans, voor Duitsland enkel in het Duits, enzovoort. De Vlaamse nationale feestdag op 11 juli is niet eens vermeld.

Is het Frans nog altijd de eerste nationale taal, ook in Vlaanderen ?

Antwoord

De agenda moest binnen een zeer korte tijdspanne worden geproduceerd. Derhalve moest gebruik gemaakt worden van voorgedrukte katernen.

De privé-firma die de agenda's heeft gedrukt, bleek de enige die bereid was om de kleurenfoto's van de Vlaamse culturele ambassadeurs nog tussen de katernen te plaatsen.

De agenda's zijn niet alleen bestemd voor de Vlaamse burgemeesters maar werden in en zelfs buiten Europa verspreid. Vandaar dat er geopteerd werd voor een viertalige editie.

Met de voorbereiding van de uitgave van 1994 wordt in mei een begin gemaakt. Alleszins zal in de nieuwe uitgave met de opmerkingen van het lid rekening gehouden worden, zodat het Nederlands de eerste plaats krijgt en ook de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap zal worden vermeld.

Vraag nr. 33 van 25 januari 1993 van de heer J. VALKENIERS

Internationale tentoonstelling Sevilla — Negatieve punten

Uit het antwoord van minister Wathelet op de parlementaire vraag nummer 164 van senator Vandenhoute (Vragen en Antwoorden, Senaat, 1992-1993, nummer 35 van 15 december 1992, blz. 1464) betreffende de officiële delegaties uit ons land die vorig jaar de internationale tentoonstelling van Sevilla hebben bezocht, blijkt dat 150 Vlamingen (waaronder de minister, de heer Vanvelthoven en de ministers Chabert, Weckx en Gryp) en zowat 200 Franstaligen uit Wallonië en Brussel, deel hebben uitgemaakt van die delegaties.

1. Heeft geen enkele van de bezoekende Vlamingen gezien of doen opmerken dat er op de grote landkaart, die ophing tussen de twee verdiepingen en waarop de federale inrichting van België was getekend, op het Vlaamse gedeelte de benaming **Vlaanderen** stond, dus foutief want slechts met één letter **a** ? Werd Vlaanderen hierdoor niet ten dele belachelijk gemaakt bij de vele belangstellende bezoekers ? Wanneer men denkt aan de belangrijke financiële bijdrage die Vlaanderen heeft moet leveren

voor dit paviljoen, kan men zich de vraag stellen of men die blunder heel de tijd van de expo had mogen gedogen.

2. Eind september was er geen enkele **Nederlandstalige** folder meer voorhanden, terwijl er nog Franstalige in overvloed waren. Er was onder meer een folder uitgegeven door het Commissariat Général des Relations Internationales de la Communauté française de Belgique. Daarin was er sprake van **4,5 miljoen Franstaligen** die er in het hart van Europa — daarmee werd dan België bedoeld — zouden aanwezig zijn. Het komt mij voor dat dit Franstalig commissariaat-generaal er nogal met de pet naar gegooid heeft om dit getal te berekenen en vermoedelijk heel de bevolking van het Brussels Gewest — Vlamingen en vreemdelingen inclusief — heeft meegerekend.

Op de achterkant van de folder stond ook een landkaart waarop zonder verpinken Wallonië en het Brussels Gewest aan elkaar vast werden getekend, waarbij men dus zijn wens voor werkelijkheid neemt en dit aan de wereldopinie voorschotelt als werkelijkheid. (Ik houd een origineel exemplaar ter beschikking van de minister.) Is er tegen die verkeerde voorstelling van de Belgische werkelijkheid geprotesteerd ?

3. In zijn parlementair antwoord zegt minister Wathelet dat het Belgisch commissariaat-generaal geen kosten heeft gemaakt. Het zullen dan wel andere officiële organen zijn die de bezoeken van de officiële delegaties uit ons land hebben betaald. Vindt de minister niet dat elke uitgave van Vlaamse zijde, in verband met de delegaties, slecht was besteed, als men nagaat dat zij de beschreven fouten niet hebben kunnen beletten noch herstellen, tenzij ik mij vergis ?

Antwoord

De kaart met de vermelding "Vlaanderen" die zich in het nationaal gedeelte van het Belgisch paviljoen op de Wereldtentoonstelling in Sevilla bevond, werd gemaakt in opdracht van het Commissariaat-Generaal van de Belgische Regering.

Noch de Vlaamse regering noch een andere Gemeenschaps- of Gewestregering was betrokken bij de decoratie van het nationale gedeelte van het paviljoen. De foutieve vermelding werd pas opgemerkt na het openen van de Wereldtentoonstelling.

Naar ons werd medegedeeld, was het niet mogelijk de kaart en de foutieve vermelding te vervangen, gezien de hoge kosten.

2. De gemeenschappen en gewesten die op de tentoonstelling aanwezig waren, hebben verschillende publikaties ter beschikking gesteld van de bezoekers. Zij waren zelf verantwoordelijk voor de inhoud van hun publikaties.

Ook van Vlaamse zijde waren in Sevilla publikaties in diverse talen (ook het Nederlands) ter beschikking, die Vlaanderen aan een internationaal publiek kenbaar maakten.

3. De kosten van die promotieactie in Sevilla waren verantwoord, gelet op het hoge bezoekersaantal en de grote vraag naar informatie. De voorraad Vlaamse brochures was einde september inderdaad uitgeput.

Vraag nr. 35
van 27 januari 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Impulsgebied Zennevallei — Project landschapspark

In het verleden stelde ik reeds vragen in verband met het geplande project om in de Zennevallei een regionaal landschapspark in te richten.

Het landschapspark is een project dat door de indieners ingekaderd werd in het impulsgebiedprogramma dat voor de Zennevallei de waarborg moet inhouden om de economische heropbloei te stimuleren.

Kan de minister-president meedelen of ter zake reeds enige beslissing is genomen en zo ja, welke? Als die nog niet getroffen is, wanneer kan dit dan wel?

Kan de minister-president ook meedelen welke gemeenten zouden worden betrokken bij dit regionaal landschapspark?

Antwoord

De Streekcommissie van het impulsgebied diende op 2 december 1992 het project Regionaal landschapspark Zennevallei in.

Daar het project beantwoordde aan de nieuwe Vesocrichtlijnen inzake de impulsgebieden (het kadert immers binnen de prioritair vooropgestelde doelstellingen en krachtlijnen van de strategische streekvisie) heb ik het project goedgekeurd op 11 december jongstleden en aan de administratie de opdracht gegeven om een overeenkomst te laten afsluiten met de initiatiefnemer-promotoren van het project en de GOM Vlaams-Brabant.

De GOM Vlaams-Brabant bevestigde mij dat de overeenkomst met de promotoren, zijnde de v.z.w. Natuurreservaten en v.z.w. Zennevallei, in de eerste helft van de maand februari afgesloten wordt.

De projectbeschrijving wordt rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

Vraag nr. 40
van 4 februari 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Europese Raad van Edinburgh — Subsidiariteitsbeginsel

In de bij de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Edinburgh gevoegde bijlage over de algemene aanpak van de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel van artikel 3B van het Verdrag betreffende de Europese Unie door de Raad, wordt niet uitdrukkelijk gesteld dat dit beginsel tevens van toepassing is in verband met de exclusieve bevoegdheden van

intra-nationale overheden van de EG-lidstaten, zoals onze gemeenschappen en gewesten. Het woord regio komt er zelfs niet in voor. Wel vindt men er de opsomming: nationale regering, lokale autoriteiten, bedrijfsleven en burgers, in terug. De Belgische delegatie onder leiding van eerste minister Dehaene heeft het blijkbaar niet nodig geoordeeld om het euvel van niet-vermelding van de regionale overheden in de referentietekst te verhelpen en om de toepasselijkheid van het subsidiariteitsbeginsel op EG-vlak voor onze gemeenschappen en gewesten te bevestigen,

Graag vernam ik van de minister-president:

1. of er over de bovenvermelde bijlage inzake de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel en over de andere agendapunten van de Europese Raad van Edinburgh het nodige overleg heeft plaatsgevonden tussen de federale en de Vlaamse overheden;
2. zo ja, of de vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap daarbij daadwerkelijk heeft aangedrongen op het invoeren in de bovenvermelde bijlage van de uitdrukkelijke bevestiging van de toepasselijkheid van het subsidiariteitsbeginsel ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap en zo nee, wat de reden voor een dergelijke nalatigheid was;
3. of hij geprotesteerd heeft bij de eerste minister wegens het ten aanzien van de EG niet duidelijk vrijwaren van de rechten van onze gemeenschappen en gewesten;
4. wat hij zal ondernemen om de toepasselijkheid van het subsidiariteitsbeginsel ten aanzien van de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap/het Vlaamse Gewest alsnog duidelijk te stellen tegenover de Europese Gemeenschap?

Antwoord

Het subsidiariteitsbeginsel is algemeen omschreven in artikel 3B van het Verdrag betreffende de Europese Unie en nader gespecificeerd in een aantal hoofdstukken van het verdrag betreffende onderwijs, cultuur en volksgezondheid.

In het verdrag net als in de conclusies van het Voorzitterschap van de Europese Raad van Edinburgh wordt alleen melding gemaakt van een **bevoegdheidsverdeling** tussen de Gemeenschap en de lidstaten.

Het Belgisch standpunt ter zake is sinds de **Intergouvernementele Conferentie** over de Europese Unie steeds geweest dat de term "lidstaat" in België zowel van toepassing kan zijn op het federale als op het regionale en gemeenschapsniveau, afhankelijk van de betrokken bevoegdheid. Een andere stelling hierover kan niet worden ingenomen, gelet op de **geregionaliseerde** structuur van ons land.

Ten slotte kan ik het lid meedelen dat de gemeenschappen en de gewesten uitgenodigd worden op alle **coördinatievergaderingen** op het ministerie van Buitenlandse Zaken ter voorbereiding van de vergaderingen van de Raad en van de Europese Raad.

Vraag nr. 41
van 5 februari 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Euroregiosamen werking — Regeling en werking

Op 8 december 1992 werd de Euroregiosamenwerking tussen Vlaanderen, Wallonië, Brussels Hoofdstedelijk Gewest, graafschap Kent en regio Nord-Pas-de-Calais in de vorm van een Europees economisch samenwerkingsverband gegoten.

Graag vernam ik van de minister-president het volgende :

1. Hoe is de toerbeurt van het voorzitterschap van de Euroregio geregeld ?
2. Wat is de duur van het mandaat van de leden van de raad van beheer van dit samenwerkingsverband ?
3. Wie is de dagelijkse beheerder van dit samenwerkingsverband en welk statuut heeft hij ?
4. Hoe is het taalgebruik inzake documenten en vergaderingen van de organen van de Euroregio geregeld ? Wordt de positie van het Nederlands daarbij geëerbiedigd ?
5. Wie zijn de Vlaamse deelnemers aan de onderscheiden werkgroepen van de Euroregio en door wie worden zij aangewezen ?
6. Welke activiteiten hebben de vijf werkgroepen tot nog toe ontplooid ?
7. Wie zetelt voor Vlaanderen in de raad van beheer van de Euroregio en door wie werd de vertegenwoordiger aangewezen ?

Antwoord

Op 21 juni 1991 werd door vijf regio's — de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, Brussel-Hoofdstedelijk gewest, het graafschap Kent en de regio Nord-Pas-de-Calais — een intentieverklaring tot samenwerking ondertekend. Dit samenwerkingsverband kreeg de naam van Euroregio.

Op 8 december 1992 werden de statuten ondertekend, waarbij een Europees economisch samenwerkingsverband tot stand kwam. Deze statuten werden op 13 januari jongstleden goedgekeurd door de Vlaamse regering.

De benaming van het samenwerkingsverband luidt als volgt : Euroregio Brussel-Hoofdstad, Vlaanderen, Kent, Wallonië, Nord-Pas-de-Calais.

Modaliteiten die niet zijn geregeld door de statuten zelf, zullen worden bepaald door een nog op te stellen huishoudelijk reglement.

Hierna wordt ingegaan op de eigenlijke vragen die door het lid werden geformuleerd.

- 1 De toerbeurt van het voorzitterschap is niet geregeld door de statuten en zal worden bepaald in het huishoudelijk reglement.

In het verleden werd de voorzitter aangeduid door de Vergadering van Voorzitters van de vijf regio's. Op dit ogenblik is het graafschap Kent voorzitter voor een periode van zes maanden. Desgevallend zal het ledencollege voor een beperkte periode opnieuw een voorzitter aanduiden.

De voorzitter van de raad van beheer is de beheerder van de regio die op dat ogenblik het voorzitterschap van de Euroregio waarneemt.

2. De statuten stipuleren de oprichting van een raad van beheer bestaande uit vijf leden. De duur van het mandaat van de beheerders zal worden bepaald in het huishoudelijk reglement.
3. De statuten voorzien in een dagelijkse beheerder die geen deel uitmaakt van de raad van beheer en geen stemrecht heeft bij de besluitvorming ervan. De dagelijkse beheerder wordt benoemd met éénparigheid van stemmen door het ledencollege. Er werd vooralsnog geen dagelijkse beheerder benoemd.
4. De Euroregio heeft drie gelijkwaardige werktalen, in alfabetische volgorde Engels, Frans en Nederlands.
5. De Vlaamse deelnemers aan de werkgroepen zijn vakspecialisten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Zij werden aangeduid door de secretaris-generaal van hun departement.
- 6.a. Werkgroep technologische en industriële samenwerking en ontwikkeling

Er worden projecten voorbereid rond de volgende thema's : samenwerking tussen de Europese informatiecentra, ontwikkeling en transfer van technologie, aanwezigheid op handelsbeurzen, ontwikkeling van interne investeringen, bijstand voor investeringen door KMO's.

- b. Werkgroep ruimtelijke ordening in het kader van het grote Europese netwerk van spoorwegen, wegen, havens en rivieren

Er wordt een document voorbereid dat een reeks aanbevelingen zal omvatten voor de ruimtelijke ordening van de vijf regio's. Hier werd in het bijzonder rekening gehouden met de weerslag van de ontwikkeling van het SST-netwerk en de kanaaltunnel.

- c. Werkgroep toenadering inzake het beheer van het water en de lucht, de ruimte, kusten en havens en de energiebronnen

Op 8 december werd door de regeringsleiders van de vijf regio's een milieucharter ondertekend, dat werd uitgewerkt door bovenvermelde werkgroep.

- d. Werkgroep administratieve samenwerking door uitwisseling van kaders, experts en stagiairs

Op dit ogenblik wordt een eerste **uitwisselingsprogramma** afgewerkt. In september van dit jaar heeft in de Vlaamse Gemeenschap een programma plaats onder het thema leefmilieu.

- e. Werkgroep promotie van het imago van Euroregio

Die werkgroep heeft het logo van Euroregio ontworpen.

7. Er werd nog geen Vlaamse vertegenwoordiger aangewezen voor de raad van beheer van Euroregio. De Vlaamse regering zal deze beheerder aanwijzen.

N. DE BAISSEIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 76
van 1 februari 1993
van mevrouw V. DUA

Roeselarekreek in Sint-Magriete — Ingrep in ecologisch waardevol gebied

In het najaar 1992 werd door de Generale Vrije Polder een nieuwe afwateringsgracht gegraven in de omgeving van de Roeselarekreek in Sint-Magriete. De gracht met een lengte van 250 meter, een breedte van 2 meter en een diepte van 1,20 meter, werd gegraven op de scheidingslijn tussen een botanisch zeer belangrijk hooiland en een akkerperceel. Tevens werd een verbinding gegraven naar de Roeselarekreek waardoor het vervuilde water rechtstreeks in de kreek terechtkomt. De uitgegraven specie werd gestort op de aanpalende rietkraag waardoor die totaal werd vernield.

De Roeselarekreek is op het gewestplan opgenomen als reservatiegebied en de bedoelde zone als natuurgebied. Dit gebied is tevens erkend als **vogelrichtlijn** gebied. Omwille van de hoge ecologische waarde werd de zone dan ook in huur genomen door de v.z.w. Natuureservaten.

De uitgevoerde werken stroken helemaal niet met een natuurgericht beheer en er werd ook niet voorafgaand overleg gepleegd met de huurders of met de vertegenwoordigers van de sector Natuurbehoud.

1. Waren de diensten van Natuurbehoud op de hoogte van de ingrep en heeft het polderbestuur hen op voorhand geconsulteerd ?
2. Werd voor de werken een vergunning verleend voor vegetatiewijziging en werd er nagegaan of het polderbestuur beschikte over een vergunning voor reliëfwijziging ?
3. Stelden de diensten of het Instituut voor Natuurbehoud een onderzoek in naar de ecologische impact van de ingrep en wat waren de resultaten van dit onderzoek ?
4. In hoeverre en op welke manier worden de polderbesturen betrokken bij de globale natuurbehoudsdoelstellingen die gelden voor dergelijke waardevolle gebieden ?

5. In hoeverre zijn de polderbesturen verplicht overleg te plegen met de diensten van Natuurbehoud bij de uitvoering van ingrepen in ecologisch waardevolle gebieden ?

Antwoord

Het toezicht op de polderbesturen wordt, overeenkomstig diverse artikelen van de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders, uitgeoefend door de bestendige deputatie van de provincieraad.

Op grond van artikel 80 van die wet moeten de polderbesturen jaarlijks een staat opstellen van de uit te voeren aanleg- en verbeteringswerken en een staat voor de onderhouds- en instandhoudingswerken, die aan de bestendige deputatie moet worden voorgelegd.

Geen andere besturen moeten daarover worden ingelicht.

Hierna volgt de gevraagde informatie :

1. Mijn diensten werden niet ingelicht over de door het polderbestuur geplande en uitgevoerde werken.
2. Er werd geen vergunning van vegetatiewijziging aangevraagd of gegeven.

De buitendienst Oost-Vlaanderen van het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling heeft het polderbestuur bij brief van 7 december 1992 gewezen op dat feit. De werken betekenen dan ook een inbreuk op het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 (vegetatiewijzigingsbesluit). De rijkswacht deed de nodige vaststellingen.

Ik ben niet op de hoogte of een vergunning voor reliëfwijziging werd aangevraagd of verleend. Dit behoort tot de bevoegdheid van het bestuur Ruimtelijke Ordening.

3. Het Instituut voor Natuurbehoud bracht op 27 januari 1993 verslag uit over het onderzoek dat naar aanleiding van voormelde werken werd uitgevoerd.

Het graven van een gedeelte van de gracht vernielde een aangrenzende strook hooiland, in een als natuureservaat beheerd grasland. Daarnaast werd ook een rietkraag vernield over een breedte van 5 m, door het uitspreiden van de specie. Beide zijn vegetatietypes waarop het vegetatiebesluit van 4 december 1991 van toepassing is.

De dienst Natuurbescherming in Oost-Vlaanderen lichtte op 7 december 1992 het parket in over die situatie.

Het instituut voor Natuurbehoud schat de te verwachten effecten van de werken als volgt in :

- een versnelde zijdelingse oppervlakkige drainering van het hooiland in perioden van geringe neerslag, met negatieve gevolgen voor vochtminnende planten en dieren ;

het effect van de werken op de rietkraag is afhankelijk van het toekomstige waterpeil. Indien het huidige peil van de kreek gehandhaafd blijft, zal op de plaats waar de specie gedeponed werd een

verruiging plaatsvinden. De aanvoer van nitraat en fosfaat via het draineringswater zal de ontwikkeling van hoogwaardige drijfzomen of de vestiging van kwetsbare soorten in dit deel van de rietkraag onmogelijk maken.

4. De wet op de polders en de wateringen kent aan die besturen een verregaande vorm van autonomie toe. De opdracht en de organisatie van polders en wateringen vervat in de verouderde wetgeving is niet meer in overeenstemming met de visie van "integrale milieubenadering" zoals ik die voorsta.

Ik heb dan ook de nodige initiatieven genomen om de wetgeving grondig te herzien, zodat onder meer de inspraak van de natuurbehoudsector in de waterbeheersingsproblematiek wettelijk geregeld wordt.

Ondertussen worden ook de polderbesturen via het overleg dat in het kader van de bekkenwerking georganiseerd wordt, betrokken bij het integrale beheer. Vermits ook hier de wettelijke basis nog in voorbereiding is, is dit vooralsnog geen verplicht overleg.

5. Zo uit wat voorafgaat blijkt dat de polderbesturen niet voorafgaand overleg moeten plegen met de diensten bevoegd voor natuurbehoud bij de voorbereiding van de uitvoering van hun werken, dan dienen zij toch rekening te houden met de internationale verplichtingen van België inzake de bescherming van de natuur en de vogels, onder meer met de richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de volgelstand.

De recente rechtspraak, zowel van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen als van de nationale rechtbanken, stelt duidelijk dat alle openbare besturen van de EG-lidstaten gehouden zijn de richtlijnen van de Europese Gemeenschappen toe te passen.

In onderhavig geval stelt artikel 4.4. van de richtlijn 79/409/EEG duidelijk dat alle gepaste maatregelen moeten worden getroffen om een wezenlijke vervuiling en verslechtering van de woongebieden voor vogels in de speciale beschermingszones (in dit geval de speciale beschermingszone genaamd "Krekengebied") te voorkomen.

T. KELCHERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 308 (BZ 1992)
van 23 september 1992
van de heer J. ULBURGHS

A 2 in Zolder — Geluidsoverlast

Zullen er nog bijkomende geluidsdempende maatregelen worden genomen bij de autosnelweg A 2 tussen Brussel en Aken ter hoogte van Heusden-Zolder, gehucht Viversel ?

Antwoord

In 1991 werd langs de autosnelweg A 2 in Heusden-Zolder ter hoogte van de gehuchten Boekt en Viversel, een combinatie uitgevoerd van verticale geluidsabsorberende schermen en aarden wallen. De resultaten van de geluidsvermindering zijn bevredigend voor de woningen gelegen binnen een afstand van 50 m tot maximum 100 m achter de schermen. Er dient echter te worden benadrukt dat de kosten van die schermen zeer hoog oplopen : 20 miljoen frank per km schermen aan één zijde van de weg. Om die reden zijn er nog geen maatregelen genomen om bijkomende schermen te plaatsen langs de autosnelweg A 2 in Viversel-Zolder.

Het geluid aan de bron bestrijden is een meer efficiënte oplossing. Hiermee wordt bedoeld dat het rolgeluid aan het wegoppervlak gevoelig kan worden verminderd door het aanleggen van speciale wegverhardingen. Een voorbeeld is open asfalt. Ook met cementbetonverhardingen kunnen gunstige effecten worden bereikt. Een proefvak in cementbeton met een laag geluidsniveau aan het wegoppervlak is op dit ogenblik aangelegd op de autosnelweg A 13 in Hasselt.

Vraag nr. 47
van 19 november 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Haven van Zeebrugge — Verzanding van het strand van Heist

De tonnen zand die door het zeewater voor onze kust worden meegevoerd, hebben al geleid tot een groeiende verzanding en aanslibbing van het strand van Heist.

Kan de minister me meedelen :

1. of de verzanding blijft voortduren en met welke gemeten intensiteit ;
2. welke speciale maatregelen worden genomen om de aanslibbing te voorkomen en voor welk bedrag (op welke post van de begroting) ?

Antwoord

De evolutie van het strand en de vooroever in Heist worden zeer nauwgezet opgevolgd met behulp van luchtfotogrammetrische en bathymetrische opnamen. Op basis van die waarnemingen kan ik de volgende antwoorden verstrekken op de vragen :

1. Het nat- en droogstrand onmiddellijk ten oosten van de nieuwe havendam in Zeebrugge erodeert sedert 1986 (na de opspuiting met zand gewonnen uit de zwaaiplaats en de LNG-terminal).

Het verder oostelijk gelegen deel van het strand van Heist blijkt de laatste jaren min of meer stabiel te blijven : afslag in bepaalde jaren wordt er gecompenseerd door aangroei in de erop volgende periode. Wel vertoont het onderwaterstrand van Heist (strand gelegen onder de laagwaterlijn) sedert 1986 een gestadige aangroei.

2. Er werden enkele monsters van het strand genomen om de kwaliteit van het zand en het slibgehalte te bepalen. Na onderzoek blijkt het gemiddeld slibgehalte kleiner te zijn dan 1,5 procent.

In elk geval heeft de ervaring met opspuitingswerken geleerd dat het aanwezige slib zeer snel uitwassen wordt en van het strand verdwijnt. Niettemin heb ik mijn administratie opgedragen om het slibgehalte verder op te volgen.

Meer bepaald is naar aanleiding van een recent ongeval ter hoogte van Knokke-Heist, een bijkomend gedetailleerd onderzoek opgedragen naar het voorkomen van slibsluven of slibvelden in de onmiddellijke omgeving van de havendam en ter plaatse van het vroegere werkeiland. Dit werkeiland was gebouwd ten behoeve van het Zeepipe-project en is inmiddels opnieuw afgegraven. Naast een nauwkeurige opmeting — begrenzing van de slibzones in oppervlakte en diepte — zal eveneens een uitgebreide monsternamen en bodemanalyse plaatsvinden. Naargelang het resultaat van vermeld onderzoek zullen de passende maatregelen genomen worden.

Inmiddels is de gevarenzone met verbods- en waarschuwingsborden en gevarenboeitjes afgeschermd.

Vraag nr. 48
van 19 november 1992
van de heer W. PEETERS

Provinciale weg Schoten-Brasschaat — Vernieuwing brug over Kempisch Kanaal

In de gemeente Schoten wordt het Kempisch Kanaal, langs de provinciale weg die Schoten verbindt met Brasschaat, overbrugd door de brug nummer 12. Het betreft hier een zeer primitief, quasi middeleeuws bruggetje met slechts één rijstrook. Toch wordt die provinciale weg zeer druk gebruikt en dagelijks staan er dan ook ellenlange files aan beide zijden van dit bruggetje.

Ik vernam dat er reeds lang plannen bestaan om op die plaats een nieuwe moderne brug met dubbele rijstrook te bouwen, en vroeger zelfs zouden reeds budgetten voor die werken gepland en/of toegezegd zijn.

Vandaar mijn vragen aan de minister :

1. Indien het juist is dat de vernieuwing van brug nummer 12 in Schoten reeds meermaals in de planning werd opgenomen, waarom werden die werken dan telkens weer afgevoerd ?
2. Is de minister op de hoogte van studies of rapporten over de verkeers-, geluids- en milieuhinder die de files, ten gevolge van die flessehals op een verkeersdrukke provinciale baan, dagelijks veroorzaken in een woonbuurt ?
3. Wordt de vernieuwing binnen zeer afzienbare tijd gepland ? Zo ja, wanneer ? Welke garanties zijn er dat die plannen niet opnieuw op de lange baan zullen worden geschoven ?

Antwoord

De bouw van een nieuwe brug in Schoten in vervanging van de brug 12 is tot nog toe niet in uitvoering kunnen gaan door gebrek aan begrotingsmiddelen. De noodzaak om tot herbouw over te gaan op korte termijn moet erkend worden, maar kredieten op de basisallocatie 73.03 van het programma 64.1 laten geen speelruimte. Er moet immers voorrang verleend worden aan de herbouw van bestaande bruggen die wegens slijtage door hun ouderdom of hoge gebruiksintensiteit dringend aan vervanging toe zijn. Ook moeten vooreerst een aantal lopende contracten, zoals de herbouw van de sluis in Hingene, worden afgewerkt.

De totale kosten van het project is te ramen op circa 75 miljoen frank.

In het kader van de begrotingsopmaak voor 1994 zal een substantiële verhoging van het krediet op die basisallocatie inderzocht worden. Afhankelijk van het resultaat van dat onderzoek zal de herbouw van de brug al dan niet geprogrammeerd kunnen worden.

Vraag nr. 53
van 24 november 1992
van de heer J. VANDE LANOTTE

Strandconcessies — Vragen

De laatste maanden rijzen nogal wat vragen over de strandconcessies. Sommige gemeenten menen dat het systeem van jaarlijkse concessies veel nadelen heeft. Voor andere gemeenten gelden beperkingen qua aantal, die niet meer up to date zijn. Ten slotte doet zich het probleem voor van de prijsvorming. Graag had ik hierover een aantal **preciese** vragen gesteld.

1. Wordt de strandconcessie altijd per jaar gegeven aan de gemeente ? Zijn er uitzonderingen hierop ?
2. Zijn er beperkingen aan de gemeenten opgelegd inzake de wijze waarop ze het gebruik van het strand toewijzen, hetzij rechtstreeks hetzij onrechtstreeks via een onderconcessie ?
3. Legt het Gewest beperkingen op aan de gemeenten inzake de prijs aan de verbruiker ?
4. Hoe wordt het maximum aantal percelen dat in concessie worden gegeven, bepaald ? Zo zouden voor Oostende en Mariakerke samen 800 percelen vrijgegeven worden. Wie bepaalt het aantal ? Dien-de het gemeentebestuur al een vraag in tot verhoging ?
5. Gelden er prijsbeperkingen en zou het Gewest bij het in concessie geven juridische prijsbeperkingen kunnen opleggen ?
6. Wie is verantwoordelijk voor de publieke toiletten op het strand ? Kan de minister medelen hoeveel openbare toiletten er per gemeente beschikbaar zijn op het strand of in de zeer nabije omgeving ? Acht de minister dit aantal voldoende ?

Antwoord

De strandconcessies worden geregeld door :

- de wet van 30 april 1958 voor het verlenen van strandconcessies ;
- het koninklijk besluit van 14 december 1959 tot bepaling van de voorwaarden welke de houders van strandconcessies moeten naleven ;
- een ministrieel besluit waarbij de strandconcessies worden toegewezen.

1. Artikel 1 van voornoemd koninklijk besluit bepaalt dat de strandconcessies ten hoogste voor negen jaar worden verleend.

De concessie verleend bij ministerieel besluit van 28 december 1983, was verstreken op 31 december 1990.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1991 en bijhorend erratum werden de strandconcessies aan de kustgemeenten verlengd voor twee jaar tot 31 december 1992.

Momenteel wordt gewacht op een nieuwe verlenging of een wijziging van de reglementering.

2. Artikel 14 van voornoemd koninklijk besluit verbiedt de concessiehouders, in casu de gemeentebesturen, hun rechten aan derden over te dragen of onder te verpachten zonder voorafgaande vergunning van de minister van Openbare Werken en Wederopbouw, met andere woorden de huidige Vlaams minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.
3. Het Gewest legt geen beperkingen op aan de gemeenten inzake de prijs aan de gebruiker.
4. Het maximum aantal percelen dat in de concessie wordt gegeven, wordt bepaald door de gemeentebesturen. Het stadsbestuur van Oostende diende geen vraag in tot verhoging.
5. Artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit bepaalt dat de concessiehouders jaarlijks een vast bedrag als cijns aan de Staat moeten betalen. Dit gebeurde tot op heden via de bevoegde ontvanger der domeinen. Sinds de oprichting van het Vlaams Infrastructuurfonds komen de opbrengsten van deze concessies aan dit fonds ten goede.

Artikel 14 bepaalt dat de concessiehouders zelf een cijns mogen innen van de onderpachters en dat deze laatste op hun beurt een cijns mogen opleggen aan het publiek voor het gebruik van hun materieel. Aan de cijns ten laste van onderpachters en ten laste van het publiek worden geen beperkingen opgelegd.

6. Het voorzien van openbare toiletten op het strand of in de nabije omgeving is een gemeentelijke aangelegenheid. De gemeenten oordelen dan ook zelf over het al dan niet voldoende zijn van het aantal openbare toiletten.

De Panne :

- ter hoogte van de Visserslaan, de Zeelaan en de Walckierstraat ;

Koksijde :

- ter hoogte van de Sloepenlaan en de Vredestraat ;

- sanitaire instelling Sint-Idesbald Koksijde-Bad ;
- Oostduinkerke : Sint-André ;
Zeedijk Centrum (zwembad) ;
Groenendijk k (reddingscentrum) ;

Nieuwpoort :

- badinstallatie ter hoogte van Maria-Hendrikaplein ;
- op Maria-Hendrikaplein ;
- op Leopoldplein ;

Middelkerke :

- Casino Oost ;
- Casino West ;
- Westende : Flandrialaan, Meeuwenlaan, St-Laurensdijk ;
- Lombardsijde : camping Cosmos ;

Oostende :

- de Ronde ter hoogte van de Koninginnelaan ;
- de Visserskaai ter hoogte van het Noordzeeaquarium ;
- Mariakerke : Albertushelling ;

Bredene :

- reddingpost Turkijen, Duingat, Astrid, Droogen Opanck, Hippodroom ;

De Haan :

- aan de Vosseslag ;
- ter hoogte van Zeedijk nr. 16 en Zeedijk nr. 46 ;
- Wenduine : aan de Westdijk, ter hoogte van Demey helling en de Manitobahelling ;

Blankenberge :

- ter hoogte van Van Praethelling en de Weststraat ;
- badinrichting West aan de Kerkstraat ;
Centraal aan het Casino ;
Oost aan de Charliershelling ;
- aan de Pier ;

Zeebrugge :

- het Badengebouw ;

Knokke-Heist :

- op het strand voor het Albertplein ;
- op de zeedijk Albertstrand ter hoogte van de Zwaluwelaan ;
- achter wandelpad zeedijk Het Zoute ter hoogte van Appelzakstraat ;
- in het Info-kantoor op het Lichttorenplein ;
- sanitaire inrichting gelegen De Wandelaar ;
- op het Rubensplein (niet in uitbating) ;
- onder het Info-kantoor Heldenplein (niet in uitbating).

Vraag nr. 105
van 6 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ring rond Brussel — Inperking plaatselijk verkeer

Om de capaciteit van de Ring rond Brussel te verhogen

stelt de GOM Vlaams-Brabant voor om eerst te zoeken naar valabele kostenbesparende alternatieven.

Er wordt onder meer gedacht aan de mogelijke sluiting van de afrit aan de Limburg-Stirumlaan in Wemmel om zo de toevloed van het plaatselijk verkeer op de Ring te verminderen.

Wat is de mening van de minister ten aanzien van dit specifieke voorstel ?

Antwoord

De afrit van de RO — Ring om Brussel — wordt ter hoogte van de Limburg-Stirumlaan gebruikt door de weggebruikers die enerzijds de richting Wemmel Centrum moeten bereiken en anderzijds de **Heizelomgeving** (Stadion, Eeuwfeestpaleizen, Trade Mart, **Bru-parck**, Kinopolis, enzovoort) opzoeken.

Indien men — eventueel — zou overwegen om tot de sluiting van één der drukste afritten van RO over te gaan, zal de Romeinse steenweg derwijze belast worden dat er geen doorkomen meer aan is tijdens de frequent georganiseerde salons en manifestaties. Tevens wordt de Romeinse steenweg beheerd door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De weg, die geen voorbeeld is qua verkeersveiligheid (geen duidelijke voorrangregeling, geen markeringen, weinig geordende parkeerregeling, enzovoort), kan mijns inziens geen bij komende verkeerslast dragen.

Daarenboven zou de gemeente Wemmel geen mogelijkheid meer hebben om op de RO de richting Groot Bijgaarden/Bergen/Charleroi/Gent.. . te nemen.

De tweede aansluiting van de RO met de gemeente Wemmel is die van de Steenweg naar Brussel. Hier zijn alle richtingsbewegingen niet uit te voeren daar deze verkeerswisselaar slechts ten dele uitgevoerd is en deze weg hoofdzakelijk de verbinding verzekert tussen Jette en Merchtem.

Het lijkt mij derhalve aangewezen in de huidige verkeersomstandigheden de op- en afritten ter hoogte van de Limburg-Stirumlaan intact te laten en te beschouwen als een noodzakelijk verkeerscomplex.

Vraag nr. 127

vau 22 januari 1993

van de heer **F. VAN DEN EYNDE**

Buitenlandse reizen regeringsleden — Begeleiding door journalisten

Ik verneem dat het bij de Waalse gewestregering de gewoonte zou zijn dat wanneer een minister zich op een reis naar het buitenland door journalisten laat begeleiden, deze niet alleen een vliegtuigticket en hotelaccommodatie krijgen aangeboden, maar ook nog een bedrag in geld voor de kosten die ze ter plaatse hebben.

Zo zou er een bedrag van 42.300 frank gestort geweest zijn op de privé-rekening van de verslaggevers die eind augustus de Waalse eerste minister naar Japan zouden hebben begeleid, een reis die ten slotte niet doorging.

Naar aanleiding van een reis die de heer Spitaels eind oktober naar Canada voerde, ontvingen zij dan weer 13.644 frank, terwijl hen voor een reis naar Mexico 9.000 frank werd overgemaakt.

Gebeurt zoiets ook op het niveau van de Vlaamse regering ? Zo ja, welke bedragen werden in de loop van 1992 aan journalisten overgemaakt voor hun voor hun algemene kosten naar aanleiding van het begeleiden van ministers naar het buitenland ? Voor welke reizen en aan welke journalisten ?

Werd dat geld in die gevallen op hun privé-rekening gestort en dienden zij achteraf de uitgaven ervan te verantwoorden met de voorlegging van een onkostenrekening ?

Uit welke post van de begroting werden de betrokken gelden gehaald Werden de kranten- en andere media-directies van de betaling op de hoogte gebracht ?

Is de minister van mening dat één en ander met de deontologie van een democratische regering strookt ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

De journalisten die mij in 1992 op mijn buitenlandse reis naar Thailand vergezelden, hebben geen geld ontvangen voor de kosten die zij in het buitenland maakten.

Aangezien zij op mijn uitnodiging de reis meemaakten, werden hun kosten ter plaatse, die niet voor privé-doel-einden gemaakt werden, door een van mijn medewerkers of door een van de leden van mijn administratie vereffend.

Die kosten werden ten laste genomen van artikel 12.01 sectie 14 van de begroting 1992 van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Vraag nr. 128

van 25 januari 1993

vau de heer **J. DE 'ROO**

Ring rond Eeklo — Inlichtingen

In de beleidsnota bij het ontwerpbudget 1993, Wegeninfrastructuur Vlaamse Wegen, kunnen wij in de detaillering per provincie vaststellen dat de ring van Eeklo N 49-N 9 wordt aanzien als een belangrijk economisch project. In 1995 zal 85 miljoen worden vrijgemaakt en na 1995 150 miljoen om de ring in orde te brengen. Via een artikel in de regionale pers van december 1992 heb ik vernomen dat er een doorbraak is in dit dossier.

Graag kregen wij de juiste datum van de ministeriële beslissing ter zake.

1. Wanneer worden begin en eind van het project gepland ?
2. Waar zal het traject worden gesitueerd ?

3. Wanneer zal de aanbesteding gebeuren ?
4. Hoeveel zal de kostprijs bedragen ?
5. Wie zal voor de financiering instaan ?

Antwoord

Inzake de verwezenlijking van de ring van Eeklo (R 43) komen op het rollend driejarenprogramma voor het vak tussen de N 49 (Zelzate-Maldegem) en de N 9 (Gent-Brugge) inderdaad volgende voorzieningen voor :

- 1995 : bouw van aansluitingscomplex op de N 49 : 85 miljoen frank ;
- na 1995 : vak N 49 - N 9 : **wegenis** : 150 miljoen frank.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de vormgeving en de bouw van het aansluitingscomplex N 49/R 43 in Eeklo moet worden voorafgegaan door het opmaken van een MER (milieueffectenrapport), dit als onderdeel van de ombouw van het vak Assenede-Maldegem van de N 49 tot autosnelweg.

Het is slechts op basis van het MER dat definitieve beslissingen inzake vormgeving en plaats genomen kunnen worden. Deze zijn kostprijsbepalend voor het project en voor de timing van aanbesteding en uitvoering.

De financiering gebeurt door het Vlaamse Gewest.

**Vraag nr. 136
van 1 februari 1993
van de heer F. VERMEIREN**

Geluidsschermen voor E 40 in Zaventem — Criterium sociaal nut van investering

In het antwoord op vraag nummer 221 van 19 juni 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 11 van 7 september 1992, blz. 509) werd verwezen naar de criteria die worden gehanteerd voor het bepalen van de investeringsprioriteiten bij het vastleggen van de maatregelen ter vermindering van het verkeersgeluid van de tot dusver geïnventariseerde zones.

Als derde criterium wordt verwezen naar het sociaal nut van de investering.

In het antwoord wordt aangestipt dat zones waar de investering per woning relatief laag is, prioriteit krijgen. Verder wordt beklemtoond dat de woningen die gebouwd werden na het opstellen van de weg, in laatste instantie in aanmerking genomen worden.

1. Wat wordt bedoeld met zones waar de investering per woning relatief laag is ? Wordt hiermee verwezen naar de kostprijs van de woningen, van de weg of van de geluidsschermen ?
2. **Op** welke gronden steunt de minister zich om de woningen die gebouwd werden na het aanleggen van de weg, de laagste prioriteit toe te kennen ?

3. Is de minister er zich van bewust dat door de **gewestplannen** bepaalde gebieden werden voorbehouden voor woningbouw, al dan niet sociale woningbouw, op een afstand van een hoofdverkeersweg of snelweg waar de geluidshinder ongetwijfeld storend zou optreden ?
4. Kunnen bepaalde zones met lage prioriteit ook in-gevolge een nieuwe studie een hogere prioriteit verkrijgen ? Is dit reeds gebeurd ?

Antwoord

1. De investering per woning slaat op de kostprijs van de geluidwerende voorzieningen per woning. Dit kan betrekking hebben op schermen, gronddammen of maatregelen aan de wegverharding. De kostprijs van de woning en van de weg zelf heeft hierbij geen belang.
2. Aan de woningen die gebouwd werden na het aanleggen van de weg wordt de laagste prioriteit toegekend, omdat die eigenaars met kennis van zaken over het bestaan van de geluidshinder gehandeld hebben.
3. Bij het uitrusten van gebieden voorbehouden voor woningbouw, al dan niet sociale woningbouw, op een afstand van een hoofdverkeersweg of snelweg is de mogelijke geluidshinder ook voldoende bekend. De betrokken eigenaars of bouwmaatschappijen worden dan ook geacht individueel de woningen akoestisch te isoleren of gemeenschappelijk langs de betrokken weg de nodige geluidwerende maatregelen te nemen.
4. De prioriteit voor het nemen van geluidverlagende maatregelen is gekoppeld aan de gevoeligheidsgraad (waarvan sprake in vraag nummer 137 van 1 februari 1993), het gemeten geluid (waarvan sprake in vraag nummer 135 van 1 februari 1993), de akoestische technische mogelijkheden en de kostprijs van de geluidwerende voorziening per woning. Indien geen ingrijpende wijziging optreedt in het akoestisch gegeven (zoals bijvoorbeeld het aanleggen van een nieuwe weg) van de betrokken omgeving zal een nieuwe studie niet leiden tot een hogere prioriteit. Voor zover mij bekend, is dergelijke wijziging van prioriteit nog nooit gebeurd.

**Vraag nr. 137
van 1 februari 1993
van de heer F. VERMEIREN**

Geluidshinder E 40 in Zaventem — Gevoeligheidsgraad III

In het antwoord op vraag nummer 221 van 19 juni 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 11 van 7 september 1992, blz. 509) werd verwezen naar de criteria die worden gehanteerd voor het bepalen van de investeringsprioriteiten bij het vastleggen van de maatregelen ter vermindering van het verkeersgeluid van de tot dusver geïnventariseerde zones.

Er blijken vier gevoeligheidsgraden vastgelegd te zijn, die in dalende orde aanleiding kunnen geven tot geluidswerende maatregelen.

De gevoeligheidsgraad I geldt voor zones die specifiek stiltebehoevend zijn, de gevoeligheidsgraad II voor woonzones zonder lawaaiveroorzakende bedrijven doch onderhevig aan de hinder van één weg, en pas in de derde instantie komen de woonzones zonder lawaaihinderlijk ke bedrijven doch onderhevig aan het verkeerslawaaï van meerdere wegen.

1. Welke instantie of dienst heeft die gevoeligheidsgraden vastgelegd ?
2. Aangezien de minister in zijn antwoord van oordeel is dat bij een gevoeligheidsgraad III het verminderen van het verkeersgeluid problematisch is, betekent dit dat de langs die wegen gehuisde inwoners niet moeten rekenen op maatregelen zoals geluidsschermen ?
3. Kan gesteld worden dat het aantal inwoners gevestigd in zones met een gevoeligheidsgraad III niet in aanmerking wordt genomen voor het aanleggen van geluidsschermen ?
4. Welke andere maatregelen worden overwogen, buiten de geluidsschermen, om het lawaai van de autosnelwegen te dempen ? Bepaalde stroken lijken inderdaad meer lawaai te veroorzaken voor de omwonenden dan andere, wegens de samenstelling van het wegdek.

Antwoord

1. De toekenning van de onderscheiden gevoeligheidsgraden gebeurt door de dienst Structuren van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer op basis van inventarisatielijsten van de woonzones gelegen langs autosnelwegen, ringwegen en drukke gewestwegen.
2. Bij gevoeligheidsgraad III is het verminderen van het verkeersgeluid problematisch : eventuele maatregelen moeten immers — om effectief te zijn — alle wegen die een bron van lawaai zijn, betreffen. Wanneer bijvoorbeeld een woonzone onderhevig is aan het verkeerslawaaï van een autosnelweg en bovendien van een drukke verkeersweg, zal het aanbrengen van een geluidsscherm langs de autosnelweg het verkeersgeluid in de woonzone slechts in geringe mate verminderen omdat de andere lawaai-bron (verkeer op drukke verkeersweg) ongewijzigd blijft bestaan.
3. Om bovenstaande redenen vertoont de plaatsing van schermen ten behoeve van woonzones met gevoeligheidsgraad III een negatieve kosten-batenverhouding.
4. Benevens de plaatsing van geluidsschermen wordt steeds per specifiek geval de mogelijkheden bestudeerd die kunnen leiden tot een stillere wegverhar-

ding zoals geluidsarm beton, open asfaltbeton, grinden.

In de titel van de vraag wordt verwezen naar geluidshinder langs de E 40 in Zaventem, gevoeligheidsgraad III. Mijn diensten veronderstellen dat het de woonzone Boesberg in Sterrebeek (Zaventem) betreft. Voor die zone geldt echter de gevoeligheidsgraad II.

Vraag nr. 138 van 1 februari 1993 van de heer F. VERMEIREN

Geluidsschermen langs wegen — Overzicht

Langs bepaalde snelwegen wordt er blijkbaar werk gemaakt van het aanleggen van geluidsschermen, langs andere dan weer niet. Op sommige plaatsen merkt men dergelijke schermen langs wegen waar aan weerszijden enkel akkers te zien zijn. Elders kruisen de hoofdverkeerswegen en vooral de autosnelwegen een aantal gemeenten, maar nergens is een spoor te bekennen van geluidsschermen.

1. Over welke afstand werden er reeds geluidsschermen aangelegd in de verschillende Vlaamse provincies ?
2. Wat is de verhouding tussen het aantal kilometers snelweg en het aantal kilometers geluidsschermen voor de verschillende Vlaamse provincies ?
3. Hoeveel bedraagt tot nog toe de investering in geluidsschermen voor elke Vlaamse provincie ?

Antwoord

1. Het aantal lopende meters aangelegde geluidsschermen langs de autosnelwegen bedraagt voor de :

— provincie Antwerpen	7.327 ;
— regio Vlaams-Brabant	18.456 ;
— provincie West-Vlaanderen	3.407 ;
— provincie Oost-Vlaanderen	11.941 ;
— provincie Limburg	4.350 .
2. De verhouding tussen het aantal kilometers geluidsschermen en het aantal kilometers autosnelwegen bedraagt voor de :

— provincie Antwerpen	3,4 % ;
— regio Vlaams-Brabant	9,7 % ;
— provincie West-Vlaanderen	2,- % ;
— provincie Oost-Vlaanderen	7,4 % ;
— provincie Limburg	3,9 %.
3. De investeringen in geluidsschermen langs de autosnelwegen bedragen voor de :

- provincie Antwerpen	158.182.842 frank ;
— regio Vlaams-Brabant	230.374.772 frank ;
— provincie West-Vlaanderen	5.100.000 frank ;
— provincie Oost-Vlaanderen	259.406.203 frank ;
— provincie Limburg	49.500.000 frank.

H. WECKXVLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**Vraag nr. 14**
van 23 november 1992
van de heer H. VAN WAMBEKE**TV-nieuwsgeving — Zitting Noordatlantische Assemblée**

Het was acht jaar geleden dat ons land nog eens de eer had de zitting van de Noordatlantische Assemblée te organiseren. Van 16 tot 19 november 1992 waren 199 parlementsleden uit de 16 NAVO-lidstaten en 46 uit de geassocieerde (ex-communistische) landen te gast in Brugge, de parel uit het Noorden. Het provinciebestuur van West-Vlaanderen had het mooie Provinciaal Hof ter beschikking gesteld voor de diverse activiteiten, het stadsbestuur van Brugge de historische Hallen.

Op de slotplechtigheid van deze 38ste zitting, op 19 november, werd onder meer het woord gevoerd door eerste minister Dehaene en NAVO-secretaris-generaal Wörner, in de indrukwekkende Pickeryzaal.

Wie daarop totaal afwezig was, waren de twee Vlaamse TV-zenders.

Ik zou het op prijs stellen te vernemen welke redenen de zenders ertoe hebben aangezet om die parlementair toch wel belangrijke manifestatie totaal uit hun nieuwsgeving te houden.

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de hoofdredacteur van het journal voor de bijeenkomst van de Noordatlantische Assemblée in Brugge verscheidene keren telefonisch contact heeft gehad met de organisatoren. Uit die contacten bleek dat de bijeenkomst in Brugge vooral ceremonieel zou zijn en dus ook weinig nieuwswaardig. Daarbij komt nog dat het nieuwsaanbod in die periode erg groot was en een redactie moet nu eenmaal een selectie maken.

VTM stelt dat de redactie autonoom en onafhankelijk op grond van de intrinsieke nieuwswaarde van een gebeurtenis en rekening houdend met het nieuwsaanbod van de dag heeft geoordeeld.

Vraag nr. 45
van 14 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**Euro-Citizen Action Service — Taalgebruik**

Ik verneem dat het Komitee Stop Euro-Brussel de minister een brief zou hebben toegestuurd waarin de taaltoestanden worden aangeklaagd bij de zetel van de Euro-Citizen Action Service (ECAS) in Brussel, een burgerrechtenorganisatie die wordt gesponsord door de Europese Gemeenschap. Blijkbaar spreekt of **begrijpt niemand** op het kantoor van die organisatie een woord Nederlands.

Het comité zou de minister ook gevraagd hebben om **bij** ECAS te protesteren en om stappen te zetten bij de Europese Gemeenschap, om niet langer subsidies toe te kennen.

Graag vernam ik van de minister welk gevolg hij aan die aangelegenheid heeft **gegeven**

Antwoord

1. Bij brief op 8 januari jongstleden klaagde het Komitee Stop Euro-Brussel in een allesbehalve correct Nederlands de taaltoestanden bij Euro-Citizen Action Service (ECAS) aan.
2. Op 12 januari 1993 trad ik schriftelijk in contact met de directie van ECAS en de heren J. Delors, voorzitter van de EG-Commissie en K. Van Miert, EG-Commissaris, om het Nederlandstaligen mogelijk te maken zich in de eigen taal tot ECAS te wenden.
3. Op dezelfde datum informeerde ik het Komitee Stop Euro-Brussel schriftelijk over de vernoemde interventies.
4. Op 24 februari 1993 ontving ik een brief van de heer T. Venables, directeur van ECAS, waarin deze enerzijds begrip opbracht voor mijn stelling en het voornemen uitte de telefoonlijn, die in september hernieuwd wordt, ook in het Nederlands te bedienen en anderzijds zijn ongenoegen uitte over de bezetting van zijn kantoren op 6 januari 1993 door een tiental leden van TAK, die "onze bureaus binnenstormden, politieke boodschappen aanplakten, onze telefoons afhaakten en ons beletten te werken".

Vraag nr. 58
van 1 februari 1993
van de heer F. DEWINTER**De Brakke Grond in Amsterdam — Dialoog over cultuur**

Op 12 en 13 december 1992 organiseerde het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een weekende in het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond in Amsterdam, met als thema : Bruisend Brussel, cultuurbeleid in een multiculturele grootstad. Zo stond er op het programma een dialoog tussen de Vlaamse minister van Cultuur en de voorzitter van de Nederlandse tweede-kamerfractie van de VVD, Frits Bolkestein, over het cultuurbeleid in een multiculturele grootstad. De moderator voor de dialoog, de heer **Marc** Bakker, ANV-bestuurslid, stelde bij de aanvang dat de integratie van de vreemdelingen niet ter discussie stond. Bij de vraagstelling na de discussie tussen beide woordvoerders ontnam de moderator het woord van degenen die de integratie wel in vraag stelden.

1. Acht de minister het geoorloofd om het Vlaams cultureel centrum in Amsterdam te misbruiken voor politiek-propagandistische doeleinden, namelijk het uitdragen van een multicultureel cultuurbeleid ?

2. Acht de minister het niet zijn taak om als Brussels vertegenwoordiger in de Vlaamse regering, de nadruk te leggen op de Vlaamse wortels van Brussel, op de historische verbeulemansing van Brussel, en te vertrekken van een Vlaamse toekomst voor Brussel in plaats van zich minderwaardig op te stellen door in de uitnodiging voor de tweedaagse te gewagen van een (Vlaamse) minderheid in een stad van minderheden ?
3. Is de minister van plan om maatregelen te nemen tegen de verantwoordelijken voor het ondemocratisch en onverdraagzaam verloop van de dialoog Weckx-Bolkestein ?
4. Wat doet de minister om te verhinderen dat in de toekomst dergelijke eenzijdige benaderingen van een politiek probleem, georganiseerd in officiële, openbare instellingen een kans krijgen ?

Antwoord

1. Tijdens de dialoog tussen mezelf en de heer F. Bolkestein op 13 december 1992 werd het Vlaams cultureel centrum De Brakke Grond in Amsterdam gebruikt noch misbruikt voor politieke-propagandistische doeleinden. Uitgezonderd één persoon deelden alle aanwezigen die mening.
2. Heel het project "Buisend Brussel" in Amsterdam benadrukt enerzijds de Vlaamse wortels van en de Vlaamse aanwezigheid en toekomst in Brussel en herleidt anderzijds de Franstalige Brusselse gemeenschap tot de numerieke minderheid die zij ook in feite geworden is.
3. In het licht van het bovengemelde is er geen enkele reden om maatregelen te treffen tegen verantwoordelijken voor de geciteerde dialoog en de betrokken infrastructuur.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 87
van 15 februari 1993
van de heer L. STANDAERT

Onderrichting ambtenaren — Staking of werkonderbreking bij openbaar vervoer

In mei vorig jaar verschenen nieuwe onderrichtingen in geval van staking of werkonderbreking van het openbaar vervoer. Zes maanden later konden deze nieuwe regels een eerste maal getoetst worden bij de treinstaking van donderdag 17 december 1992.

1. Hoeveel ambtenaren namen die dag (gedwongen) een vrije dag ?
2. Hoeveel ambtenaren dienden een attest in getekend door bevoegd personeel ?

3. Hoeveel ambtenaren tekenden een formulier dat hun afwezigheid onafhankelijk van hun wil was, dat ze alle nodige schikkingen hadden getroffen om toch aanwezig te zijn ?
4. Hoeveel ambtenaren waren aanwezig op hun werk ?
5. Hoeveel ambtenaren vielen onder geen enkele van deze categorieën en waren dus onwettig afwezig ?

Antwoord

Daar de gevraagde gegevens niet geïnformatiseerd zijn en niet gecentraliseerd worden binnen één enkel departement kan slechts een voorlopig antwoord worden gegeven. De informatie voor het departement Leefmilieu en Infrastructuur alsook voor de provinciale gouvernementen is opgevraagd maar nog niet beschikbaar. Bovendien werkt ongeveer de helft van het personeel in buitendiensten en zijn niet alle personeelsleden onderworpen aan de tijdsregistratie (in de hoofdbesluiten prikken circa 4.500 personeelsleden). Volledige cijfers zijn dus moeilijk achterhaalbaar. Zodra alle cijfergegevens gekend zijn, zal een volledig antwoord worden meegedeeld.

Hierbij volgt een overzicht van de cijfers zoals zij tot op heden beschikbaar zijn.

1. 375 ambtenaren namen op donderdag 17 december 1992 een vrije dag. Het feit of dit al dan niet gedwongen was, werd niet geregistreerd en kan ook niet geregistreerd worden.
2. 660 ambtenaren dienden een attest in getekend door bevoegd personeel.
3. 436 ambtenaren tekenden een formulier dat hun afwezigheid onafhankelijk van hun wil was, dat ze alle nodige schikkingen hadden getroffen om toch aanwezig te zijn.
4. 1.810 ambtenaren waren aanwezig op hun werk.
5. Geen enkele ambtenaar was onwettig afwezig.

Op te merken valt dat nog andere dan bovenvermelde groepen ambtenaren afwezig waren en dit wegens ziekte, beschikbaarheid, loopbaanonderbreking of een of andere vorm van verlof zoals verlof zonder wedde, verlof wegens verminderde prestaties, omstandigheidsverlof, enzovoort.

Vraag nr. 92
van 18 februari 1993
van de heer G. CARDOEN

Secundair onderwijs — Terbeschikkingstelling, reffectatie, wedertewerkstelling

In het decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991 wordt gesteld dat :

1. voor het waarnemen van een selectie- en bevorderingsambt een aanstelling slechts mogelijk is indien overeenkomstig de ter zake geldende bepalingen, de vacature niet door reffectatie of wedertewerkstelling moet worden toegewezen aan een wegens

ontstentenis van betrekking ter beschikking gesteld personeelslid (artikel 50 paragraaf 3 – artikel 42 punt 1) ;

2. een waarnemende aanstelling in een selectie- of bevorderingsambt eindigt, onder andere op het ogenblik dat de betrekking van het tijdelijk aangesteld personeelslid door toepassing van de reglementering op de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, reffectatie en de wedertewerkstelling moet worden toegewezen aan een ander personeelslid (artikel 50 paragraaf 5 – artikel 23 paragraaf 1b) ;
3. een vacant verklaarde betrekking in een selectie- of bevorderingsambt slechts door toelating tot de proeftijd kan worden toegewezen indien zij overeenkomstig de ter zake geldende bepalingen niet door reffectatie of wedertewerkstelling moet worden toegewezen aan een wegens ontstentenis van betrekking terbeschikkinggesteld personeelslid (artikel 42 punt 1) ;
4. personeelsleden van een wervings- en selectieambt recht hebben op mutatie gedurende het verdere verloop van hun loopbaan (artikel 94).

In uitvoering van Onderwijsdecreet III van 9 april 1992 regelt het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 de terbeschikkingstelling, reffectatie en wedertewerkstelling.

Door toepassing van artikel 36 paragraaf 1, 1, A, f van het besluit van de Vlaamse Executieve wordt in het gemeenschapsonderwijs de verplichting tot reffectatie, wanneer het een betrekking betreft van onderdirecteur en directeur, en dus ook het recht om gereffecteerd te worden, beperkt tot de lokale raad. Voor de andere ambten geldt de verplichting binnen de lokale raad, de scholengemeenschap, de omschrijving. Voor het gesubsidieerd onderwijs geldt de verplichting tot reffectatie van onderdirecteur en directeur binnen de inrichtende macht (artikel 36 paragraaf 1, 1, B).

Graag had ik van de minister verduidelijking gekregen over het volgende.

1. a. Waarom wordt een bepaalde personeelscategorie (onderdirecteur-directeur) gediscrimineerd bij het recht op reffectatie ?
 - b. Houdt het ontnemen van het eenmalig recht op mutatie voor personeelsleden-titularis van een bevorderingsambt geen discriminatie in ten opzichte van de personeelsleden-titularis van een wervings- en selectieambt ?
 - c. Is het ontnemen aan bepaalde personeelscategorieën van bepaalde rechten niet tegenstrijdig met de gelijkberechtiging, de evenwaardigheid en het recht op werk zoals bepaald in het ambtenarenstatuut ?
2. In het bijzonder decreet van 19 december 1988, artikel 4 wordt gesteld dat de inrichtende macht van het gemeenschapsonderwijs de ARGO is. In **Onderwijsdecreet III** wordt echter als inrichtende macht van het gemeenschapsonderwijs de lokale schoolraad beschouwd (artikel 2, 6, 2). Houdt dit geen

tegenstrijdigheid in en is het niet juridisch fout de lokale raad als inrichtende macht van het gemeenschapsonderwijs te beschouwen, zodat voor het ambt van directeur en onderdirecteur de reffectatie niet, zoals in het gesubsidieerd onderwijs, moet gebeuren binnen de inrichtende macht, de ARGO ?

3. Is het feit dat vastbenoemde directieleden met jarenlange ervaring, door rationalisatiemaatregelen ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking, hun ambt niet mogen uitoefenen, terwijl leerkrachten een directieambt waarnemen en er nieuwe benoemingen kunnen gebeuren, wat tot extra uitgaven leidt, niet tegenstrijdig met de besparingen die in het onderwijs werden en worden doorgevoerd ?

Antwoord

1. a. Bij het opleggen van de verplichting tot reffectatie in het ambt van directeur of onderdirecteur werd aandacht besteed aan de autonomie waarover een inrichtende macht moet kunnen beschikken om haar onderwijs degelijk te organiseren en in dit kader een directeur of onderdirecteur aan te stellen.

Hierdoor kan uiteraard de mogelijkheid tot reffectatie van een directeur of onderdirecteur die ter beschikking gesteld is wegens ontstentenis van betrekking in zekere mate beperkt worden.

- b en c. Bij het uitwerken van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs diende uiteraard op verschillende punten een keuze te worden gemaakt en een beslissing te worden getroffen.

In verband met mutatie werd in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet onder andere het volgende vermeld :

“Deze afdeling (Afdeling 4 van Hoofdstuk III. – Mutatie) bevat één van de grootste innovaties van het nieuwe statuut. In tegenstelling tot het koninklijk besluit van 22 maart 1969 is de mutatie geen recht meer in hoofde van het personeelslid.

Dergelijk absoluut mutatierecht is niet verenigbaar met de nieuwe bevoegdheidsverdeling in het gemeenschapsonderwijs en de daarbij horende lokale autonomie.

Mutatie is organiek voorbehouden aan de wervingsambten. Mutatie in selectie- en bevorderingsambten is behoudens hetgeen werd voorzien in de overgangsbepalingen niet mogelijk. Personeelsleden benoemd in een selectie- of bevorderingsambt kunnen slechts muteren naar een andere instelling mits het doorlopen van de gewone procedure van proeftijd. . . .”.

Uit het verslag namens de commissie voor Onderwijs en Vorming uitgebracht door de heren E. Baldewijns en F. Sarens kan ter zake ook nog het volgende gereleveerd worden :

“De gemeenschapsminister verklaart dat het een bewuste optie is de mutatie enkel mogelijk te maken in de wervingsambten. Voor de selectie- en bevorderingsambten moet de stabiliteit de regel zijn.

Een lid vraagt of ook een permutatie tussen twee instellingshoofden waarmee de lokale raden akkoord gaan, absoluut onmogelijk is. Dit zou ook in het belang van de instellingen kunnen zijn. Dit mag toch niet uitgesloten zijn.

De gemeenschapsminister verwijst naar de artikelen 93 en 94 van het ontwerp van decreet waarbij de centrale raad jaarlijks toch enkele mutaties in wervings-, selectie- en bevorderingsambten kan toestaan omwille van familiale of sociale redenen. Verder hebben de titularissen van een wervings- en selectieambt, voor zover ze vast benoemd zijn op 1 januari 1991, recht op één mutatie gedurende het verdere verloop van hun loopbaan. Dit neemt niet weg dat de beleidslijn voor de selectie- en bevorderingsambten de stabiliteit is. Dit is een pedagogische optie.

Een lid betreurt dat het beperken van de mutaties ook voor gevolg heeft dat de eventuele verkorting van de arbeidsweg wordt bemoeilijkt. Dit is in tijden van file rijden een ongewenst neveneffect.

Een ander lid meent dat de poort tot misbruiken, die zich in het verleden zeer vaak voordeden, best gesloten blijft.

De gemeenschapsminister verwijst naar het politiek akkoord en naar de vele ongunstige ervaringen in het verleden. Het was nodig de ongebreidelde mutatiedrang aan banden te leggen mits de mogelijkheid om sociale correcties aan te brengen, behouden bleef.

Een lid meent dat mutatie niet enkel als absoluut recht in hoofde van de leerkracht moet worden gezien. Het kan ook als element in het kader van de dynamiek van een school worden bekeken en op die grond worden geweigerd.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.“.

Ten slotte volgt hierna nog een uittreksel uit de Handelingen 46-47 van de Vlaamse Raad, Zitting 1990-1991, Vergaderingen van maart 1991 :

Amendement van de heren Van Durme en Janzegers op artikel 30 — Antwoord van de minister : “Mijnheer de voorzitter, het gaat hier om een zeer bewuste keuze die in het politiek akkoord is opgenomen. Aldus beperken wij inderdaad het mutatierecht. Zo niet, zou ik fundamenteel afbreuk doen aan het politiek akkoord dat wij zo goed mogelijk hebben trachten weer te geven. Wij hebben dat trouwens aangetoond aan de hand van de toelichting die wij in de commissie

hebben verstrekt. Daar waar eventueel nog een uitzondering kan worden gemaakt inzake wervingsambten is dit hoegenaamd niet het geval voor selectie- en bevorderingsambten. Ik verzoek de leden dus dit amendement niet goed te keuren.“.

2. Artikel 4 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs bepaalt niet dat de ARGO centraal de inrichtende macht is van dit onderwijs. De ARGO heeft namelijk een dubbele **beleidsstructuur**. Op centraal vlak is de centrale raad van de ARGO bevoegd ; op het lokale vlak is de schoolraad bevoegd. Elk van deze raden heeft een eigen bevoegdheid en eigen beslissingsrecht. Artikel 46 van het bijzonder decreet bepaalt op het lokale vlak de bevoegdheden inzake personeelsbeleid van de ARGO. In het door het lid geviseerde geval was het enkel de bedoeling een omschrijving vast te leggen, namelijk een gebied waarbinnen de **reaffectatie** en **wedertewerkstelling** moet gebeuren. In deze context ARGO centraal als één inrichtende macht aanwijzen, zou niet werkzaam zijn.
3. Het antwoord op deze vraag dient te worden beoordeeld in het geheel van maatregelen die zowel de rechtspositie van de personeelsleden regelen als hun terbeschikkingstelling, reaffectatie en **wedertewerkstelling** en daarnaast de noodzakelijkheid om de onderwijsinstellingen de autonomie te verlenen die het hun mogelijk moet maken hun onderwijs doeltreffend te organiseren.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 22
van 1 februari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

**Beschermde mon uren ten verworven ingevolge staats-
hervorming — Verkoop**

Ingevolge de tweede fase van de staatshervorming werden destijds een tiental beschermde eigendommen aan de Vlaamse Gemeenschap overgedragen.

Gebouwen zonder bestemming kunnen ofwel worden herbestemd, ofwel worden verkocht of in erfpacht worden uitgegeven. Kan de minister meedelen of een aantal van die beschermde eigendommen te koop staan ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest werden inderdaad eigenaar van beschermde eigendommen ingevolge de tweede fase van de staatshervorming.

Wanneer die eigendommen hun bestemming verliezen, wordt een nieuwe bestemming gezocht, wordt het goed verkocht of in erfpacht gegeven.

In die zin werd voor het kasteel van Ham, in Steenokkerzeel, de procedure tot verkoop ingezet. Daartoe werd opdracht gegeven aan het Aankoopcomité van Brussel II. Voor het kasteel d'Urse l in Bornem (Hingene) en het kasteel De Bocht, in Willebroek, werd opdracht gegeven aan het bevoegd aankoopcomité om een erfpachtvereenkomst af te sluiten. Voor het kasteel Beaulieu, in Machelen, gaf ik opdracht dezelfde procedure in te zetten.

Vraag nr. 23
van 4 februari 1993
van mevrouw V. DUA

Hotel van Goethem in Gent — Verkrotting

In 1984 kocht de Vlaamse Gemeenschap het Hotel van Goethem, gelegen in het Ingelandgat in Gent, voor een bedrag van 6,3 miljoen frank. Het betreft hier één van de mooiste rococogebouwen van Gent en het Hotel van Goethem werd dan ook beschermd als monument in 1985. Momenteel bevindt dit gebouw zich in een ernstige staat van verkrotting. Naar verluidt werden waardevolle stukken waaronder schilderijen, een marmeren schouw, een houten trapleuning, gestolen.

De Vlaamse Gemeenschap zou nu overgaan tot verkoop van dit gebouw.

1. Welke maatregelen werden er in de voorbije jaren genomen om verkrotting en inbraak van dit gebouw te voorkomen ?
2. Voor welk bedrag werd er in het totaal tussen 1984 en 1992 geïnvesteerd in onderhouds- en instandhoudingswerken ?
3. Welke bestemming werd aan dit gebouw gegeven in dezelfde periode ?
4. Op hoeveel kan het waardeverlies geschat worden sedert de aankoop ?
5. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de verkoopplannen ?

Antwoord

Dit onroerend patrimoniumgoed werd inderdaad in 1984 aangekocht.

De opdracht tot aankoop en de koopakte verwezen naar een culturele bestemming. Geen enkele culturele administratie kon die culturele bestemming in concreto invullen, en een andere bestemming werd niet gevonden.

Gelet op het gevaar van vandalisme werden de schilderijen ondergebracht in het Museum van Sierkunsten, in opdracht van de diensten van Monumenten en Landschappen.

Zware onderhouds- en instandhoudingswerken werden niet uitgevoerd.

Bij gebrek aan gegevens over onder meer de actuele verkoopwaarde kan geen waardeverlies worden geraamd.

Alleszins werd in het kader van de politiek van de Vlaamse regering gesteld dat aan dit goed geen bestemming kon worden gegeven. Ik gaf derhalve opdracht aan het Aankoopcomité in Gent om dit patrimoniumgoed te koop aan te bieden.

Vraag nr. 24
van 5 februari 1993
van de heer L. STANDAERT

Kinderopvang — Verhoging ouderbijdrage

Op 1 januari jongstleden werd de prijs voor kinderopvang met 6 percent verhoogd, ook al was de inflatie op jaarbasis maar 2,41 percent. Tien frank van die verhoging gaat naar onthaalmoeders en *crèches*, de rest moet dienen om jaarlijks 1.500 nieuwe opvangplaatsen te creëren, onder de slogan : "Ouders van nu betalen voor kinderdagverblijf van morgen."

1. Waarom heeft de minister in plaats van deze verhoging niet gezocht naar een verfijning van het systeem zoals bij het toekennen van studiebeurzen ? Daar wordt rekening gehouden met het kadastraal inkomen zodat mensen met een fictief laag gezinsinkomen (zelfstandigen, landbouwers en vrije beroepen) geen aanspraak kunnen maken op een studiebeurs voor hun kinderen. Nu zijn alweer de loonen weddetrekkende de dupe van deze lineaire verhoging.
2. De slogan "Ouders van nu betalen voor kinderdagverblijf van morgen", is heel wat ouders in het verkeerde keelgat geschoten. Ze betalen niet alleen voor de schulden van gisteren (het slechte beheer van de staat dat voor onze enorme staatsschuld zorgde), ze betalen ook voor de kosten van nu (bij veel gezinnen is de vraag vandaag eerder : Kunnen we ons financieel nog een kind veroorloven ?), ze moeten nu ook al betalen voor de kinderopvang van morgen. Wat is het standpunt van de minister ?
3. Klopt het dat de kosten voor kinderopvang op drie jaar tijd met meer dan 25 percent zijn gestegen, en wat zal de invloed zijn van die strategie op de bescheiden babyboom die nu aan de gang is ?

Antwoord

De uitbouw van de kinderopvangmogelijkheden, zowel kwalitatief als kwantitatief, heeft een belangrijke weerslag op budgettaire vlak.

De recente verhoging van de ouderbijdrage is binnen deze context een beslissing die een belangrijke inspanning vergt van de ouders.

De bijdrage van de overheid stijgt evenzeer. In de kinderdagverblijven kwamen de ouders in 1989 voor 28 percent tussen in de werkingskosten, in 1991 is dit gedaald tot 25,7 percent. De overheid draagt volledig de loonlast van de kinderverzorgsters.

De problematiek in verband met de ouderbijdrage van de loon- en weddetrekkende ten opzichte van de zelfstandige is mij zeker niet onbekend en ook de gedachte een meer gedifferentieerd systeem van ouderbijdrage

te ontwikkelen leeft, maar het opstellen van een dergelijke schaal veronderstelt een diepgaand onderzoek en een uitgebreide enquête onder de ouders. Tijds- en personeelsgebrek, én de dringende noodzaak om het bestaande opvangaanbod uit te breiden heeft **ondermeer** geleid tot een lineaire ouderbijdrageverhoging waar van alle ouders een grotere inzet verwacht wordt.

In dit verband mag herinnerd worden aan de wet van 7 december 1988 houdende hervorming van de inkomstenbelasting en wijziging van met het zegel gelijkgestelde taksen. Met ingang vanaf het aanslagjaar 1990, inkomstenjaar 1989, bood deze belastinghervorming niet alleen een hogere aftrek voor kinderen ten laste, maar ook werden dan voor het eerst de kosten voor de opvang van kinderen ten laste, jonger dan drie jaar, voor 80 percent aftrekbaar gemaakt. Ik had het genoegen als staatssecretaris voor Financiën deze wet in het parlement te kunnen verdedigen.

Daartegenover staat echter ook een bijkomende inspanning vanwege de overheid in de vorm van een verhoogde tegemoetkoming in de werkingskosten van kinderdagverblijven en onthaalgezinnen, wat uiteraard de kwaliteit van de bestaande **kinderopvangvoorzieningen** ten goede kan komen.

Eén der vooropgestelde doelen is het jaarlijks creëren van 1.500 nieuwe bijkomende opvangplaatsen om zo in een kwantitatieve verruiming van het opvangaanbod te voorzien. Dit vereist echter het onmiddellijk vrijmaken van financiële middelen, onder meer via het systeem van de verrekening van de ouderbijdragen. Het stellen van deze prioriteit en het werken binnen strakke budgettaire grenzen betekent echter niet dat, in het zoeken naar nieuwe mogelijkheden, geen rekening wordt gehouden met de financiële situatie van de reeds bestaande kinderdagverblijven én van de ouders.

Het zou mij bovendien verwonderen dat de ouders van nu zo kort van geheugen zijn en zich niet zouden herinneren dat zij pas sinds 1990 80 percent van de kinderopvangkosten fiscaal kunnen aftrekken.

Dat de kosten voor kinderopvang op drie jaar tijd met meer dan 25 percent zijn gestegen, is geen correcte weerspiegeling van de situatie ; deze bewering verdient een meer gedifferentieerde benadering.

Op 1 februari 1990 was de ouderbijdrageschaal aan een algemene herziening toe. In de bijlage van het ministerieel besluit van 29 december 1989 houdende vaststelling van de schalen die als basis dienen voor de berekening van de financiële bijdrage van de ouders in de verblijfkosten van de kinderen opgenomen in kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen, wordt de bijdrage per inkomenscategorie vermeld.

De volgende algemene aanpassing van de ouderbijdrageschalen gebeurde recentelijk, via het ministerieel besluit van 20 november 1992. Over een tijdsspanne van 3 jaar betekent dit dus aldus een verhoging van 6 percent voor alle inkomensgroepen, en niet van 25 percent.

In het ministerieel besluit van 29 december 1989 artikel 1 paragraaf 2 (en het ministerieel besluit van 20 november 1992) werd eveneens het volgende bepaald :

“Vanaf 1 januari 1991 wordt elk jaar ambtshalve op 1 juli een nieuwe maximumbijdrage toegevoegd door een nieuwe inkomensschaal toe te voegen die bestaat uit de bedragen van de laatste inkomensschaal en de maximumbijdrage verhoogd met de procentuele stijging van de index van de consumptieprijzen tussen 1 juni van het lopende kalenderjaar en het vorig kalenderjaar. Voor de inkomens boven deze nieuwe inkomensschaal geldt de nieuwe maximumbijdrage.”

Uiteraard heeft dit artikel tot gevolg dat de verhoging van de ouderbijdrage voor enkele ouders meer dan 6 percent bedraagt. Hier dient te worden benadrukt dat dit enkel en alleen geldt voor degenen die kunnen worden ondergebracht in de hoogste inkomenscategorieën, en niet voor de minder gegoede ouders.

Een algemene stijging van meer dan 25 percent voor opvangkosten gedurende de laatste 3 jaar is dus zeker niet correct ; naargelang het inkomen van de ouders is een verschil in stijging merkbaar.

Ook hier is bovendien geen rekening gehouden met de fiscale aftrek voor de ouders van kosten voor kinderopvang, sinds 1990 in werking.

Ik heb de heer Philippe Maystadt, minister van Financiën in de federale Regering, bij het verhogen van de ouderbijdrage tegelijkertijd gevraagd het fiscaal aftrekbare bedrag te verhogen. Een welwillend onderzoek van het dossier is mij alvast toegezegd.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 43
van 11 februari 1993
van de heer P. HOSTEKINT

Waterverdragen — Onderhandelingen met Nederland

Sinds 1975 onderhandelen België en Nederland over de zogenaamde Waterverdragen. Door die onderhandelingen moet een oplossing gevonden worden voor problemen zoals de bevaarbaarheid van de Schelde, de aanleg van het Baalhoekkanaal en de levering en kwaliteit van het Maaswater.

Door de koppeling van allerhande dossiers en het verschil in aanpak tussen Vlaanderen, Wallonië en Brussel, lijkt een vergelijk tussen België en Nederland bijzonder moeilijk.

Na de goedkeuring van de Sint-Michielsakkoorden krijgen de gemeenschappen verdragsrecht. Bijgevolg kan Vlaanderen afzonderlijk onderhandelingen voeren met Nederland.

Graag had ik vernomen welke voorbereidingen de minister reeds heeft genomen met het oog op de onderhandelingen met Nederland.

Vraag nr. 44
van 15 februari 1993
vau de heer P. BREYNE

Ontwikkelingsgebieden — Economisch beleid inzake Westhoek

De GOM West-Vlaanderen maakte onlangs een omstandige en belangwekkende nota op betreffende de economische situatie van de Westhoek. Conclusie van de studie was dat de Westhoek, ondanks de eerste positieve resultaten van het ondersteuningsbeleid, nog op tal van domeinen een wezenlijke structurele achterstand vertoont : zeer kwetsbare werkgelegenheidsstructuur, een laag algemeen welvaartsniveau, een belangrijke uitwijking enzovoort.

De vorige regeringen voerden op diverse domeinen een beleid ter ondersteuning van de reconversie van de ontwikkelingsgewesten, onder meer van de Westhoek. Het is de vraag of de huidige regering eenzelfde beleid voert.

Daarom had ik graag van de minister een antwoord gekregen op de volgende vragen.

- 1 Welke concrete maatregelen heeft de huidige regering getroffen ten behoeve van de reconversie van het plattelandsgebied Westhoek, en dit op het vlak van de bevordering van de economische activiteiten in de diverse sectoren en op het vlak van de eigen investeringspolitiek van de Vlaamse overheid ?
- 2 Welke stappen heeft de regering gezet met het oog op de erkenning door de EEG van de Westhoek als plattelandsgebied (doelstelling 5 B van de EEG-verordening nr. 2052/88), zoals bij herhaling gevraagd door onder meer de GOM West-Vlaanderen ? Wat is de stand van zaken van dit dossier ?
- 3 Voor welke diensten van of ressorterend onder de Vlaamse regering werd, in het kader van het beleid van de Vlaamse regering inzake decentralisatie en deconcentratie, in deze zittingsperiode beslist tot vestiging of uitbreiding in de Westhoek ?

T. KILCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 142
van 8 februari 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Geluidsschermen langs E 40 en andere gewestwegen — Gegevens

Momenteel worden geluidsschermen geplaatst langs de E 40 in Sint-Denijs-Westrem-noord.

1. Welke trajecten zijn er gepland langs de E 40, waar, voor wanneer (begin en einde), over welke lengte, voor hoeveel frank per project en van welk type ?
2. Wat de vormgeving betreft, wie houdt zich beroepshalve binnen de diensten van de Vlaamse Gemeenschap bezig met het ontwerpen van geluidsschermen ? Wie heeft de geplaatste types ontworpen of hoe is men tot de keuze van die types gekomen ?
3. Hoeveel kost in het algemeen een lopende meter, per soort, respectievelijk naar materialen en plaatsing ?
4. Wat zijn de resultaten in termen van geluidswering, van respectievelijk bermen, beplante bermen en/of aanplantingen op hun optimum en de verschillende types van klassieke geluidsschermen ?

Vraag nr. 143
van 9 februari 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Spoorwegbrug over zeekanaal Brussel-Rupel — Stand van zaken

In 1980 werd het spoorvak Boom-Puurs gesloten wegens de verbreding van het zeekanaal Brussel-Rupel. Ruim 12 jaar later is er nog altijd geen nieuwe spoorbrug.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Is de principiële beslissing genomen om de brug eindelijk te bouwen ?
3. Is daarover een overeenkomst met de NMBS gesloten ?
4. Hoeveel kost de brug ?
5. Wat is de timing voor de aanleg ?

Vraag nr. 145
van 9 februari 1993
van de heer J. DE MEYER

Het gebruik van de Liefkenshoektunnel — Studies

In de jaren '80 werden er verkeerseconomische studies inzake de Liefkenshoektunnel uitgevoerd. De studie van 17 september 1986 (toegangswegen Liefkenshoektunnel) laat nu toe een vergelijking te maken tussen de prognoses en de huidige situatie. Het is tijd om de studie te evalueren. In die studie heeft men becijferd :

1. hoeveel voertuigen na de ingebruikneming van de Liefkenshoektunnel er door de Liefkenshoektunnel zouden rijden in plaats van de oude route te gebruiken via :
 - a. Veer Kruiningen,
 - b. brug van Temse,
 - c. Waaslandtunnel,
 - d. Kennedytunnel ;
2. hoeveel verkeer er door de Liefkenshoektunnel, langs de A 11 en vervolgens extra door de Kennedytunnel (of omgekeerd) zou rijden in plaats van via de oostelijke lus van de Kleine Ring R 1 (noord-zuidstroom) ;

3. hoeveel nieuw verkeer er zou ontstaan.

De prognoses waren gedeeltelijk afhankelijk van :

- a. de aanleg van de A 12 naar Bergen-op-Zoom,
- b. de aanleg van de R 2,
- c. de ombouw van de expresweg A 11,
- d. andere alternatieven.

Uit de gegevens en resultaten van de studie van 17 september 1986 is af te leiden dat in 1995 in het geval zonder Wase Ring, met Zoomse weg en met tol, er tot 11.865 voertuigen per dag (= 100 percent) door de Liefkenshoektunnel zouden rijden. Die Liefkenshoektunnelgebruikers reden via een andere weg als de Liefkenshoektunnel er niet zou zijn :

15 percent reed anders via Temse (ADR) ;
 28 percent via de Kennedytunnel ;
 24 percent via de Waaslandtunnel ;
 16 percent via het Veer van Kruiningen ;
 + 7 percent : er ontstaat een extra stroom door de Kennedytunnel, die ook door de Liefkenshoektunnel rijdt ;
 10 percent geïnduceerd verkeer : er ontstaat ook nieuw verkeer : 10 percent van het totale verkeer door de Liefkenshoektunnel.

1. Heeft men recent tellingen uitgevoerd waaruit blijkt :

1. hoeveel gebruikers nu de Liefkenshoektunnel gebruiken in plaats van de oude route via :
 - a. Veer Kruiningen,
 - b. brug van Temse,
 - c. Waaslandtunnel,
 - d. Kennedytunnel ;

2. hoeveel verkeer er door de Liefkenshoektunnel, langs de A 11, en vervolgens extra door de Kennedytunnel (of omgekeerd) rijdt in plaats van via de oostelijke lus van de Kleine Ring R 1 (noord-zuidstroom) ;

3. hoeveel nieuw verkeer er is ontstaan ;

4. hoeveel onverwachte verkeersgebruikers er zijn ?

Wat zijn de resultaten van de tellingen ?

Indien tellingen en bijgaand onderzoek niet zijn uitgevoerd : waarom niet ? Is het nog mogelijk die tellingen uit te voeren voor de opening van de weg A 12 naar Bergen-op-Zoom ?

- 2 Na de opening van de A 12 (naar Bergen-op-Zoom) ontstaat er voor het vrachtverkeer een vrij interessante en filevrije route via de A 12 naar (en van) Rotterdam en de Randstad Holland. Zou het niet interessant zijn om ook daarna diezelfde tellingen uit te voeren zodat de parameters en resultaten uit het verkeerseconomisch onderzoek kunnen worden bijgestuurd ? Wat is de mening van de minister hieromtrent ?

- 3 Heeft men reeds onderzoek uitgevoerd (bijvoorbeeld door enquêtes) :

- a. bij gebruikers van de Liefkenshoektunnel waarom men de Liefkenshoektunnel gebruikt en niet de andere mogelijkheden ;

- b. bij gebruikers van de Kennedytunnel, de Waaslandtunnel, eventueel de Brug van Temse, het Veer van Vlissingen : waarom men deze route blijft gebruiken en niet de route via de Liefkenshoektunnel (mogelijke redenen : tolniveau, signalisatie, omweg, toevoerweg) ?

Zo ja, is het mogelijk van de resultaten op de hoogte te worden gesteld ? Indien neen, waarom laat de minister niet zo'n enquête uitvoeren ?

Vraag nr. 151
van 15 februari 1993
van de heer V. VAUTMANS

Bouwaanvragen — Adviezen administratie

Reeds enkele malen heb ik vastgesteld dat bij de motivatie van de adviezen door de bevoegde administratie bij bouwaanvragen en bij briefwisseling met de bestendige deputatie gewag wordt gemaakt van “.. het verstoren van de belevingswaarde van de agrarische zone ...” en “.. ook zouden de werken vanuit ruimtelijk en landbouwkundig oogpunt de goede ordening van de plaats in het gedrang brengen . . .”.

Kan de minister mij meedelen wat men juist moet verstaan onder de begrippen “belevingswaarde”, “verstoren van de belevingswaarde” en “goede ordening van de plaats vanuit ruimtelijk en landbouwkundig oogpunt” ?

Kan de minister mij bovendien mededelen op basis van welke onderrichtingen en reglementeringen de bevoegde administraties op de hoogte zijn gebracht van die begrippen ? (Welke decretale basis, welke omzendbrieven ?)

Vraag nr. 152
van 15 februari 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Reiniging autowegen — Financiering door privé-bedrijven

De minister was van plan om de reiniging van de autowegen (gedeeltelijk) te laten financieren door privé-bedrijven. Die zouden in ruil hun logo op reclameborden mogen aanbrengen.

Hoever staat het met die plannen ?

Hoeveel bedrijven hebben hiervoor belangstelling ?

Hoeveel contacten zijn al afgesloten met bedrijven ?

Hoeveel brengt dit systeem op voor 1993 ?

Is hiervoor een juridische regeling uitgewerkt ?

Is dit systeem niet verboden door de wet ?

Vraag nr. 153
van 15 februari 1993
van de heer M. BOURGOIS

Investeringsprogramma gewestwegen — Verdeling budgetten

In de pers verneem ik dat de minister het investerings-

programma 1993 voor de Vlaamse gewestwegen definitief heeft goedgekeurd. De budgetten voor de aanleg en het onderhoud van de wegeninfrastructuur zijn voor 1993 significant gestegen : in 1992 bedroegen ze 5,870 miljard frank, voor dit jaar zullen ze 8,513 miljard frank bedragen, wat neerkomt op een stijging met 45 procent.

Graag had ik van de minister de volgende specificaties gekregen.

1. Hoeveel bedraagt het budget voor de provincie West-Vlaanderen ? Hoeveel bedroeg dit in 1992 ?
2. Hoeveel bedraagt het budget voor het arrondissement Ieper ? Hoeveel bedroeg dit in 1992 ?

Kan de minister mij een overzicht geven van de precieze plaatsen waar er werken zullen worden uitgevoerd ?

Vraag nr. 154
van 16 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Verkeersproblemen in Dilbeek en Groot-Bijgaarden — Oplossing

Waarom is er nog voor geen oplossing gezorgd voor de gevaarlijke kruispunten op de Dansaertlaan in Dilbeek en Groot-Bijgaarden ? Wanneer kan men die verwachten ?

Waarom werd de bosaanplanting langs de afrit van de ring in Groot-Bijgaarden nog niet uitgevoerd ? Wanneer zal die gebeuren ?

Vraag nr. 156
van 16 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Ninoofsesteenweg in Dilbeek — Werken

De werken aan de Ninoofsesteenweg op het grondgebied Dilbeek veroorzaken heel wat ongemakken, gezien het zeer drukke verkeer op die weg en het gebruiken van sluikwegen.

Hoelang zullen de werken nog duren ?

Vermits de hindernissen reeds eenmaal werden weggenomen maar nadien werden teruggeplaatst, had ik ook graag vernomen of de verdere afwerking continu zal verlopen of niet.

Vraag nr. 158
van 16 februari 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Fysisch programma N 16 — Uitvoering werken

De weg Mechelen-Willebroek-Temse, de N 16, is een heel druk bereden baan. Meer dan 20.000 voertuigen gebruiken de weg dagelijks. In het fysisch driejarenprogramma zijn tal van werkzaamheden gepland op die baan. Zo onder meer verschillende aanpassingen van kruispunten. Werken aan de brug van Temse zullen reeds heel wat last bezorgen in 1993. Gelet op een

vlotte doorstroming tijdens de werkzaamheden, en in het kader van de veiligheid van omwonenden bij eventuele omleidingen, is een goede coördinatie van wezenlijk belang. Door het afstemmen van de vele werken kan de hinder tot een minimum herleid worden.

1. Welke werken met betrekking tot de N 16 worden in 1993 uitgevoerd, die in 1992 of eerder werden vastgelegd ?
2. Welke werken met betrekking tot de N 16 worden in 1993 gepland, aanbesteed en wanneer ? Wat zijn voor ieder van die werken de geplande aanvangsdata en de geraamde uitvoeringstermijnen ?
3. Wordt er overwogen de werken op elkaar af te stemmen om aldus de hinder in tijd en omvang te beperken ? Wordt er overleg gepleegd met de betrokken gemeentebesturen ?
4. Zal de brug over de Schelde in Temse in 1993 onderbroken zijn ?

Vraag nr. 159
van 18 februari 1993
van mevrouw M. VOGELS

Logistiek Park Zandvliet — Conclusies van BEU-rapport

Op 12 januari verschenen in de pers de conclusies van het BEU-rapport over het Logistiek Park Zandvliet (LPZ). Volgens de Nederlandse pers waren vooral de GOM Antwerpen en de Kamer van Koophandel van West-Brabant de grote dwarsliggers in de stuurgroep. Het resultaat is alvast een verdeeld advies en een aantal toch duidelijke beslispunten :

- a. de grenszone tussen Antwerpen en Bergen-op-Zoom vrijwaren van verdere verstedelijking en industrialisering ;
 - b. de legitieme vraag naar nieuwe transport- en distributiecentra met tendens naar multimodale logistieke parken in de grensregio Antwerpen-Westelijk Noord-Brabant ruimtelijk honoreren op bestaande maar nog te ontwikkelen industrieterreinen (respectievelijk Hoevenen-Beveren en Roosendaal-Moerdijk) ;
 - c. bijgevolg afzien van de geplande aanleg van respectievelijk LPZ en LPO en daartoe in de nodige planologische bijstellingen of verankeringen voorzien ;
 - d. in dit verband elkaar in het vervolg van in een zo vroeg mogelijk (beleidsvoorbereidend) stadium informeren en consulteren over planvoornemens en -ontwikkeling met een mogelijke impact op het grensgebied.
1. Wat is het gevolg van dit advies van de stuurgroep ?
 2. Hoe integreert de minister die aanbevelingen ?
 3. Wanneer valt de uiteindelijke beslissing over het LPZ ?

Vraag nr. 160
van 19 februari 1993
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Militaire domeingoederen — Vervreemding door nationale overheid

Militaire domeingoederen zijn op de gewestplannen wit ingekleurd.

Aangezien de nationale overheid thans overweegt een aantal militaire domeingoederen te vervreemden is het voor de nationale overheid en voor de **kandidaat-verwervers** uiteraard van belang te weten welke bestemming de gedesaffekteerde militaire domeingoederen zullen krijgen om de waarde ervan te bepalen.

Acht de minister het noodzakelijk dat de nieuwe bestemming van de over te dragen militaire **domeingoederen** reeds wordt vastgelegd voor ze kunnen worden vervreemd aan particulieren, aan de Vlaamse overheid, en aan ondergeschikte besturen ?

Is het mogelijk dat een gemeentebestuur militair domein verwerft na desaffectatie door de nationale overheid maar nog voor de aanduiding van de nieuwe bestemming op het gewestplan ?

Heeft de nationale overheid in het voorbije jaar enig initiatief genomen om de bestemming van wat thans militair domein is te wijzigen naar een andere bestemming, en zo ja voor welke domeingoederen ?

Vraag nr. 161
van 19 februari 1993
van de heer A. VERLINDEN

Bescherming oorspronkelijke functie stadscentra — Maatregelen

De laatste jaren vertonen kapitaalcrachtige instellingen een zeer grote belangstelling om hun kantoren te vestigen in onze stadscentra. Meestal leidt die toenemende vestiging van kantoren tot verminderde aanwezigheid van handel, ontspanning, cultuur en horeca in onze stadscentra. Na het sluitingsuur van de kantoren vermindert het leven in onze stadscentra, terwijl overdag de belangstelling voor de verkoopscentra geleidelijk afneemt. In **Aarschot** werd bij koninklijk besluit van 6 september 1982 een BPA nummer 11, "Stadscentrum", goedgekeurd, waardoor die tendens afgeremd werd.

Gezien de wisseling van de coalities en de druk uitgeoefend op plaatselijke besturen, eigen aan iedere gemeente, zou vermoedelijk een **decreet** voor het hele gewest meer waarborgen kunnen inhouden.

1. Bestaan er in dit verband op ministerieel niveau studies voor het Vlaamse Gewest, waaruit die negatieve tendens afgeleid kan worden ? Welke besluiten worden hieraan verbonden ?
2. Waarom worden er op het niveau van het Vlaamse Gewest geen initiatieven genomen om de oorspronkelijke functie van onze Vlaamse stadscentra te beschermen ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 67
van 18 februari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzending Actueel — 'Anti-parlementaire' partijen

In de "Actueel"-uitzending die volgde op de **nieuwsuitzending** van 13 uur van de BRTN-radio op donderdag 11 februari had de journalist van dienst het over het feit dat alleen de "antiparlementaire" partijen baat zouden hebben met wat zich tijdens die week in de Kamer had afgespeeld.

Ik ben sinds december 1991 lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en ontmoette tot hiertoe nog niemand die bij een "anti-parlementaire" partij thuis hoort.

Kan de minister mij mededelen welke partijen de BRTN in dit geval op het oog had of is hij van mening dat de BRTN in dit geval nonsens verkocht en dus in haar informatie-opdracht tekort schoot ?

Vraag nr. 69
van 19 februari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzending Actueel — Foutieve informatie inzake ex-Joegoslavië

De BRTN radio-uitzending "Actueel" van 15 september 1992 ('s middags) behandelde de oorzaken van de oorlog in het voormalige Joegoslavië.

De journalist van de BRTN meende de oorzaak van de oorlog te moeten zoeken in de onverdraagzaamheid van het katholieke en het orthodoxe geloof van respectievelijk Kroaten en Serven en hij stelde, nog merkwaardiger, dat alleen de moslims verdraagzaam zijn.

De spreker had het verder over de situatie tijdens WO II en maakte in dat verband gewag van een "koninkrijk Kroatië" dat toen bestaan zou hebben. Er bestond nooit een koninkrijk Kroatië.

Is de minister van mening dat iemand die zo een grove fout maakt tegen de geschiedschrijving, objectief kan zijn bij het schetsen van de historische achtergronden en oorzaken van het betrokken conflict ?

Vindt de minister ook niet dat fouten van die aard de reeds gehavende reputatie van de BRTN schaden ?

Zo ja, welke maatregelen heeft hij getroffen om dit te verhelpen ?

Vraag nr. 70
van 19 februari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzending De zevende dag — Gelegenheid tot wederwoord op beschuldigingen

Op zondag 27 september tijdens de BRTN-uitzending "De zevende dag" eindigde het debat rond de scheeps-Boelwerven in Temse met een uitval van minister Willockx die kamerlid Frans Wymeersch "fascisme" verweet. Daar de debattijd om was, kreeg de heer Wymeersch niet de kans om op die zware aantijging in te gaan.

De week daarop kreeg de heer P. Dewael tijdens dezelfde BRTN-uitzending eveneens een verwijt te verwerken : namelijk dat hij sympathie voor het Vlaams blok zou hebben. Alhoewel de tijd om was, kreeg de heer Dewael de kans om op de beschuldigingen te reageren, aangezien ook de BRTN de geuite verwijten grof vond.

1. Zijn er bij de BRTN objectieve criteria om beschuldigingen erg genoeg te bevinden om een wederwoord van de beschuldigde na de tijdslimiet toe te staan ?
2. Zo niet, wat zijn de redenen om het Vlaams Blok het wederwoord te weigeren, terwijl de VLD, die een minder beschuldigend verwijt te horen kreeg — vermits ze met een democratische partij in verband werd gebracht — wel de ruimte kreeg om te antwoorden ?
3. Is de minister op de hoogte van die werkwijze van de BRTN ? Zo ja, welke maatregelen werden er getroffen ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 46
van 10 februari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn Antwerpen — Misbruik van waardebon voor uniformen

Volgens een artikel in de "Gazet van Antwerpen" van 4 februari zou de ondernemingsraad van De Lijn van de entiteit Antwerpen, die voornamelijk bestaat uit leden van de vroegere MIVA, het aankoopstelsel voor uniformen dat vroeger bij de MIVA gold, aanhouden. Dit houdt in dat met een waardebon in bepaalde kledingstukken een uniform kan worden aangeschaft. Niets belet evenwel dat de waardebon wordt omgezet in andere kledingstukken. Dit lijkt mij een oneigenlijk gebruik van gemeenschapsgeld.

Is de minister op de hoogte van dit gebruik ?

Meent hij niet dat daar een einde aan gesteld moet worden en dat de middelen die ter beschikking worden gesteld voor de aankoop van uniformen uitsluitend daartoe moeten worden aangewend ?

Werden er in dit verband maatregelen getroffen ?

Vraag nr. 47
van 10 februari 1993
van de heer R. RAES

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Vergelijkend wervingsexamen bestuurssecretarissen

Ik heb vernomen dat er onregelmatigheden zijn gebeurd naar aanleiding van het inrichten van een vergelijkend wervingsexamen voor bestuurssecretarissen voor en door de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) in 1992. Er zou een klacht ingediend zijn bij het Hoog Comité van Toezicht.

Aan de bevoegde minister wens ik de volgende vragen te stellen :

1. Hoeveel kandidaten zijn er uiteindelijk geslaagd voor het vergelijkend wervingsexamen ?
2. Werden er reeds geslaagden opgeroepen voor effectieve indiensttreding ? Zo ja, hoeveel ?
3. Wie was er lid van de examencommissie(s) en in welke hoedanigheid ?
4. Was er een wettelijk gefundeerd beletsel waardoor het vergelijkend wervingsexamen niet kon worden ingericht door het Vast Wervingssecretariaat ?
5. Werd er werkelijk een klacht ingediend ? Zo ja, werd er tot een onderzoek overgegaan en wat was het resultaat ervan ? Zo neen, waarom niet ?
6. Zullen er in de nabije toekomst nog vergelijkende wervingsexamen worden ingericht door de VDBH ? Zo ja, voor welke graden en volgens welke procedure ?

Vraag nr. 48
van 16 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Beschermde monumenten in Dilbeek — Subsidiëring restauratie

Welke monumenten en landschappen op het grondgebied van de fusiegemeente Dilbeek werden er beschermd ?

Welke subsidies werden in de afgelopen drie jaar gegeven voor de restauratie van beschermde gebouwen in de fusiegemeente Dilbeek ?

Vraag nr. 49
van 18 februari 1993
van de heer L. APPELTANS

Landschap Martelberg-Graftengebied — Intrekking bescherming

Bij ministerieel besluit van 23 maart 1987 werd het ministerieel besluit van 3 juli 1985 ingetrokken, hou-

dende de rangschikking als landschap van de Martelberg-Graftengebied (sic), gelegen op het grondgebied van de gemeente Voeren, met name in Sint-Martens-Voeren.

Mag ik van de minister vernemen op grond van welke overwegingen of met welk doel die verwonderlijke in-trekking destijds gebeurde en door wiens toedoen ?

Vraag nr. 50
van 18 februari 1993
van mevrouw M. AELVOET

Bescherming panoramisch stadsgezicht in Leuven — Procedure

Op 5 januari 1993 heeft een buurtbewonersgroep van de straten Kaboutermansstraat, Gijzelaarsstraat, Weggevoerdenstraat, Muurkruidstraat en E. Remyvest de minister gevraagd de procedure in te zetten voor de bescherming van het uniek panoramisch stadsgezicht in Leuven, van op het onbebouwde deel van de huidige E. Remyvest naar de stad toe.

Kan de minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Is die procedure ingezet ?
2. Hoeveel tijd neemt de procedure normaal in beslag ?

Vraag nr. 51
van 18 februari 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Openbaar vervoer in Klein-Brabant — Samenwerking NMBS en De Lijn

Het stimuleren van het openbaar vervoer is in grote mate afhankelijk van het aanbod dat wordt geboden. Naast het treinaanbod is er ook het busaanbod ; ze dienen op elkaar te worden afgestemd en voldoende groot te zijn.

De regio Klein-Brabant wordt wat het treinverkeer betreft door lijn 54 Sint-Niklaas-Mechelen en voor het busverkeer door lijn 52 Dendermonde-Boom bedient. Deze busdienst bedient de verschillende centra en deelgemeenten. Het busvervoer heeft echter ook een belangrijke functie in het woon-werkverkeer. Door allerlei verplichte vergunningen en het inrichten van industriezones bevindt zich meer en meer werkgelegenheid in die laatste zones, zo bijvoorbeeld de industriegebieden van Bornem en Puurs waar ongeveer 7.500 werknemers actief zijn. Hier is geen aanbod van openbaar vervoer.

1. Hoe is de samenwerking en coördinatie tussen de NMBS en De Lijn voor de regio Klein-Brabant ten velde ? Het betreft hier slechts 1 trein- en 1 buslijn.
2. Is er vanuit De Lijn voldoende marktonderzoek ? Wordt er overwogen voor de industriegebieden een voldoende aanbod van openbaar vervoer te verstrekken ?

3. Er zijn reeds een 3-tal projecten in het kader van bedrijfsvervoerplannen opgesteld voor 1993. Welke ? Op welke basis werd voor die regio's geopteerd ? Wat zijn de criteria ? Wordt overwogen voor de regio Klein-Brabant een vervoersplan uit te werken ?

vraag nr. 52
van 19 februari 1993
van de heer A. VERLINDEN

Bescherming gebouwen in Gasthuisstraat in Aarschot — Procedure

Naar verluidt zou de huizenrij, de kerk en het oude gasthuiscomplex in de Gasthuisstraat in Aarschot, eigendom van het plaatselijk OCMW, als monument beschermd worden. Een bescherming gedurende een periode van negen maanden werd vastgelegd.

Het stadsbestuur van Aarschot, dat in overleg met het OCMW en met respect voor de waardevolle gedeelten van die gebouwen bepaalde plannen had opgesteld om in de Gasthuisstraat de handelsfunctie uit te bouwen, werd hierover niet geraadpleegd.

1. Kan de minister mij mededelen of bovenstaande informatie juist is ?
2. Indien ja, wie leidde de procedure tot bescherming in en op welke basis ?
3. Wijdt de minister hieraan een grondig onderzoek en betreft hij het stadsbestuur van Aarschot bij de besluitvorming ?

Vraag nr. 53
van 19 februari 1993
van de heer J. EEMAN

Beschermde monumenten — Overzicht

Om een zicht te krijgen op het beleid dat de minister voert inzake bescherming van monumenten vernam ik graag hoeveel monumenten — eventueel met bijhorende sites — tussen 1 juni 1992 en 31 december 1992 :

- a. definitief beschermd werden ;
- b. op de ontwerplijst werden geplaatst.

Kan ik eventueel vernemen om welke monumenten het gaat ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 28
van 11 februari 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Niet-gereguleerde toelagen in welzijnssector — Toekenning aan organisaties

In antwoord op mijn vraag nummer 10 van 17 decem-

ber 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 7 van 8 februari 1993, blz. 352) meldt de minister mij dat, sinds haar aantreden als minister van Welzijn, zij onder meer gezorgd heeft voor de toekenning van een niet-gereguleerde toelage aan vierenvestig organisaties voor een totaal bedrag van 37,5 miljoen.

Kan de minister de lijst van die vierenvestig organisaties opgeven, alsmede de bedragen die werden toegekend ?

Als de minister van oordeel is dat het niet gebruikelijk is dat dit antwoord wordt gepubliceerd, kan zij mij dit antwoord schriftelijk en persoonlijk laten bezorgen.

Vraag nr. 30
van 16 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

MPI Decroly Levenslust — Levensvatbaarheid

Het is de minister zeker niet onbekend dat het MPI Decroly Levenslust in Sint-Martens-Lennik-Schepdaal grote moeilijkheden kende ingevolge het terugtreden van de vroegere eigenaars, de verzekeringsmaatschappij PS.

Graag vernam ik hoe het tegenwoordig gesteld is met de levensvatbaarheid van de instelling.

Vraag nr. 32
van 18 februari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Beschermde monumenten overgedragen aan Vlaamse Gemeenschap — Herbestemming

Een tiental gebouwen werden destijds ten gevolge van de tweede fase van de staatshervorming overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap. Het betreft beschermde monumenten.

Een aantal daarvan hebben nu geen bescherming meer en kunnen worden vervreemd of herbestemd.

Kan de minister mij meedelen of er op dit ogenblik dossiers lopen inzake de herbestemming van overgenomen beschermde monumenten ?

RECHTZETTING

Vraag nr. 22 van 15 februari 1993 van de heer S. De Clerck aan mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, werd ten onrechte ondergebracht in rubriek II van Bulletin nr. 8 van 22 februari 1993 (blz. 407), en in rubriek 1, B van Bulletin nr. 9 van 8 maart 1993 (blz. 448).

Deze vraag had in rubriek 1, A van Bulletin nr. 9 van 8 maart 1993 moeten staan.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
32	21.01.1993	P. Van Grembergen	<i>Agenda 1993 van dienst Pers, Voorlichting en Ontvangst — Taalgebruik</i>	484
33	25.01.1993	J. Valkeniers	<i>Internationale tentoonstelling Sevilla — Negatieve punten</i>	485
35	27.01.1993	E. Van Vae- renbergh	<i>Impulsgebied Zennevallei — Project landschapspark</i>	486
40	04.02.1993	P. Van Grembergen	<i>Europese Raad van Edinburgh — Subsidiariteitsbeginsel</i>	486
41	05.02.1993	P. Van Grembergen	<i>Euroregiosamen werking — Regeling en werking</i>	487
43	0	11.02.1993 P. Hostekint	<i>Waterverdragen — Onderhandelingen met Nederland</i>	500
44	0	15.02.1993 P. Breyne	<i>Ontwikkelingsgebieden — Economisch beleid inzake Westhoek</i>	501
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
76	01.02.1993	V. Dua	<i>Roeselarekreek in Sint-Margriete — Ingrep in ecologisch waardevol gebied</i>	488
86	08.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Heffing ter bescherming oppervlaktewateren — Laattijdige berekening waterverbruik</i>	463
87	08.02.1993	J. Valkeniers	<i>Afvalverwerking — Energierecuperatie</i>	463
88	08.02.1993	V. Dua	<i>Militaire domeinen — Overdracht terreinbeheer aan Vlaams Gewest</i>	464
89	09.02.1993	J. Caudron	<i>Klasse 1-stort in St.-Gillis- Waas — Omstreden vergunning</i>	465
91	10.02.1993	J. De Roo	<i>Verkrotte woningen in Gent — Stand van zaken</i>	465
92	10.02.1993	J. De Roo	<i>Regio Gent-Eeklo — Leegstand in woningpatrimonium</i>	465
93	15.02.1993	J. De Bremaeker	<i>Milieuheffing — Methylbromide</i>	467
94	16.02.1993	P. Breyne	<i>Sociale huisvesting — Nieuwe ereloonshalen</i>	467
95	18.02.1993	V. Dua	<i>Superprestige Zillebeke op de Rodeberg — Ecologische schade</i>	468
96	18.02.1993	J. Ulburghs	<i>Afox-Rezinal in Heusden-Zolder — Aanpassingswerken en bijkomende investeringen</i>	468
97	19.02.1993	T. Merckx- Van Goy	<i>Metaalverwerkend bedrijf Affilips in Tienen — Vervuiling</i>	469
105	26.02.1993	H. Marsoui	<i>Ministeriële commissies en comités — Gegevens</i>	472

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

308	23.09.1992	J. Ulburghs	<i>A 2 in Zolder — Geluidsoverlast</i>	489
47	19.11.1992	J. De Bremaecker	<i>Haven van Zeebrugge — Verzanding van het strand van Heist</i>	489
48	19.11.1992	W. Peeters	<i>Provinciale weg Schoten-Brasschaat — Vernieuwing brug over Kempisch Kanaal</i>	490
53	24.11.1992	J. Vande Lanotte	<i>Strandconcessies — Vragen</i>	490
105	06.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ring rond Brussel — Inperking plaatselijk verkeer</i>	491
127	22.01.1993	F. Van den Eynde	<i>Buitenlandse reizen regeringsleden — Begeleiding door journalisten</i>	492
128	25.01.1993	J. De Roo	<i>Ring rond Eeklo — Inlichtingen</i>	492
136	01.02.1993	F. Vermeiren	<i>Geluidsschermen voor E 40 in Zaventem — Criterium sociaal nut van investering</i>	493
137	01.02.1993	F. Vermeiren	<i>Geluidshinder E 40 in Zaventem — Gevoeligheidsgraad III</i>	493
138	01.02.1993	F. Vermeiren	<i>Geluidsschermen langs wegen — Overzicht</i>	494
142	0 08.02.1993	R. Van Hooland	<i>Geluidsschermen langs E 40 en andere gewestwegen — Gegevens</i>	501
143	0 09.02.1993	H. Van Dierden	<i>Spoorwegbrug over zeekanaal Brussel-Rupel — Stand van zaken</i>	501
144	09.02.1993	M. Bourgois	<i>Werken aan N 8 in Geluvelde (Zonnebeke) — Plannen</i>	472
145	0 09.02.1993	J. De Meyer	<i>Het gebruik van de Liefkenshoektunnel — Studies</i>	501
151	0 15.02.1993	V. Vautmans	<i>Bouwaanvragen — Adviezen administratie</i>	502
152	0 15.02.1993	H. Van Dierden	<i>Reiniging autowegen — Financiering door privé-bedrijven</i>	502
153	0 15.02.1993	M. Bourgois	<i>Investeringsprogramma gewestwegen — Verdeling budgetten</i>	502
154	0 16.02.1993	J. Valkeniers	<i>Verkeersproblemen in Dilbeek en Groot-Bijgaarden — Oplossing</i>	503
155	16.02.1993	J. Valkeniers	<i>Ring rond Brussel in Groot-Bijgaarden — Lawaaihinder</i>	473
156	0 16.02.1993	J. Valkeniers	<i>Ninoofsesteenweg in Dilbeek — Werken</i>	503
157	16.02.1993	J. Valkeniers	<i>Fusiegemeente Dilbeek — Personeelsformatie</i>	473
158	0 16.02.1993	J. Vau Eetvelt	<i>Fysisch programma N 16 — Uitvoering werken</i>	503
159	0 18.02.1993	M. Vogels	<i>Logistiek Park Zandvliet — Conclusies van BEU-rapport</i>	503
160	0 19.02.1993	T. Merckx-Vau Goey	<i>Militaire domeingederen — Vervreemding door nationale overheid</i>	504
161	0 19.02.1993	A. Verlinden	<i>Bescherming oorspronkelijke functie stadscentra — Maatregelen</i>	504
162	19.02.1993	M. Olivier	<i>Binnenvaartterminal in Avelgem — Noodzakelijke investeringen</i>	473

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

14	23.11.1992	H. Vau Wambeke	<i>TV-nieuwsgeving — Zitting Noordatlantische Assemblée</i>	495
45	14.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Euro-Citizen Action Service — Taalgebruik</i>	495

58	01.02.1993	F. Dewinter	<i>De Brakke Grond in Amsterdam — Dialoog over cultuur</i>	495
61	8.02.1993	J. Demeule-naere	<i>Nieuw Belgisch Kamerorkest — Herstructureringsplan</i>	473
62	08.02.1993	J. Demeule-naere	<i>Culturele ambassadeurs — Criteria voor toekenning titel</i>	474
63	08.02.1993	J. Demeule-naere	<i>Opera voor Vlaanderen — Overname gewezen personeelsleden</i>	474
64	08.02.1993	J. Demeule-naere	<i>Musea — Gegevens</i>	475
65	11.02.1993	J. Peeters	<i>Bestuur Jeugdwerk — Inspectiedienst</i>	476
66	11.02.1993	D. Van Meche-len	<i>Reclameboodschappen op radio en televisie — Geluidsniveau</i>	476
67	0 18.02.1993	F. Van den Eynde	<i>BR TN-uitzending Actueel — “Anti-parlementaire” partijen</i>	504
69	0 19.02.1993	F. Van den Eynde	<i>BR TN-uitzending Actueel — Foutieve informatie inzake ex-Joegoslavië</i>	504
70	0 19.02.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN-uitzending De zevende dag — Gelegenheid tot wederwoord op beschuldigingen</i>	505
71	22.02.1993	H. Van Dien-deren	<i>Toeristisch verkeer met fiets en openbaar vervoer — Bevordering</i>	477
76	26.02.1993	H. Marsoul	<i>Ministeriële commissies en comités — Gegevens</i>	477

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

81	08.02.1993	J.DeRoo	<i>Doctors in genees-, heel- en verloskunde — Academische graad en homologatie diploma</i>	477
82	08.02.1993	D. Ramoudt	<i>Kwaliteit hoger onderwijs — Aantrekken gespecialiseerde leerkrachten</i>	478
85	12.02.1993	G. Annemans	<i>Scholen — Onwettige afwezigheden leerlingen</i>	479
86	15.02.1993	L. Standaert	<i>Sociale dienst gemeenschapsonderwijs — Oprichting</i>	479
87	15.02.1993	L. Standaert	<i>Onderrichting ambtenaren — Staking of werkonderbreking bij openbaar vervoer</i>	496
90	18.02.1993	M.Vogels	<i>Onderwijs aan migranten — Voortzetting</i>	480
91	18.02.1993	L. Appeltans	<i>Onderwijs aan kinderen zonder vaste woonplaats — Maatregelen</i>	480
92	18.02.1993	G. Cardoen	<i>Secundair onderwijs — Terbeschikkingstelling, reffectatie, wedertewerkstelling</i>	496
93	26.02.1993	F. Ghesquière	<i>Scheepsjongeren — Bedrijfsstages aan boord</i>	481
96	26.02.1993	H. Marsoul	<i>Ministeriële commissies en comités — Gegevens</i>	481
109	08.03.1993	J.DeMoI	<i>ARGO — Aanstelling ondervoorzitter-secretaris</i>	481
112	12.03.1993	F. Van den Eynde	<i>Departement Onderwijs — Uitspraak omtrent racisme op scholen</i>	482

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsvorming

46	0	10.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn Antwerpen — Misbruik van waardebon voor uniformen</i>	505
47	0	10.02.1993	R. Raes	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Vergelijkend werkingsexamen bestuurssecretarissen</i>	505
48	o	16.02.1993	J. Valkeniers	<i>Beschermde monumenten in Dilbeek — Subsidiëring restauratie</i>	505
49	0	18.02.1993	L. Appeltans	<i>Landschap Martelberg-Graftengebied — Intrekking bescherming</i>	505
50	0	18.02.1993	M. Aelvoet	<i>Bescherming panoramisch stadsgezicht in Leuven — Procedure</i>	506
51	0	18.02.1993	J. Van Eetvelt	<i>Openbaar vervoer in Klein-Brabant — Samenwerking NMBS en De Lijn</i>	506
52	o	19.02.1993	A. Verlinden	<i>Bescherming gebouwen in Gasthuisstraat in Aarschot — Procedure</i>	506
53	0	19.02.1993	J. Eeman	<i>Beschermde monumenten — Overzicht</i>	506
54		26.02.1993	F. Wymeersch	<i>De Lijn in Temse — Bericht over gratis vervoer voor politieke vluchtelingen</i>	482

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Begroting

22		01.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Beschermde monumenten verworven ingevolge staatsvorming — Verkoop</i>	498
23		04.02.1993	V. Dua	<i>Hotel van Goethem in Gent — Verkrotting</i>	499
24		05.02.1993	L. Standaert	<i>Kinderopvang — Verhoging ouderbijdrage</i>	499
25		08.02.1993	J. Valkeniers	<i>Gehandicapte jongeren — Aanvragen voor MPI's</i>	482
27		10.02.1993	H. Candries	<i>Gemeentebegrotingen — Leningskosten</i>	483
28	0	11.02.1993	E. Van Varenbergh	<i>Niet-gereguleerde toelagen in welzijnssector — Toekenning aan organisaties</i>	506
29		11.02.1993	E. Van Varenbergh	<i>Gezondheidsbeleid — Manifest nationaal front</i>	483
30	0	16.02.1993	J. Valkeniers	<i>MPI Decroly Levenslust — Levensvatbaarheid</i>	507
31		17.02.1993	M. Bourgois	<i>OCM W- woningen — Berekening huurprijzen</i>	483
32	0	18.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Beschermde monumenten overgedragen aan Vlaamse Gemeenschap — Herbestemming</i>	507
33		23.02.1993	L. Maximus	<i>Verblijven voor bejaarden — Veiligheid van de bewoners</i>	484